

พระราชบัญญัติ

ประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “ พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ วินาศภัย ” หมายความว่า ความเสียหายอย่างใด ๆ บรรดาที่พึงประมาณเป็นเงินได้ และ หมายความว่ารวมถึงความสูญเสียในสิทธิ ผลประโยชน์ หรือรายได้ด้วย

“ บริษัท ” หมายความว่า บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัตินี้ และหมายความว่ารวมถึงสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในราชอาณาจักรตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

“ สำนักงานใหญ่ ” หมายความว่ารวมถึงสำนักงานสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในราชอาณาจักรตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

“ การประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ” หมายความว่ารวมถึงการประกอบธุรกิจประกันต่อด้วย

“ เงินกองทุน ” หมายความว่า ทรัพย์สินส่วนที่เกินกว่าหนี้สินของบริษัทตามราคาประเมินทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทที่ประเมินตามพระราชบัญญัตินี้

“ ตัวแทนประกันวินาศภัย ” หมายความว่า ผู้ซึ่งบริษัทมอบหมายให้ทำการชักชวนให้บุคคลทำ

สัญญาประกันภัยกับบริษัท

“ นายหน้าประกันวินาศภัย ” หมายความว่า ผู้ซึ่งซื้อหรือจัดการให้บุคคลทำสัญญาประกันภัยกับบริษัท โดยกระทำเพื่อำเห็จเนื่องจากการนั้น

“ กองทุน ” หมายความว่า กองทุนเพื่อการพัฒนาธุรกิจประกันวินาศภัย

“ พนักงานเจ้าหน้าที่ ” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“ นายทะเบียน ” หมายความว่า อธิบดีกรมการประกันภัยหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมการประกันภัยมอบหมาย

“ รัฐมนตรี ” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กับออกประกาศตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บริษัท

มาตรา ๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๗ การประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยจะกระทำได้เมื่อได้จัดตั้งขึ้นในรูปบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือบริษัทมหาชนจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด และโดยได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยจากรัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี

การจัดตั้งบริษัทจำกัดหรือมหาชนจำกัดตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี ในการนี้จะกำหนดเงื่อนไขให้ปฏิบัติก่อนให้ความเห็นชอบก็ได้

เมื่อได้จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดและได้วางหลักทรัพย์ประกันตามมาตรา ๑๙ กับทั้งได้ดำรงไว้ซึ่งเงินกองทุนตามมาตรา ๒๗ แล้ว จึงให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยต่อรัฐมนตรีภายในระยะเวลาที่รัฐมนตรีกำหนด แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ได้จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดแล้ว

การขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยและการออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และในการอนุญาตรัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๗ บริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศจะตั้งสาขาของบริษัทเพื่อประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัตินี้ได้ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี ในการนี้ รัฐมนตรีจะอนุญาตโดยมีเงื่อนไขก็ได้

การขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยและการออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยโดยตั้งเป็นสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

สาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ต้องดำรงทรัพย์สินไว้ในประเทศตามจำนวน ชนิด วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด จำนวนทรัพย์สินที่รัฐมนตรีกำหนดต้องไม่ต่ำกว่าจำนวนเงินกองทุนที่บริษัทต้องดำรงตามมาตรา ๒๗

รัฐมนตรีจะออกใบอนุญาตตามความในวรรคหนึ่งก็ต่อเมื่อบริษัทได้วางหลักทรัพย์ประกันตามมาตรา ๑๕ และดำรงไว้ซึ่งทรัพย์สินในประเทศไทยตามวรรคสามแล้ว

บริษัทที่เป็นสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศจะเปิดสาขา ณ ที่ใด ๆ ก็ได้

สาขาให้หมายความรวมถึงสำนักงานที่แยกออกจากสำนักงานใหญ่ของบริษัท ไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างใด และได้รับเงินค่าใช้จ่ายจากบริษัทไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม แต่ทั้งนี้ ไม่รวมถึงสถานที่ที่ได้รับความเห็นชอบจากทะเบียนให้ใช้เป็นที่ตั้งหน่วยปฏิบัติการข้อมูล สถานที่เก็บเอกสาร และสถานที่ฝึกอบรมที่เกี่ยวกับกิจการของบริษัท

มาตรา ๘ หุ้นของบริษัทจะต้องเป็นหุ้นสามัญชนิดระบุชื่อผู้ถือ มีมูลค่าของหุ้นไม่เกินหุ้นละหนึ่งร้อยบาท และข้อบังคับของบริษัทต้องไม่มีข้อจำกัดในการโอนหุ้น

มาตรา ๙ บริษัทต้องมีจำนวนหุ้นที่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยถืออยู่ไม่ต่ำกว่าสามในสี่ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมด และต้องมีกรรมการเป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไทยไม่ต่ำกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด

มาตรา ๑๐ บุคคลใดได้หุ้นของบริษัทใดมา และการได้นั้นเป็นเหตุให้จำนวนหุ้นหรือบุคคลผู้ถือหุ้นอยู่เป็นไปโดยฝ่าฝืนมาตรา ๙ และไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ บุคคลนั้นจะยกเอาการถือหุ้นในส่วนที่เกินจำนวนที่ถือไว้ขึ้นใช้ยื่นต่อบริษัทนั้นมิได้ และบริษัทจะจ่ายเงินปันผลหรือเงินตอบแทนอื่นใดให้แก่บุคคลนั้นหรือให้บุคคลนั้นออกเสียงลงคะแนนในที่ประชุมของผู้ถือหุ้นตามจำนวนหุ้นส่วนที่เกินมิได้

มาตรา ๑๑ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ ให้บริษัทตรวจสอบทะเบียนผู้ถือหุ้นไม่น้อยกว่าสามเดือนก่อนการประชุมผู้ถือหุ้นทุกครั้ง และแจ้งผลการตรวจสอบต่อนายทะเบียนตามรายการและภายในเวลาที่นายทะเบียนกำหนด ในกรณีที่พบว่าจำนวนหุ้นที่ผู้ถือหุ้นถือหุ้นโดยฝ่าฝืนมาตรา ๙ ให้บริษัทแจ้งให้ผู้้นั้นทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตรวจพบ และให้ผู้้นั้นดำเนินการแก้ไขภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันรับแจ้ง

มาตรา ๑๒ บทบัญญัติมาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ มิให้นำมาใช้บังคับแก่บริษัทที่เป็นสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศตามมาตรา ๗

มาตรา ๑๓ บริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยจะควบกับบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดอื่นมิได้ เว้นแต่จะควบกับบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยด้วยกัน การควบบริษัทตามวรรคหนึ่งเข้ากัน ให้กระทำได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี ในการให้ความเห็นชอบรัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขให้ปฏิบัติก่อนให้ความเห็นชอบก็ได้

เมื่อได้จดทะเบียนควบบริษัทเข้ากันตามกฎหมายแล้ว บริษัทใหม่ที่ควบเข้ากันต้องขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามมาตรา ๖ ภายในระยะเวลาที่รัฐมนตรีกำหนด แต่ต้องไม่เกินสามเดือนนับแต่วันจดทะเบียนบริษัทใหม่ที่ควบเข้ากันนั้น ในระหว่างขอรับใบอนุญาต ให้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยไปพลางได้ตามใบอนุญาตเดิม หากไม่ขอรับใบอนุญาตภายในกำหนดดังกล่าวหรือควบบริษัทเข้ากันโดยฝ่าฝืนมาตรานี้ ให้ถือว่าใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยเดิมที่ออกให้แก่บริษัทก่อนควบเข้ากันนั้นเป็นอันสิ้นอายุ

มาตรา ๑๔ นอกจากค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย บริษัทต้องเสียค่าธรรมเนียมรายปีสำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยทุกปี เว้นแต่ปีที่ออกใบอนุญาต

บริษัทใดไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในสามเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยของบริษัทนั้นสิ้นอายุ

มาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยของบริษัทใดสิ้นอายุ ให้ถือว่าบริษัทนั้นถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย

มาตรา ๑๖ บริษัทตามมาตรา ๖ ที่จะเปิดสาขาหรือย้ายที่ตั้งสำนักงานใหญ่ หรือสำนักงานสาขาคงต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน และให้นำความในมาตรา ๗ วรรคหก มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๗ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการเป็นผู้รับประกันภัยโดยทำสัญญาประกันภัยกับบุคคลใด ๆ เว้นแต่จะเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๘ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อในธุรกิจว่า “ประกันวินาศภัย” หรือคำอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน นอกจากบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) บริษัท

(๒) สมาคมที่มีสมาชิกส่วนมากเป็นบริษัทหรือสมาคมที่มีสมาชิกส่วนมากเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของบริษัท

(๓) สมาคมที่มีสมาชิกส่วนมากเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย

- (๔) สมาคมนายจ้างหรือสหภาพแรงงานที่มีสมาชิกส่วนมากเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของบริษัท
- (๕) ตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัยที่ใช้เพื่อเป็นคำแสดงชื่อ ในธุรกิจการเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัยของตน แล้วแต่กรณี
- (๖) สถาบันการศึกษาวิชาประกันวินาศภัยหรือสถาบันอื่นที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจประกันวินาศภัยซึ่งใช้เพื่อเป็นคำแสดงชื่อของสถาบันนั้น
- (๗) กรรมการ พนักงาน ลูกจ้าง สมาชิก หรือผู้มีฐานะ มีตำแหน่งหรือหน้าที่ใด ๆ ในบริษัท สมาคม สหภาพแรงงาน สถาบันการศึกษาวิชาประกันวินาศภัย หรือสถาบันอื่นที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจประกันวินาศภัย ตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๖) ซึ่งใช้เพื่อแสดงความเป็นกรรมการ พนักงาน ลูกจ้าง สมาชิก หรือผู้มีฐานะ มีตำแหน่งหรือหน้าที่ของตนในบริษัท สมาคม สหภาพแรงงาน หรือสถาบันดังกล่าว
- มาตรา ๑๙ บริษัทต้องมีหลักทรัพย์ของบริษัทวางไว้กับนายทะเบียนเป็นหลักทรัพย์ประกันตามประเภทของการประกันภัย

การกำหนดประเภทของการประกันภัยและมูลค่าของหลักทรัพย์ที่วางไว้กับนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หลักทรัพย์ของบริษัทที่ต้องวางไว้กับนายทะเบียนจะเป็นเงินสด พันธบัตรรัฐบาลไทย หรือทรัพย์สินอย่างอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดก็ได้

บริษัทอาจขอเปลี่ยนแปลงหลักทรัพย์ประกันที่วางไว้ได้ ทั้งนี้ ภายในบังคับวรรคสองและวรรคสาม

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่หลักทรัพย์ประกันของบริษัทใดมีมูลค่าลดลงต่ำกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๙ ให้นายทะเบียนสั่งให้บริษัทนั้นนำหลักทรัพย์ประกันมาเพิ่มจนครบจำนวนที่กำหนดภายในสองเดือนนับแต่วันได้รับคำสั่ง

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่หลักทรัพย์ประกันของบริษัทใดมีมูลค่าเพิ่มขึ้นกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๙ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งถอนหลักทรัพย์ประกันส่วนที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้นนั้นได้ ตามคำขอของบริษัทซึ่งสามารถพิสูจน์ได้ถึงมูลค่าที่เพิ่มขึ้น

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่บริษัทเลิกประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในประเภทใด อันมีผลให้หลักทรัพย์ประกันที่ได้วางไว้แล้วมีมูลค่าสูงกว่ามูลค่าของหลักทรัพย์ประกันที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยที่คงดำเนินการต่อไป บริษัทมีสิทธิได้รับคืนทรัพย์สินที่ได้วางไว้เป็นหลักทรัพย์ประกันเฉพาะส่วนที่เกินมูลค่าของหลักทรัพย์ประกันที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยประเภทที่คงดำเนินการต่อไปนั้น ทั้งนี้ เมื่อบริษัทได้แสดงหลักฐานให้เป็นที่พอใจนายทะเบียนว่า ได้ปลดปล่อยหนี้สินและไม่มีความรับผิดชอบอยู่สำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยประเภทที่เลิกนั้นแล้ว

มาตรา ๒๓ ให้บริษัทจัดสรรเงินสำรองดังนี้

- (๑) เงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ของบริษัท

(๒) เงินสำรองสำหรับค่าสินไหมทดแทน และ

(๓) เงินสำรองเพื่อการอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

การจัดสรรทรัพย์สินไว้เป็นเงินสำรองตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ทรัพย์สินที่จัดสรรไว้เป็นเงินสำรองตามวรรคหนึ่ง จะเป็นเงินสด หรือพันธบัตรรัฐบาลไทย หรือทรัพย์สินอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดก็ได้

มาตรา ๒๔ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้บริษัทวางเงินสำรองตามมาตรา ๒๓ (๑) ไว้กับนายทะเบียนตามประเภทของการประกันภัย และตามอัตราหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในประกาศ

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่หลักทรัพย์ประกันที่บริษัทวางไว้กับนายทะเบียนตามมาตรา ๑๔ และเงินสำรองที่บริษัทวางไว้กับนายทะเบียนตามมาตรา ๒๔ เป็นทรัพย์สินที่การโอนหรือการได้มาซึ่งทรัพย์สินนั้นจะต้องจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย หรือต้องกระทำต่อบุคคลอื่นซึ่งเกี่ยวข้องกับการโอนหรือการได้มาซึ่งทรัพย์สินนั้น ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องนั้นทราบ และห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องนั้นโอนหรือให้ไปซึ่งทรัพย์สินนั้น จนกว่านายทะเบียนจะมีหนังสือแจ้งการถอนหรือการเปลี่ยนแปลงทรัพย์สินนั้น

มาตรา ๒๖ หลักทรัพย์ประกันที่บริษัทวางไว้ตามมาตรา ๑๔ และเงินสำรองตามมาตรา ๒๓ ที่บริษัทวางไว้กับนายทะเบียนตามมาตรา ๒๔ ไม่อยู่ในความรับผิดชอบการบังคับคดี ทั้งนี้ ตลอดเวลาที่บริษัทยังมีได้เลิกกัน

ในกรณีที่บริษัทเลิกกัน ให้เจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัยมีบุริมสิทธิพิเศษเหนือทรัพย์สินที่วางเป็นหลักทรัพย์ประกันตามมาตรา ๑๔ และเงินสำรองตามมาตรา ๒๓ (๑) ที่วางไว้กับนายทะเบียนตามมาตรา ๒๔ และมีสิทธิได้รับชำระหนี้จากทรัพย์สินดังกล่าวก่อนเจ้าหนี้อื่นที่มีบุริมสิทธิพิเศษอื่น

ในกรณีที่บริษัทล้มละลาย ให้เจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัยมีบุริมสิทธิพิเศษเหนือทรัพย์สินที่วางเป็นหลักทรัพย์ประกันตามมาตรา ๑๔ และเงินสำรองตามมาตรา ๒๓ (๑) ที่วางไว้กับนายทะเบียนตามมาตรา ๒๔ มีสิทธิได้รับชำระหนี้จากทรัพย์สินดังกล่าวอย่างเดียวกับเจ้าหนี้ที่มีประกันตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

ทรัพย์สินของบริษัทนอกจากหลักทรัพย์ประกันตามมาตรา ๑๔ และเงินสำรองตามมาตรา ๒๓ (๑) ที่วางไว้กับนายทะเบียนตามมาตรา ๒๔ ให้เจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัยมีสิทธิได้รับชำระหนี้เป็นอย่างเดียวกันกับผู้ทรงบุริมสิทธิในมูลค่าภาษีอากรตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๒๗ บริษัทต้องดำรงไว้ซึ่งเงินกองทุนตลอดเวลาที่ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย เป็นจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของเบี้ยประกันภัยสุทธิที่ได้รับทั้งหมดสำหรับปีปฏิทินที่ล่วงแล้ว แต่ทั้งนี้ ต้องไม่ต่ำกว่าสามสิบล้านบาท

หมวด ๒

การควบคุมบริษัท

มาตรา ๒๘ นอกจากการประกันวินาศภัย บริษัทจะลงทุนประกอบธุรกิจอื่นใด ได้เฉพาะที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ในการนี้รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขสำหรับการประกอบธุรกิจนั้น ๆ ให้บริษัทปฏิบัติตามด้วยก็ได้

มาตรา ๒๙ กรมธรรม์ประกันภัยที่บริษัทออกให้แก่ผู้เอาประกันภัย ต้องเป็นไปตามแบบและข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบ ทั้งนี้ รวมทั้งเอกสารประกอบหรือแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัยด้วย

แบบและข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้แล้วตามวรรคหนึ่ง เมื่อนายทะเบียนเห็นสมควรหรือเมื่อบริษัทร้องขอ นายทะเบียนจะสั่งให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติม หรือยกเลิกแบบหรือข้อความนั้นบางส่วนหรือทั้งหมดก็ได้

ในกรณีที่บริษัทออกกรมธรรม์ประกันภัยแตกต่างไปจากแบบหรือข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยมีสิทธิเลือกให้บริษัทต้องรับผิดชอบในการชำระหนี้ตามแบบกรมธรรม์ประกันภัยหรือข้อความที่บริษัทออกให้ นั้น หรือตามแบบหรือข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้แล้วก็ได้ และไม่ว่าผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยจะใช้สิทธิดังกล่าวนี้ประการใดหรือไม่ ย่อมไม่เป็นเหตุให้บริษัทพ้นความผิดที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่บริษัทออกกรมธรรม์ประกันภัยโดยใช้แบบหรือข้อความที่นายทะเบียนมิได้ให้ความเห็นชอบตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ผู้เอาประกันภัยจะเลือกให้บริษัทต้องรับผิดชอบตามกรมธรรม์ประกันภัยนั้น หรือจะบอกเลิกสัญญาประกันภัยนั้นเสียและให้บริษัทคืนเบี้ยประกันภัยทั้งสิ้นที่ได้ชำระไว้แล้วแก่บริษัทก็ได้ และไม่ว่าผู้เอาประกันภัยจะใช้สิทธิดังกล่าวนี้ประการใดหรือไม่ ย่อมไม่เป็นเหตุให้บริษัทพ้นความผิดที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๐ อัตราเบี้ยประกันภัยที่บริษัทกำหนดจะต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

อัตราเบี้ยประกันภัยที่นายทะเบียนเห็นชอบไว้แล้ว เมื่อนายทะเบียนเห็นสมควร หรือเมื่อบริษัทร้องขอ นายทะเบียนจะสั่งให้เปลี่ยนอัตรานั้นเสียใหม่ก็ได้ การเปลี่ยนอัตราใหม่ไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อกรมธรรม์ประกันภัยที่ได้กำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้ก่อนแล้ว

มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้บริษัทกระทำการดังต่อไปนี้

(๑) ประกอบธุรกิจประกันชีวิต

(๒) รับประกันวินาศภัยเกินกว่าจำนวนดังต่อไปนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียน

(ก) รับประกันอัคคีภัยรายเดียวหรือหลายรายรวมกัน เพื่อวินาศภัยอันเดียวกันภายในเขตที่นายทะเบียนกำหนด ทั้งนี้ โดยมีจำนวนเงินเอาประกันภัยเกินกว่าร้อยละสิบของเงินกองทุน

(ข) รับประกันวินาศภัยยานพาหนะทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ และบุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในยานพาหนะนั้น และการประกันภัยค่าจุนเพื่อวินาศภัยอันเดียวกัน ทั้งนี้ โดยมีจำนวนเงินเอาประกันภัยแต่ละยานพาหนะเกินกว่าร้อยละสิบของเงินกองทุน

(ค) รับประกันวินาศภัยอื่นนอกจาก (ก) หรือ (ข) โดยมีจำนวนเงินเอาประกันภัยรายหนึ่งเกินกว่าร้อยละสิบของเงินกองทุน

ในกรณีที่มีการประกันต่อซึ่งวินาศภัยตาม (ก) (ข) หรือ (ค) โดยมีผลบังคับพร้อมกับการรับประกันวินาศภัย มิให้นำจำนวนเงินที่เอาประกันต่อเข้าอยู่ในจำนวนที่กำหนดตาม (ก) (ข) หรือ (ค)

(๓) ลดทุนโดยมิได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียนโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

(๔) ฝากเงินไว้ที่อื่นนอกจากที่ธนาคาร บริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์

(๕) เก็บเงินสดไว้ที่อื่นนอกจากเก็บไว้ที่สำนักงานของบริษัท

(๖) จ่ายเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดให้แก่กรรมการ ผู้จัดการ ที่ปรึกษา พนักงาน หรือลูกจ้างของบริษัทเพื่อเป็นค่านายหน้าหรือค่าตอบแทนสำหรับหรือเนื่องจากธุรกิจหรือการกระทำใด ๆ เว้นแต่เป็นการจ่ายบำเหน็จ เงินเดือน โบนัส หรือเงินอย่างอื่นที่พึงจ่ายตามปกติ

(๗) จ่ายเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดให้แก่ตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย นอกจากเงินค่าจ้างหรือบำเหน็จที่พึงจ่ายตามปกติ

(๘) จ่ายเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดล่วงหน้าให้แก่บุคคลใด เป็นค่านายหน้าหรือค่าตอบแทนสำหรับงานที่จะทำให้แก่บริษัท

(๙) จ่ายบำเหน็จให้แก่บุคคลที่ช่วยให้มีการทำสัญญาประกันภัย ซึ่งมีใช้ตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัยของบริษัท

(๑๐) ซื้อหรือมีไว้ซึ่งอสังหาริมทรัพย์ เว้นแต่

(ก) เพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับประกอบธุรกิจหรือสำหรับใช้เพื่อสวัสดิการของพนักงานหรือลูกจ้างของบริษัทตามสมควร

(ข) เพื่อใช้สำหรับการลงทุนประกอบธุรกิจอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๘

(ค) เป็นอสังหาริมทรัพย์ที่บริษัทได้มาจากการรับชำระหนี้หรือจากการบังคับจำนอง

การซื้อหรือมีไว้ซึ่งอสังหาริมทรัพย์ตาม (ก) หรือ (ข) หรือการได้อสังหาริมทรัพย์มาจากการรับชำระ

หนี้ตาม (ค) ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียน ในการอนุญาตนายทะเบียนจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ไปด้วยก็ได้

(๑๑) ให้ประโยชน์เป็นพิเศษแก่ผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย

(๑๒) รับชำระเบี้ยประกันภัยจากผู้เอาประกันภัยลดลงต่ำกว่าจำนวนที่ต้องชำระ

(๑๓) ตั้งหรือมอบหมายบุคคลอื่นนอกจากตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัย หรือพนักงานของบริษัทซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงินเป็นผู้รับชำระเบี้ยประกันภัย

(๑๔) ออกกรมธรรม์ประกันภัยโดยไม่มีลายมือชื่อของกรรมการผู้มีอำนาจผูกพันบริษัท และไม่ได้ประทับตราของบริษัทตามที่ได้จดทะเบียนไว้ หรือไม่มีลายมือชื่อของผู้จัดการสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยและไม่ได้ประทับตราของบริษัทนั้นด้วย ถ้ามี

(๑๕) โฆษณาใจอันเป็นเท็จหรือเกินความจริงเกี่ยวกับบริษัทหรือธุรกิจประกันวินาศภัยของบริษัท

(๑๖) ตั้งหรือมอบหมายบุคคลอื่นนอกจากตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทไปชักชวนซื้อหรือจัดการให้บุคคลทำสัญญาประกันภัยกับบริษัท ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นการกระทำของกรรมการ พนักงาน หรือลูกจ้างของบริษัทซึ่งกระทำการในนามบริษัท หรือ

(๑๗) ขายหรือให้อสังหาริมทรัพย์ใด ๆ หรือสังหาริมทรัพย์ที่มีมูลค่ารวมกันสูงกว่าที่นายทะเบียนกำหนดแก่กรรมการ หรือซื้อทรัพย์สินจากกรรมการ ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากคณะกรรมการ และได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

มาตรา ๓๒ คำสั่งของนายทะเบียนที่ไม่อนุญาตตามมาตรา ๓๑ (๒) ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๓ บริษัทต้องจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ที่ตกเป็นของบริษัทตามมาตรา ๓๑ (๑๐) ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) อสังหาริมทรัพย์ที่บริษัทมีไว้เพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับประกอบธุรกิจหรือสำหรับใช้เพื่อสวัสดิการของพนักงานหรือลูกจ้างของบริษัท หรือเพื่อใช้สำหรับการลงทุนประกอบธุรกิจอื่นตามมาตรา ๓๑(๑๐) (ก) หรือ (ข) ถ้ามิได้ใช้อสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวแล้ว ให้จำหน่ายภายในเก้าปีนับแต่วันที่เลิกใช้

(๒) อสังหาริมทรัพย์ที่บริษัทได้มาจากการรับชำระหนี้หรือจากการบังคับจำนองตามมาตรา ๓๑ (๑๐) (ค) ให้จำหน่ายภายในเก้าปีนับแต่วันที่ได้มา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนให้มีไว้เพื่อใช้ในการกิจการตามมาตรา ๓๑ (๑๐) (ก) หรือ (ข)

กำหนดระยะเวลาที่กำหนดตาม (๑) และ (๒) นายทะเบียนอาจขยายให้อีกได้ไม่เกินสามปีเมื่อบริษัทร้องขอก่อนสิ้นระยะเวลานั้นโดยมีเหตุผลอันสมควร ในการอนุญาตนายทะเบียนจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ

ให้ปฏิบัติไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๓๔ ห้ามมิให้บริษัทตั้งหรือยอมให้บุคคลซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้เป็นหรือทำหน้าที่กรรมการ ผู้จัดการ พนักงาน บุคคลผู้มีอำนาจในการจัดการ หรือที่ปรึกษาของบริษัท

(๑) เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย

(๒) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริต

(๓) เคยเป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจในการจัดการของบริษัท ในช่วงเวลาที่บริษัทถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยหรือใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต

(๔) เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจในการจัดการของบริษัทอื่นที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย เว้นแต่จะได้รับยกเว้นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๕) ถูกถอดถอนจากการเป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจในการจัดการของบริษัทตามมาตรา ๕๓

(๖) เป็นข้าราชการการเมือง

(๗) เป็นข้าราชการซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมบริษัท เว้นแต่เป็นกรณีของบริษัทที่เป็นรัฐวิสาหกิจ หรือได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีเพื่อช่วยเหลือการดำเนินงานของบริษัท หรือเป็นผู้ได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓

มาตรา ๓๕ ห้ามมิให้บริษัทแต่งตั้งหรือมอบหมายบุคคลใดนอกจากกรรมการ พนักงาน หรือลูกจ้างของบริษัททำการรับประกันวินาศภัย รับเบี้ยประกันภัย และชดเชยค่าสินไหมทดแทนตามกรมธรรม์ประกันภัยไม่ว่าบางส่วนหรือทั้งหมด นอกจากการประกันต่อ

มาตรา ๓๖ ห้ามมิให้บริษัทประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทนหรือประวิงการคืนเบี้ยประกันภัยที่ต้องจ่ายหรือคืนแก่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือจ่ายหรือคืนไปโดยไม่สุจริต

การกระทำหรือการปฏิบัติใด ๆ ของบริษัทที่จะถือว่าเป็นการฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๗ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจประกาศกำหนดให้บริษัทปฏิบัติการใด ๆ ในเรื่องต่อไปนี้ได้

(๑) การเก็บเบี้ยประกันภัย

(๒) การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัท

(๓) การประกันต่อ

(๔) การจำแนกประเภทค่าใช้จ่าย

(๕) การจัดสรรเงินสำรองเพื่อการเสี่ยงภัยไว้เป็นประเภท ๆ

(๖) อัตราค่าจ้างหรือบำเหน็จสำหรับตัวแทนประกันวินาศภัยและนายหน้าประกันวินาศภัย ตามประเภทของการประกันวินาศภัย

(๗) แบบ ขนาด ตัวอักษร ภาษาที่ใช้ และข้อความของหนังสือมอบอำนาจของบริษัท รวมทั้งเอกสารแสดงการรับเงินของบริษัท

มาตรา ๓๘ ในการติดต่อกับประชาชน บริษัทต้องเปิดทำการตามวันและเวลาที่นายทะเบียนประกาศกำหนด แต่ทั้งนี้ บริษัทจะเปิดทำการเกินกว่าที่กำหนดก็ได้

มาตรา ๓๙ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการประกันอัคคีภัย เมื่อบริษัททำสัญญาประกันอัคคีภัยรายใด ให้บริษัทยื่นรายการเกี่ยวกับการรับประกันอัคคีภัยตามแบบที่นายทะเบียนกำหนดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้ทำสัญญาประกันอัคคีภัยรายนั้น

บทบัญญัติวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับแก่การประกันต่อ

มาตรา ๔๐ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับรายการตามมาตรา ๓๙ และเห็นสมควรจะกระทำการตรวจสอบเพื่อทราบราคาทรัพย์สินที่เอาประกันภัย ก็ให้กระทำได้ ในการนี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ตั้งของทรัพย์สินนั้นในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกได้ตามที่เห็นสมควร และให้มีอำนาจตรวจและเรียกให้ส่งเอกสารรวมทั้งหลักฐานใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่การที่จะทราบราคาอันแท้จริงของทรัพย์สินนั้น

ผู้เอาประกันภัยหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ต้องให้ความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง

ถ้าผู้เอาประกันภัยหรือผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ให้ความสะดวกตามวรรคสองจนเป็นเหตุให้ไม่สามารถทำการตรวจสอบได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนในกรณีเช่นว่านี้ เมื่อนายทะเบียนเห็นสมควร นายทะเบียนจะมีคำสั่งให้สัญญาประกันอัคคีภัยรายนั้นเป็นอันระงับสิ้นไปก็ได้ คำสั่งของนายทะเบียน ให้กำหนดวันที่ให้สัญญาประกันอัคคีภัยระงับสิ้นไป ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามวันนับแต่วันที่นายทะเบียนมีคำสั่ง และให้นายทะเบียนแจ้งคำสั่งนั้นไปยังบริษัทและผู้เอาประกันภัยโดยพลัน เมื่อนายทะเบียนได้มีคำสั่งเช่นว่านี้ ให้สัญญาประกันอัคคีภัยรายนั้นระงับสิ้นไปในวันที่นายทะเบียนกำหนดนั้น

ในกรณีที่สัญญาประกันอัคคีภัยระงับสิ้นไปตามวรรคสาม ในส่วนที่เกี่ยวกับนิติสัมพันธ์ระหว่างบริษัทกับผู้เอาประกันภัย ให้ถือเสมือนว่าการระงับสิ้นไปแห่งสัญญาประกันอัคคีภัยนั้นได้ระงับสิ้นไปเพราะผู้เอาประกันภัยบอกเลิกสัญญา

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่ปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบตามมาตรา ๓๙ ว่า ทรัพย์สินที่เอาประกันภัยมีราคาต่ำกว่าจำนวนเงินที่เอาประกันภัยมาก ถึงขนาดที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าต่ำเกินสมควร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานผลการตรวจสอบนั้นต่อนายทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ปรากฏผลการตรวจสอบ ในกรณีเช่นนี้ถ้านายทะเบียนเห็นเป็นการสมควร ให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ลด

จำนวนเงินที่เอาประกันภัยลงเท่าที่นายทะเบียนเห็นสมควรไปยังบริษัทและผู้เอาประกันภัยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานจากพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่จำนวนเงินเอาประกันภัยที่ลดลงแล้วนั้น ต้องไม่ต่ำกว่าค่าทรัพย์สินที่เอาประกันภัยตามที่ปรากฏในการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๒ เมื่อได้มีคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๔๑ แล้ว

(๑) ผู้เอาประกันภัยมีสิทธิบอกเลิกสัญญาประกันอัคคีภัยรายนั้นเสียได้ภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน และเมื่อได้บอกเลิกแล้วให้บริษัทคืนเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัยตามส่วนเฉลี่ยของระยะเวลาที่เอาประกันภัยนั้น

(๒) ถ้าผู้เอาประกันภัยมิได้บอกเลิกสัญญาประกันอัคคีภัยตาม (๑) ให้ถือว่า การประกันภัยรายนั้นมีจำนวนเงินที่เอาประกันภัยตามที่นายทะเบียนได้มีคำสั่งให้ลดลงแล้วนั้น ทั้งนี้ นับแต่วันที่นายทะเบียนมีคำสั่งและให้บริษัทกำหนดเบี้ยประกันภัยสำหรับระยะเวลาที่เหลืออยู่ตามจำนวนเงินซึ่งเอาประกันภัยเท่าที่ได้ลดลงแล้วนั้นและให้คืนเบี้ยประกันส่วนที่เกินให้แก่ผู้เอาประกันภัยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายทะเบียนมีคำสั่ง

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่วินาศภัยเกิดแก่ทรัพย์สินที่เอาประกันภัยและพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีเหตุอันควรสงสัยว่าวินาศภัยนั้นเกิดขึ้นด้วยความทุจริตของผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัย ให้พนักงานสอบสวนแจ้งเหตุที่สงสัยนั้นไปยังนายทะเบียน ในกรณีเช่นนี้ให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งไปยังบริษัทให้งดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามกรมธรรม์ประกันภัยรายที่สงสัยนั้นไว้ เมื่อเหตุอันควรสงสัยนั้นหมดไปแล้ว ให้นายทะเบียนถอนคำสั่งนั้นเสีย และแจ้งการถอนคำสั่งนั้นไปยังบริษัทและผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัย

ในกรณีที่นายทะเบียนออกคำสั่งให้งดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่า สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนระบอบอยู่นับแต่วันที่นายทะเบียนออกคำสั่งจนถึงวันถอนคำสั่งนั้น

มาตรา ๔๔ ให้บริษัทจัดทำสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัทตามแบบและรายการที่นายทะเบียนกำหนด

เมื่อมีเหตุจะต้องลงในสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีของบริษัทเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัท ให้บริษัทลงรายการเกี่ยวกับเหตุนั้นในสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัท ทั้งนี้ ไม่ช้ากว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่มีเหตุอันจะต้องลงรายการนั้น

มาตรา ๔๕ ให้บริษัทเก็บรักษาสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีตามมาตรา ๔๔ ไว้ที่สำนักงานของบริษัทไม่น้อยกว่าสิบปีนับแต่วันที่ลงรายการครั้งสุดท้ายในสมุดทะเบียนหรือสมุดบัญชานั้น หรือนับแต่วันที่บริษัทพ้นจากความรับผิดชอบตามรายการที่มีความรับผิดชอบครั้งสุดท้าย ทั้งนี้ แล้วแต่อย่างใดจะยาวกว่า

มาตรา ๔๖ ผู้มีส่วนได้เสียจะขอตรวจดูสมุดทะเบียนตามมาตรา ๔๔ เฉพาะรายการที่ตนเกี่ยวข้องหรือจะขอให้บริษัทคัดสำเนารายการดังกล่าวโดยรับรองว่าถูกต้องด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเสียค่าบริการตามที่นายทะเบียนกำหนด

มาตรา ๔๗ บริษัทต้องจัดส่งรายงานประจำปีแสดงฐานะการเงินและกิจการของบริษัทสำหรับรอบปีปฏิทินที่ล่วงแล้วต่อนายทะเบียน ตามแบบและรายการที่นายทะเบียนกำหนดภายในห้าเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

สำหรับบริษัทที่เป็นสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศ ต้องส่งรายงานประจำปีของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศที่ตนเป็นสาขาด้วยภายในห้าเดือนนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศนั้น

รายงานประจำปีตามมาตรา ๔๗ นี้ ต้องมีการรับรองโดยผู้สอบบัญชีด้วย

มาตรา ๔๘ ถ้าปรากฏว่ารายงานประจำปีของบริษัทส่งตามมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง ไม่ถูกต้องหรือไม่ มีรายการครบถ้วนบริบูรณ์ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้บริษัทแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้องหรือครบถ้วนบริบูรณ์ภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด

ในกรณีที่บริษัทไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าบริษัทมิได้ส่งรายงานประจำปีตามมาตรา ๔๗

มาตรา ๔๙ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้บริษัทยื่นรายงานหรือเอกสารใด ๆ ตามระยะเวลาหรือเป็นครั้งคราว ตามแบบและรายการที่นายทะเบียนกำหนดก็ได้ และนายทะเบียนจะให้คำชี้แจงเพื่ออธิบายหรือขยายความแห่งรายงานหรือเอกสารนั้นด้วยก็ได้

รายงานหรือเอกสารที่ยื่นหรือแสดงหรือทำคำชี้แจงเพื่ออธิบายหรือขยายความตามวรรคหนึ่งบริษัทต้องทำให้ครบถ้วนตรงต่อความเป็นจริง

มาตรา ๕๐ ให้บริษัทประกาศรายการย่อตามแบบที่นายทะเบียนกำหนดแสดงสินทรัพย์และหนี้สินที่มีอยู่ในวันสิ้นปีปฏิทินภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งรายงานประจำปีตามมาตรา ๔๗ ในหนังสือพิมพ์รายวันที่ออกจำหน่ายในท้องถิ่นที่สำนักงานใหญ่ของบริษัทตั้งอยู่อย่างน้อยหนึ่งฉบับมีระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามวัน และให้ปิดประกาศไว้ในที่ที่เปิดเผย ณ สำนักงานใหญ่และสำนักงานสาขาของบริษัทไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือนด้วย

มาตรา ๕๑ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจสอบกิจการ และฐานะการเงินของบริษัท และเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

(๑) เข้าไปในสำนักงานของบริษัทในระหว่างเวลาทำการเพื่อทราบข้อเท็จจริง ในการนี้ให้มีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานอื่น ๆ จากกรรมการ ผู้จัดการ ที่ปรึกษา พนักงาน หรือลูกจ้างของบริษัทและสอบถามบุคคลดังกล่าวได้

(๒) เข้าไปในสถานที่ประกอบธุรกิจของบริษัท หรือสถานที่ใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีสมุดบัญชี เอกสาร หรือดวงตรา หรือหลักฐานอื่นอันเกี่ยวกับกิจการ สินทรัพย์และหนี้สินของบริษัท เพื่อตรวจสอบหรือประเมินราคาทรัพย์สินของบริษัท ในระหว่างเวลาทำการหรือในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก

(๓) สั่งให้บริษัทหรือผู้ที่เกี่ยวข้องธุรกิจของบริษัทส่งเอกสารหรือหลักฐานอื่น ๆ

(๔) เรียกบุคคลดังกล่าวใน (๑) หรือ (๓) มาให้ถ้อยคำหรือจะสั่งให้บุคคลดังกล่าวยื่นคำชี้แจงแสดงข้อเท็จจริงตามที่ต้องการก็ได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๕๒ เมื่อปรากฏหลักฐานต่อนายทะเบียนว่า บริษัทใดมีฐานะหรือการดำเนินการอยู่ในลักษณะอันอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน นายทะเบียนด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้บริษัทนั้นแก้ไขฐานะ หรือการดำเนินการดังกล่าวได้ภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด ในการนี้จะสั่งให้เพิ่มทุนหรือลดทุนหรือจะสั่งให้บริษัทหยุดรับประกันวินาศภัยเป็นการชั่วคราวด้วยก็ได้

ในกรณีที่บริษัทใดไม่เพิ่มทุนหรือลดทุนภายในกำหนดเวลาที่นายทะเบียนสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาตามคำสั่งของนายทะเบียนดังกล่าว

ในกรณีที่มีความจำเป็นรีบด่วนที่จะต้องให้บริษัทใดเพิ่มทุนหรือลดทุนเพื่อให้บริษัทนั้นสามารถปฏิบัติงานและการดำเนินการต่อไปได้ นายทะเบียนด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีจะสั่งให้บริษัทเพิ่มทุนหรือลดทุนทันทีก็ได้ โดยให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนดังกล่าวเป็นมติที่ประชุมผู้ถือหุ้น

ในการเพิ่มทุนหรือลดทุนตามวรรคสองหรือวรรคสาม มิให้นำ มาตรา ๑๒๒๐ มาตรา ๑๒๒๔ มาตรา ๑๒๒๕ และมาตรา ๑๒๒๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และมาตรา ๑๓๖ วรรคสอง (๒) มาตรา ๑๓๔ และมาตรา ๑๔๑ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้วแต่กรณีมาใช้บังคับ

มาตรา ๕๓ เมื่อปรากฏหลักฐานต่อนายทะเบียนว่า บริษัทใดมีฐานะหรือการดำเนินการอยู่ในลักษณะอันอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน หรือกรรมการหรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทใด ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๕๒ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้บริษัทนั้นถอดถอนกรรมการหรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทผู้เป็นต้นเหตุดังกล่าว ออกจากตำแหน่งได้

ในกรณีที่นายทะเบียนสั่งถอดถอนบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้บริษัทนั้นแต่งตั้งบุคคลอื่นโดยความเห็นชอบจากนายทะเบียนเข้าดำรงตำแหน่งดังกล่าวแทนภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันถอดถอน

ในกรณีที่บริษัทใดไม่ถอดถอนบุคคลตามวรรคหนึ่งหรือถอดถอนแล้วไม่แต่งตั้งบุคคลอื่นเข้าดำรงตำแหน่งแทนตามวรรคสอง นายทะเบียนด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งถอดถอนบุคคลดังกล่าวหรือแต่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือหลายคนไปดำรงตำแหน่งเป็นเวลาไม่เกินสามปี และมีให้นำความในมาตรา ๓๔ (๔) มาใช้บังคับ

ให้ผู้ซึ่งนายทะเบียนแต่งตั้งตามวรรคสามได้รับคำตอบแทนตามที่รัฐมนตรีกำหนด โดยให้จ่ายจาก

ทรัพย์สินของบริษัทนั้น และในระหว่างเวลาที่บุคคลดังกล่าวดำรงตำแหน่งอยู่ ผู้ถือหุ้นของบริษัทจะมีมติเพิกถอนหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งของนายทะเบียนมิได้

บุคคลซึ่งถูกถอดถอนตามคำสั่งของนายทะเบียนจะเข้าไปเกี่ยวข้องหรือดำเนินการใด ๆ ในบริษัทนั้นไม่ได้ไม่ว่าโดยทางตรงและทางอ้อม

ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนที่ให้ถอดถอนหรือแต่งตั้งตามมาตรานี้เป็นมติของที่ประชุมผู้ถือหุ้น

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งให้บริษัทหยุดรับประกันวินาศภัยเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๕๒ ห้ามมิให้กรรมการ พนักงาน และลูกจ้างของบริษัทส่งจ่ายเงินของบริษัท หรือทำการเคลื่อนย้ายหรือจำหน่ายทรัพย์สินของบริษัท เว้นแต่เป็นการจ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างแก่พนักงานหรือลูกจ้างของบริษัทตามปกติ สำหรับการจ่ายเงินอื่นให้เป็นไปตามที่นายทะเบียนกำหนด

ให้บริษัทที่ได้รับคำสั่งของนายทะเบียนให้หยุดรับประกันวินาศภัยเป็นการชั่วคราว ตามมาตรา ๕๒ รายงานเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบถึงบรรดาเจ้าหน้าที่และลูกหนี้ทั้งหมดของบริษัทภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด

มาตรา ๕๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง เมื่อผู้ที่เกี่ยวข้องร้องขอ

มาตรา ๕๖ ผู้มีส่วนได้เสียชอบที่จะขอตรวจดูสมุดทะเบียนและเอกสารที่เกี่ยวข้องแก่สมุดทะเบียนที่นายทะเบียนเก็บรักษาไว้ และขอคัดสำเนาโดยมีคำรับรองของนายทะเบียนได้ โดยยื่นคำขอต่อนายทะเบียนตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด

มาตรา ๕๗ เมื่อบริษัทใดประสงค์จะเลิกกิจการ ให้บริษัทนั้นแจ้งความประสงค์ที่จะเลิกกิจการต่อนายทะเบียนให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามเดือนก่อนเลิกกิจการ

ในกรณีที่บริษัทซึ่งเป็นสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศเลิกกิจการให้มีการชำระบัญชีในการชำระบัญชีนั้นให้นำความในมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๘ ค่าสินไหมทดแทนที่ผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประกันภัย หรือผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัย หรือผู้มีสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ประกันภัย หากมิได้เรียกร้องจากบริษัทจนล่วงพ้นอายุความแล้ว ให้บริษัทนำส่งเงินดังกล่าวเข้ากองทุนภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ครบกำหนดอายุความ

หมวด ๓

การเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย

มาตรา ๕๙ รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย เมื่อปรากฏ

แก่รัฐมนตรีว่าบริษัท

(๑) มีหนี้สินเกินกว่าทรัพย์สินหรือมีฐานะการเงินไม่มั่นคงอันอาจเกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน

(๒) ผ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง เงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด หรือประกาศที่ออกหรือกำหนดตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐมนตรี นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในเมื่ออาจทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน

(๓) หยุดประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๔) ประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทน หรือประวิงการคืนเบี้ยประกันภัยที่ต้องจ่ายหรือคืนโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือจ่ายหรือคืนไปโดยไม่สุจริต

(๕) ถ้าประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน

มาตรา ๖๐ เมื่อบริษัทใดถูกล้างเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ให้บริษัทนั้นเลิกกันนับแต่วันที่ถูกล้างเพิกถอนใบอนุญาต และให้มีการชำระบัญชี ในการชำระบัญชานั้นให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ชำระบัญชี การใดที่เป็นอำนาจหน้าที่ของที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นให้เป็นอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียน

มาตรา ๖๑ เพื่อประโยชน์แก่การชำระบัญชี ให้ถือว่าบริษัทซึ่งเป็นสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศเป็นบริษัทจำกัด และเพื่อประโยชน์แก่การนี้ให้ถือว่า นายทะเบียนและกรรมการประกันภัยเป็นนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แล้วแต่กรณี และการเสนอรายงานต่อที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นให้เสนอต่อนายทะเบียน แต่ทั้งนี้ไม่กระทบถึงสิทธิเรียกร้องใด ๆ ที่มีต่อบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศนั้น

มาตรา ๖๒ ผู้ชำระบัญชีซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ตามมาตรา ๖๐ อาจได้รับเงินค่าตอบแทนตามที่รัฐมนตรีกำหนด โดยให้จ่ายจากทรัพย์สินของบริษัท

หมวด ๔

ตัวแทนประกันวินาศภัยและนายหน้าประกันวินาศภัย

มาตรา ๖๓ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัยเว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

คำขอรับใบอนุญาตและใบอนุญาต ให้เป็นไปตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด

ใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยให้ระบุด้วยว่าเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทใด

มาตรา ๖๔ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) บรรลุนิติภาวะ

(๒) มีภูมิลำเนาในประเทศไทย

(๓) ไม่เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๔) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริต เว้นแต่ได้พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

(๕) ไม่เคยเป็นบุคคลล้มละลาย

(๖) ไม่เป็นนายหน้าประกันวินาศภัย

(๗) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยในระยะเวลาสามปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

(๘) ได้รับการศึกษาวิชาประกันวินาศภัยจากสถาบันการศึกษาที่นายทะเบียนประกาศกำหนดหรือสอบความรู้เกี่ยวกับการประกันวินาศภัยได้ตามหลักสูตรและวิธีการที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

มาตรา ๖๕ ผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๖๔ ประสงค์จะเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทใด ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทนั้นต่อนายทะเบียนพร้อมด้วยหนังสือแสดงความต้องการของบริษัทให้ผู้นั้นเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย

เมื่อนายทะเบียนได้พิจารณาคำขอตามวรรคหนึ่งเป็นที่พอใจแล้ว ให้ออกใบอนุญาตให้ผู้นั้นเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทที่แสดงความต้องการ เมื่อได้ออกใบอนุญาตแล้วให้แจ้งให้บริษัททราบ

ผู้ที่เป็นตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทใดอยู่แล้ว อาจขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทอื่นอีกได้ คำขอรับใบอนุญาตเช่นว่านี้ ผู้ขอต้องยื่นหนังสือแสดงความยินยอมของบริษัทที่ผู้นั้นเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยอยู่แล้วพร้อมด้วยหนังสือแสดงความต้องการของบริษัทใหม่ที่ต้องมีข้อความแสดงไว้ด้วยว่าบริษัทใหม่นั้นได้ทราบแล้วว่าผู้ขอเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทใดอยู่แล้ว เมื่อนายทะเบียนได้ออกใบอนุญาตแล้วให้แจ้งบริษัทที่เกี่ยวข้องทราบ

หนังสือแสดงความต้องการตามวรรคหนึ่งและหนังสือแสดงความยินยอมตามวรรคสาม ให้เป็นไปตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด

มาตรา ๖๖ ตัวแทนประกันวินาศภัยอาจทำสัญญาประกันวินาศภัยในนามของบริษัทได้ เมื่อได้รับมอบอำนาจเป็นหนังสือจากบริษัท

ตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัย หรือพนักงานของบริษัทซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน อาจรับเบี้ยประกันวินาศภัยในนามของบริษัทได้ เมื่อได้รับมอบอำนาจเป็นหนังสือจากบริษัท

หนังสือมอบอำนาจของบริษัทตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ทำตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด
หนังสือมอบอำนาจของบริษัท แม้มิได้ทำตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด ก็ไม่เป็นเหตุให้เสื่อม
สิทธิของบุคคลภายนอกเพราะเหตุที่มีได้ทำตามแบบที่กำหนดนั้น

มาตรา ๖๗ บุคคลธรรมดาซึ่งจะขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยได้ต้องไม่เป็นตัว
แทนประกันวินาศภัย หรือเป็นกรรมการ ผู้จัดการ พนักงาน หรือลูกจ้างของบริษัทใด และให้นำความใน
มาตรา ๖๔ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๗) และ (๘) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

นิติบุคคลอาจขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยได้เมื่อ

- (๑) นิติบุคคลนั้นมีสำนักงานใหญ่ในประเทศไทย
- (๒) กิจการดังกล่าวอยู่ในขอบวัตถุประสงค์ของนิติบุคคลนั้น
- (๓) นิติบุคคลนั้นมีพนักงานหรือลูกจ้างที่ได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ตาม
พระราชบัญญัตินี้เป็นผู้ทำการแทนนิติบุคคลดังกล่าว และ
- (๔) นิติบุคคลนั้นต้องไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ในระยะเวลา
สามปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

มาตรา ๖๘ บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๖๗ ประสงค์จะเป็นนายหน้า
ประกันวินาศภัย ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียน

การออกใบอนุญาตให้นิติบุคคลเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข
ที่นายทะเบียนกำหนด

คำขอรับใบอนุญาตและใบอนุญาตตามมาตรา ๖๘ ให้ทำตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด

มาตรา ๖๙ นายหน้าประกันวินาศภัยต้องมีสำนักงานตามที่ระบุไว้ในคำขอรับใบอนุญาตเป็นนาย
หน้าประกันวินาศภัย ในกรณีย้ายสำนักงาน ต้องแจ้งต่อนายทะเบียนเป็นหนังสือภายในห้าวันนับแต่วันที่ย้าย

มาตรา ๗๐ ให้นายหน้าประกันวินาศภัยจัดทำสมุดทะเบียน สมุดบัญชี และเอกสารเกี่ยวกับ
ธุรกิจของตนตามแบบและรายการที่นายทะเบียนกำหนด

เมื่อมีเหตุจะต้องลงในสมุดทะเบียน สมุดบัญชี และเอกสารตามวรรคหนึ่ง ให้นายหน้าประกัน
วินาศภัยลงรายการเกี่ยวกับเหตุนั้นในสมุดทะเบียน สมุดบัญชี และเอกสารเช่นนั้นภายในเจ็ดวันนับแต่วัน
ที่มีเหตุจะต้องลงรายการนั้น

มาตรา ๗๑ ให้นายหน้าประกันวินาศภัยเก็บรักษาสมุดทะเบียน สมุดบัญชี และเอกสารเกี่ยวกับ
ธุรกิจของตน รวมทั้งเอกสารประกอบการลงสมุดทะเบียนและสมุดบัญชี ไว้ที่สำนักงานของตนไม่น้อยกว่าห้า
ปีนับแต่วันลงรายการครั้งสุดท้ายในสมุดทะเบียนหรือสมุดบัญชานั้น

มาตรา ๗๒ ใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยและใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย
ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต ถ้าผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่น

คำขอต่ออายุใบอนุญาตต่อนายทะเบียนตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด ภายในกำหนดสองเดือนก่อนใบ
อนุญาตสิ้นอายุ

ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งได้ต่ออายุใบอนุญาตครบสองคราวติดต่อกันแล้ว และได้ยื่นคำ
ขอต่ออายุใบอนุญาตต่อไป ให้ใบอนุญาตที่ออกให้ในคราวต่อไปนั้นมีอายุห้าปี

มาตรา ๗๓ นายหน้าประกันวินาศภัยผู้ใด ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการ ผู้จัดการ พนักงาน
หรือลูกจ้างในบริษัทใด ให้ใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยของผู้นั้นสิ้นสุดลง

มาตรา ๗๔ ในกรณีที่บริษัทได้ส่งมอบกรมธรรม์ประกันภัยแก่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์
ตามกรมธรรม์ประกันภัยนั้นแล้วก็ดี หรือได้ส่งมอบแก่นายหน้าประกันวินาศภัย เพื่อส่งมอบแก่ผู้เอาประกัน
ภัยหรือผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยนั้นก็ดี ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้เอาประกันภัยรายนั้นได้ชำระ
เบี้ยประกันภัยแก่บริษัทแล้ว

มาตรา ๗๕ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการปฏิบัติของนายหน้าประกันวินาศภัย นายทะเบียน
และพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกให้นายหน้าประกันวินาศภัยมาให้ถ้อยคำหรือสั่งให้ส่งสมุดทะเบียน สมุด
บัญชีหรือเอกสารใด ๆ หรือให้ส่งรายงานตามแบบและรายการที่นายทะเบียนกำหนดเพื่อตรวจสอบ หรือจะ
เข้าไปในสำนักงานของบุคคลดังกล่าว ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกเพื่อตรวจสอบดังกล่าว
ก็ได้ ในการนี้นายหน้าประกันวินาศภัยต้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๗๖ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือใบอนุญาต
เป็นนายหน้าประกันวินาศภัย เมื่อปรากฏแก่นายทะเบียนว่าตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกัน
วินาศภัย

(๑) กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

(๒) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๖๔ หรือมาตรา ๖๗ แล้วแต่กรณี

(๓) ดำเนินงานทำให้เกิดหรืออาจทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ตาม
กรมธรรม์ประกันภัย หรือประชาชน

เมื่อนายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้แจ้งคำสั่งนั้นไปยังผู้ถูกสั่งเพิกถอน
ใบอนุญาต

มาตรา ๗๗ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๗๖ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี ภายในสิบห้า
วันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๗๘ ห้ามมิให้ผู้ใดชักชวน แนะนำ หรือกระทำความผิดประการใด ๆ เพื่อให้บุคคลทำสัญญา
ประกันภัยกับผู้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในต่างประเทศหรือกับบุคคลใด ๆ นอกจากผู้ที่ได้รับใบอนุญาต
ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัตินี้

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับแก่กรณีที่นายหน้าประกันวินาศภัยซึ่งได้รับใบอนุญาตจากนาย

ทะเบียนให้ทำการซื้อหรือจัดการให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัตินี้
ทำสัญญาประกันต่อกับผู้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในต่างประเทศ

หมวด ๕

กองทุนเพื่อการพัฒนาธุรกิจประกันวินาศภัย

มาตรา ๗๙ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “ กองทุนเพื่อการพัฒนาธุรกิจประกันวินาศ
ภัย ” มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายในการพัฒนาธุรกิจประกันวินาศภัยให้มีความมั่นคงและเสถียรภาพ

มาตรา ๘๐ บริษัทใดไม่นำส่งเงินเข้ากองทุนให้ถูกต้องตามมาตรา ๕๘ ต้องเสียเงินเพิ่มในอัตรา
ร้อยละสองต่อเดือนของเงินที่ไม่ได้นำส่งดังกล่าว

มาตรา ๘๑ ให้กองทุนประกอบด้วย

- (๑) เงินที่ได้รับตามมาตรา ๑๒๐
- (๒) เงินที่ได้รับตามมาตรา ๕๘
- (๓) เงินเพิ่มที่ได้รับตามมาตรา ๘๐
- (๔) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่มีผู้มอบให้ และ
- (๕) ดอกผลของกองทุน

มาตรา ๘๒ เงินและทรัพย์สินตามมาตรา ๘๑ ให้เป็นของกรมการประกันภัย และไม่ต้องนำส่ง
คลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๘๓ การเบิกจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินและการบริหารกองทุนให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรี
ประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๘๔ บริษัทใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ วรรคห้า มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา
๑๐ มาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๖ วรรคสี่ มาตรา ๗

วรรคหนึ่ง หรือเงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา ๓๑ (๑๐) วรรคสอง หรือมาตรา ๓๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท และถ้าเป็นการกระทำความผิดต่อเนื่องให้ปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๘๕ บริษัทใดไม่ตรวจสอบทะเบียนผู้ถือหุ้น หรือไม่แจ้งผู้ถือหุ้นอันเป็นการไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดต่อเนื่อง ให้ปรับอีกวันละห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๘๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกไม่เกินวันละสองหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๘๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๘๘ บริษัทใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง หรือไม่วางเงินสำรอง ประกันภัยตามมาตรา ๒๔ หรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๓๗ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนายทะเบียนตามมาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และถ้าเป็น การกระทำความผิดต่อเนื่องให้ปรับอีกไม่เกินวันละสองหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๘๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๙๐ บริษัทใดออกกรมธรรม์ประกันภัยหรือเอกสารประกอบหรือแนบท้ายกรมธรรม์ประกัน ภัยโดยฝ่าฝืนมาตรา ๒๙ หรือกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยโดยฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน หนึ่งแสนบาท

มาตรา ๙๑ บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๙๒ บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๙๓ บริษัทใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๗ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๔ วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๔๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน หนึ่งแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๙๔ บริษัทใดไม่ยอมให้ผู้มีส่วนได้เสียตรวจสอบดูสมุดทะเบียน หรือไม่ยอมคัดสำเนารายการ ให้ตามและผู้มีส่วนได้เสียร้องขอตามมาตรา ๔๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๙๕ บริษัทใดจงใจแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดความจริงที่ต้องบอกให้แจ้งในการ ยื่นรายการหรือให้คำชี้แจงตามมาตรา ๔๙ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๙๖ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่ง ปฏิบัติการตามมาตรา ๕๑ หรือฝ่าฝืนคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๕๑ ต้อง

ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๓ วรรคห้า ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๘ บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่งต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๔๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๐ ตัวแทนประกันวินาศภัยผู้ใดทำสัญญาประกันภัยโดยไม่ได้รับมอบอำนาจเป็นหนังสือจากบริษัทตามมาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง หรือตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัย หรือพนักงานของบริษัทผู้ได้รับเบี้ยประกันภัยโดยไม่ได้รับมอบอำนาจเป็นหนังสือจากบริษัทตามมาตรา ๖๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๑ นายหน้าประกันวินาศภัยผู้ใดไม่มีสำนักงานตามที่ระบุไว้ในคำขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย หรือตามที่ได้แจ้งการย้ายสำนักงานไว้ต่อนายทะเบียนตามมาตรา ๖๔ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๐๒ นายหน้าประกันวินาศภัยผู้ใดย้ายสำนักงานโดยไม่แจ้งต่อนายทะเบียนตามมาตรา ๖๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๐๓ นายหน้าประกันวินาศภัยผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๐ วรรคหนึ่ง หรือไม่ลงรายการในสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีตามมาตรา ๗๐ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท และปรับอีกไม่เกินวันละสองพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๑๐๔ นายหน้าประกันวินาศภัยผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๐๕ นายหน้าประกันวินาศภัยผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเรียกของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งเรียกตามมาตรา ๗๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๖ ผู้ใดขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๗๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๘ ในกรณีที่บริษัทใดจงใจกระทำความผิดเพราะฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๓๕ หรือจงใจแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดความจริงที่ต้องบอกให้แจ้งหรือให้ทำคำชี้แจงตาม

มาตรา ๔๔ หรือไม่หยุดรับประกันวินาศภัยเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง กรรมการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของบริษัทนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของบริษัทนั้นด้วย

มาตรา ๑๐๙ ในกรณีที่น่าปรากฏว่ามีการกระทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ในการดำเนินงานของบริษัท กรรมการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในบริษัทกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินตามบทบัญญัติในหมวด ๑ หมวด ๓ หมวด ๔ หมวด ๕ หรือหมวด ๗ ของลักษณะ ๑๒ แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๔๙๙ หรือมาตรา ๒๑๕ หรือมาตรา ๒๑๖ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒) ในการสอบบัญชีของบริษัท ผู้สอบบัญชีผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๒๖๙ แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๔๙๙

(๓) ผู้ใดเป็นผู้ใช้ให้กระทำความผิดหรือเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดตาม (๑) หรือ (๒)

ให้ถือว่ากรรมการประกันภัยเป็นผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในความผิดตามมาตรา ๑๐๙ นี้ เมื่อพนักงานอัยการยื่นฟ้องคดีอาญา ให้พนักงานอัยการมีอำนาจเรียกทรัพย์สิน หรือราคา หรือค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายแทนผู้ได้รับความเสียหายด้วย ในการนี้ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการฟ้องคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑๐ ในกรณีที่น่าปรากฏหลักฐานว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐๙ และกรรมการประกันภัยเห็นว่าหากปล่อยนิ่งช้าไว้อาจเกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ของประชาชน ให้กรรมการประกันภัยมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินของบุคคลนั้นหรือทรัพย์สินซึ่งตามกฎหมายอาจถือได้ว่าเป็นของบุคคลนั้น แต่จะยึดหรืออายัดทรัพย์สินไว้เกินกว่าหกเดือนไม่ได้ เว้นแต่ในกรณีที่มีการฟ้องคดีต่อศาลให้คำสั่งยึดหรืออายัดดังกล่าว คงมีผลต่อไปจนกว่าศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่น ในกรณีมีเหตุจำเป็นไม่สามารถฟ้องคดีได้ภายในหกเดือน ศาลที่มีเขตอำนาจจะสั่งขยายระยะเวลาออกไปอีกตามคำขอของกรรมการประกันภัยก็ได้

ให้กรรมการประกันภัยมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรรมการประกันภัยเป็นผู้ดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง

การยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลดังกล่าวจะหลบหนีออกนอกราชอาณาจักร เมื่อกรรมการประกันภัยร้องขอ ให้ศาลอาญามีอำนาจสั่งห้ามมิให้บุคคลนั้นออกนอกราชอาณาจักรไว้ก่อนได้ ใน

กรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วน เมื่ออธิบดีกรมการประกันภัยหรือบุคคลที่อธิบดีกรมการประกันภัยมอบหมายแจ้งให้อธิบดีกรมตำรวจทราบให้อธิบดีกรมตำรวจมีอำนาจสั่งห้ามมิให้บุคคลนั้นออกนอกราชอาณาจักรไว้ก่อนเป็นการชั่วคราว ได้เป็นเวลาไม่เกินสิบห้าวันจนกว่าศาลอาญาจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของศาลอาญาหรือของอธิบดีกรมตำรวจที่สั่งตามวรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๑๑๑ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ยกเว้นมาตรา ๘๖ และมาตรา ๑๑๐ ให้คณะกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้มีจำนวนสามคนและคนหนึ่งต้องเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เมื่อคณะกรรมการได้ทำการเปรียบเทียบกรณีใด และผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนดแล้ว ให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๑๒ ให้ถือว่าบรรดาบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ เป็นบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าสาขาของบริษัทที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายดังกล่าวอยู่ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นสาขาของบริษัทที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ในกฎอนุญาต

มาตรา ๑๑๓ บริษัทตามมาตรา ๑๑๒ บริษัทใดได้ออกหุ้นไว้แล้วโดยไม่เป็นไปตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้บริษัทนั้นดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้ภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๑๔ บริษัทตามมาตรา ๑๑๒ บริษัทใดมีผู้ถือหุ้นหรือกรรมการที่เป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไทยต่ำกว่าอัตราที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้คงมีผู้ถือหุ้นหรือกรรมการที่เป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไทยในอัตราที่เป็นอยู่ต่อไป

มาตรา ๑๑๕ ให้บริษัทตามมาตรา ๑๑๒ ที่มีสำนักงานแยกออกจากสำนักงานใหญ่และประกอบการใด ๆ เพื่อประโยชน์ของบริษัทตามมาตรา ๑๑๒ ยื่นขอรับอนุญาตเป็นสาขาให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเลิกสำนักงานนั้นเสีย ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และภายในระยะเวลาดังกล่าวมิให้ถือว่าบริษัทตามมาตรา ๑๑๒ ฝ่าฝืนมาตรา ๑๖

มาตรา ๑๑๖ ให้บริษัทตามมาตรา ๑๑๒ วางหลักทรัพย์ประกันให้ถูกต้องตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงออกตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๑๗ ให้บริษัทตามมาตรา ๑๑๒ จัดให้มีการดำรงไว้ซึ่งเงินกองทุนให้ถูกต้อง ตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ภายในสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๑๘ มีให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่บริษัทตามมาตรา ๑๑๒ ได้มาหรือมีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และต้องจำหน่ายไปตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ภายในเก้าปีนับแต่วันที่เลิกใช้ หรือวันที่ได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์นั้นแล้วแต่กรณี เว้นแต่อสังหาริมทรัพย์ที่บริษัทตามมาตรา ๑๑๒ ได้มาหรือมีอยู่ก่อนวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๑๐

มาตรา ๑๑๙ มีให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่ผู้ที่เป็นกรรมการ ผู้จัดการ พนักงาน บุคคลผู้มีอำนาจในการจัดการ หรือที่ปรึกษาของบริษัทตามมาตรา ๑๑๒ อยู่แล้วโดยชอบก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๒๐ ค่าสินไหมทดแทนที่ผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประกันตามกรมธรรม์ประกันภัย หรือผู้มีสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ประกันภัยมีสิทธิได้รับ ซึ่งสิทธิเรียกร้องเงินนั้นขาดอายุความแล้วและอยู่ในครอบครองของบริษัทในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้บริษัทตรวจสอบและนำส่งเงินดังกล่าวเข้ากองทุนภายในสามเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและให้นำความในมาตรา ๘๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒๑ บริษัทตามมาตรา ๑๑๒ บริษัทใดได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิตอยู่แล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้บริษัทนั้นประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามใบอนุญาตนั้นต่อไปได้ภายใต้เงื่อนไขดังนี้

(๑) หลักทรัพย์ประกันที่บริษัทต้องวางไว้กับนายทะเบียน และเงินกองทุนที่บริษัทดำรงไว้ตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี ต้องเป็นหลักทรัพย์ประกันและเงินกองทุนต่างหากจากหลักทรัพย์ประกันและเงินกองทุนที่บริษัทตามมาตรา ๑๑๒ ต้องวางและดำรงไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต

(๒) ต้องแยกรายรับและรายจ่ายของธุรกิจประกันชีวิตออกเป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากรายรับและรายจ่ายของธุรกิจประกันวินาศภัย

(๓) ในกรณีที่รัฐมนตรีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่ารัฐมนตรีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตของบริษัทตามมาตรา ๑๑๒ นั้นด้วย

ให้บริษัทตามวรรคหนึ่ง จัดตั้งบริษัทขึ้นใหม่เพื่อขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต โดยรับโอนบรรดาทรัพย์สิน หนี้สิน ความรับผิดชอบตามกรมธรรม์ประกันภัย

ตลอดทั้งพนักงานและลูกจ้างในส่วนของบริษัทประกันชีวิตของบริษัทตามมาตรา ๑๑๒ เป็นของบริษัทที่ตั้งขึ้นใหม่นั้นให้แล้วเสร็จภายในแปดปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่จัดตั้งบริษัทขึ้นใหม่เพื่อขอรับใบอนุญาตภายในกำหนดเวลาดังกล่าวหรือปฏิบัติฝ่าฝืนมาตรานี้ ให้ถือว่าใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตของบริษัทตามมาตรา ๑๑๒ นั้นเป็นอันสิ้นอายุ

มาตรา ๑๒๒ ในกรณีที่มีเหตุผลอันจำเป็น ให้รัฐมนตรีมีอำนาจขยายระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ และมาตรา ๑๑๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ได้เมื่อบริษัทตามมาตรา ๑๑๒ ร้องขอโดยแสดงเหตุผลอันจำเป็นให้ปรากฏ แต่ระยะเวลาที่ขยายให้ดังกล่าวต้องไม่เกินสองปีนับแต่วันครบกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ และมาตรา ๑๑๗

มาตรา ๑๒๓ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๒๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยและใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ ในขณะเดียวกัน แจ้งการเลิกกระทำการเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัยอย่างใดอย่างหนึ่งต่อนายทะเบียนภายในสองเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อพ้นระยะดังกล่าวหากผู้ใดมิได้แจ้งการบอกเลิกการเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัยอย่างใดอย่างหนึ่งต่อนายทะเบียน ให้ถือว่าใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยของผู้นั้นสิ้นสุดลงตั้งแต่วันสิ้นระยะเวลาให้แจ้งการบอกเลิกดังกล่าว

มาตรา ๑๒๕ ให้บรรดากฎหมายกระทรวง ประกาศ หรือเงื่อนไขในการอนุญาตที่ออกหรือกำหนด ซึ่งใช้บังคับอยู่ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะได้มีกฎหมายกระทรวง ประกาศ หรือเงื่อนไข ที่ออกหรือกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๐๙ ตอนที่ ๔๖ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๓๕)

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ค่าขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย	๕๐,๐๐๐	บาท
(๒) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยทุกประเภท	๕๐๐,๐๐๐	บาท
(๓) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยไม่ครบทุกประเภท	๔๐๐,๐๐๐	บาท
(๔) ใบอนุญาตให้เปิดสาขาของบริษัท	๒๐,๐๐๐	บาท
(๕) การอนุญาตให้ย้ายสำนักงานใหญ่หรือสาขา	๕,๐๐๐	บาท
(๖) ค่าสมัครสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนหรือนายหน้าประกันวินาศภัย	๒๐๐	บาท
(๗) ใบอนุญาตให้เป็นตัวแทนประกันวินาศภัย	๔๐๐	บาท
(๘) ใบอนุญาตให้นิติบุคคลเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย	๒๐,๐๐๐	บาท
(๙) ใบอนุญาตให้บุคคลธรรมดาเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย	๔๐๐	บาท
(๑๐) ใบแทนใบอนุญาตทุกชนิด	๒๐๐	บาท
(๑๑) ค่าธรรมเนียมรายปีสำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยทุกประเภท	๕๐,๐๐๐	บาท
(๑๒) ค่าธรรมเนียมรายปีสำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยไม่ครบทุกประเภท	๔๐,๐๐๐	บาท
(๑๓) การให้ต่ออายุใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยประเภท ๑ ปี	๒๐๐	บาท
(๑๔) การให้ต่ออายุใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยประเภท ๕ ปี	๑,๐๐๐	บาท
(๑๕) การให้ต่ออายุใบอนุญาตให้นิติบุคคลเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ประเภท ๑ ปี	๖,๐๐๐	บาท
(๑๖) การให้ต่ออายุใบอนุญาตให้นิติบุคคลเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยประเภท ๕ ปี	๓๐,๐๐๐	บาท
(๑๗) การให้ต่ออายุใบอนุญาตให้บุคคลธรรมดาเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ประเภท ๑ ปี	๒๐๐	บาท
(๑๘) การให้ต่ออายุใบอนุญาตให้บุคคลธรรมดาเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ประเภท ๕ ปี	๑,๐๐๐	บาท
(๑๙) การขอตรวจดูเอกสาร	ครั้งละ	๕๐ บาท
(๒๐) การคัดหรือรับรองสำเนาเอกสาร	หน้าละ	๕๐ บาท
(๒๑) ค่าขอรับความเห็นชอบในแบบและข้อความแห่งกรมธรรม์ประกันภัย		
เอกสารประกอบหรือแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัย	แบบละ	๑,๐๐๐ บาท
(๒๒) ค่าขอรับความเห็นชอบการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัย	แบบละ	๑,๐๐๐ บาท

กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้กำหนดค่าธรรมเนียม ดังนี้

(๑) ค่าขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย	๕๐,๐๐๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยทุกประเภท	๕๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยไม่ครบทุกประเภท	๔๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตให้เปิดสาขาของบริษัท	๖,๐๐๐ บาท
(๕) การอนุญาตให้ย้ายสำนักงานใหญ่หรือสาขา	๕๐๐ บาท
(๖) ค่าสมัครสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทน
หรือนายหน้าประกันวินาศภัย	๒๐๐ บาท
(๗) ใบอนุญาตให้เป็นตัวแทนประกันวินาศภัย	๓๐๐ บาท
(๘) ใบอนุญาตให้นิติบุคคลเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย	๑๐,๐๐๐ บาท
(๙) ใบอนุญาตให้บุคคลธรรมดาเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย	๓๐๐ บาท
(๑๐) ใบแทนใบอนุญาตทุกชนิด	๒๐๐ บาท
(๑๑) ค่าธรรมเนียมรายปีสำหรับการประกอบธุรกิจ
ประกันวินาศภัยทุกประเภท	๒๐,๐๐๐ บาท
(๑๒) ค่าธรรมเนียมรายปีสำหรับการประกอบธุรกิจ
ประกันวินาศภัยไม่ครบทุกประเภท	๑๖,๐๐๐ บาท
(๑๓) การให้ต่ออายุใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย ประเภท ๑ ปี	๒๐๐ บาท
(๑๔) การให้ต่ออายุใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย ประเภท ๕ ปี	๘๐๐ บาท
(๑๕) การให้ต่ออายุใบอนุญาตให้นิติบุคคลเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย
ประเภท ๑ ปี	๕,๐๐๐ บาท
(๑๖) การให้ต่ออายุใบอนุญาตให้นิติบุคคลเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย
ประเภท ๕ ปี	๒๐,๐๐๐ บาท

(๑๗) การให้ต่ออายุใบอนุญาตให้บุคคลธรรมดาเป็นนายหน้า ประกันวินาศภัย ประเภท ๑ ปี		๒๐๐	บาท
(๑๘) การให้ต่ออายุใบอนุญาตให้บุคคลธรรมดา เป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ประเภท ๕ ปี		๘๐๐	บาท
(๑๙) การขอตรวจดูเอกสาร	ครั้งละ	๓๐	บาท
(๒๐) การคัดหรือรับรองสำเนาเอกสาร	หน้าละ	๕๐	บาท
(๒๑) คำขอรับความเห็นชอบในแบบและข้อความแห่งกรมธรรม์ประกันภัย เอกสารประกอบหรือแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัย	แบบละ	๒๐๐	บาท
(๒๒) คำขอรับความเห็นชอบการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัย	แบบละ	๒๐๐	บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕

(ลงชื่อ) **อมเรศ ศิลาอ่อน**

(นายอมเรศ ศิลาอ่อน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๐๙ ตอนที่ ๑๐๔ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๕)

ประกาศกระทรวงพาณิชย์

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตเปิดสาขา

ย้ายที่ตั้งสำนักงานใหญ่ หรือสำนักงานสาขาของบริษัทประกันวินาศภัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ออกประกาศกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

การเปิดสาขา

ส่วนที่ ๑

การขออนุญาต

ข้อ ๑ บริษัทที่จะขออนุญาตเปิดสาขาจะต้องยื่นคำขออนุญาตเปิดสาขานายทะเบียนตามแบบที่
นายทะเบียนกำหนด

ข้อ ๒ สาขาจะมีอำนาจหน้าที่กระทำการอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) รับเบี้ยประกันภัย

(๒) จ่ายค่าสินไหมทดแทน

(๓) จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น สำหรับผู้ประสบภัยจากรถ ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้
ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

(๔) รับประกันภัยรถตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

ความใน (๓) และ (๔) มิให้นำมาใช้บังคับ หากบริษัทที่จะขออนุญาตเปิดสาขานั้นมิได้รับใบ
อนุญาตให้ประกอบธุรกิจประกันภัยรถยนต์

ส่วนที่ ๒

การจัดตั้งสาขา

ข้อ ๓ เมื่อนายทะเบียนได้พิจารณาคำขอตามข้อ ๑ หากไม่มีข้อขัดข้องให้มีหนังสือแจ้งการ

อนุญาตให้บริษัททราบ

ข้อ ๔ บริษัทจะต้องดำเนินการจัดตั้งสาขาให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียนตามข้อ ๓ และหากไม่สามารถจัดตั้งสาขาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าวได้ บริษัทอาจขอขยายเวลาต่อนายทะเบียนได้อีกไม่เกินหนึ่งปี แต่ต้องยื่นขอก่อนครบกำหนดระยะเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยแสดงเหตุผลและหลักฐานที่ไม่อาจปฏิบัติให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนดได้ และหากนายทะเบียนไม่เห็นชอบการขอขยายเวลาดังกล่าวให้ถือว่า การขออนุญาตเปิดสาขาที่นายทะเบียนให้บริษัทไปดำเนินการจัดตั้งสาขาในครั้งแรกนั้นเป็นอันล้นผล

ข้อ ๕ อาคารที่ใช้เป็นสำนักงานสาขาต้องเป็นสัดส่วนของตนเองโดยเฉพาะจะอยู่ร่วมกับธุรกิจอื่นใดมิได้

ส่วนที่ ๓

การขอรับใบอนุญาต

ข้อ ๖ เมื่อบริษัทได้ดำเนินการจัดตั้งสาขาเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้บริษัทยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียน ทั้งนี้ต้องไม่เกินหนึ่งเดือนนับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาตามข้อ ๔ พร้อมทั้งแจ้งชื่อบุคคลที่จะแต่งตั้งให้เป็นผู้บริหารสาขา สมุห์บัญชี และพนักงานที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงินให้นายทะเบียนทราบด้วย

ข้อ ๗ ผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้บริหารสาขาต้องไม่เป็นบุคคลซึ่งมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ด้วยคือ

(๑) ได้ปฏิบัติงานหรือเคยปฏิบัติงานเป็นพนักงานของบริษัทที่ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย หรือได้รับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

(๒) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย หรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย

ข้อ ๘ ผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งให้เป็นสมุห์บัญชีต้องไม่เป็นบุคคลซึ่งมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์

(๒) มีมาตรฐานการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ หรือเทียบเท่า

(๓) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย หรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย

ส่วนที่ ๔

การดำเนินงานของสาขา

ข้อ ๙ สาขาที่ได้รับใบอนุญาตจะต้องเปิดดำเนินงานภายในสองเดือนนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต

ข้อ ๑๐ ต้องมีป้ายชื่อติดไว้ที่หน้าสำนักงานสาขาให้เห็นได้โดยชัดเจนและป้ายชื่อนั้นต้องมี คำว่า “สาขา” ด้วย

ข้อ ๑๑ ต้องแสดงใบอนุญาตสาขาไว้ ณ สำนักงานสาขาในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย

ข้อ ๑๒ การเปลี่ยนแปลงผู้ที่ดำรงตำแหน่งตามข้อ ๗ และข้อ ๘ ให้บริษัทมีหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

ข้อ ๑๓ การเปลี่ยนแปลงอำนาจหน้าที่ของสาขาและผู้บริหารสาขาให้แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในคำขออนุญาตตามข้อ ๑ และข้อ ๒ ต้องได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากนายทะเบียนก่อน

ข้อ ๑๔ บริษัทต้องมีเจ้าหน้าที่ภายในของบริษัททำการตรวจสอบสาขาไม่น้อยกว่าปีละหนึ่งครั้ง และจัดส่งสำเนารายงานการตรวจสอบให้นายทะเบียนทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ตรวจสอบสาขาแล้วเสร็จ

ส่วนที่ ๕

การจัดทำสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีเกี่ยวกับธุรกิจของสาขา

ข้อ ๑๕ ให้บริษัทจัดทำสมุดทะเบียนสาขาตามแบบและรายการที่นายทะเบียนกำหนดตามประกาศนายทะเบียนว่าด้วยแบบและรายการสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัท ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๖ การจัดทำสมุดบัญชีเกี่ยวกับธุรกิจของสาขาให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชี

หมวด ๒

การย้ายสำนักงาน

ข้อ ๑๗ ให้บริษัทยื่นคำขออนุญาตย้ายสำนักงานใหญ่หรือสำนักงานสาขาต่อนายทะเบียนล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือนก่อนวันย้ายสำนักงาน โดยระบุสถานที่และวันที่จะย้ายพร้อมทั้งระบุถึงเหตุผลและความ

จำเป็นในการย้ายไว้ในคำขอด้วย

คำขออนุญาตย้ายสำนักงานให้ทำตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด

ข้อ ๑๘ เมื่อนายทะเบียนได้พิจารณาคำขอแล้ว หากไม่มีข้อขัดข้อง นายทะเบียนจะมีหนังสือการอนุญาตให้บริษัททราบ

ข้อ ๑๙ เมื่อบริษัทได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากนายทะเบียนแล้ว ให้บริษัทลงประกาศโฆษณาการย้ายสำนักงานในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายในกรุงเทพมหานครอย่างน้อยสองฉบับสำหรับการย้ายสำนักงานใหญ่ และต้องเป็นหนังสือพิมพ์ภาษาไทยอย่างน้อยหนึ่งฉบับเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามวัน ทั้งนี้จะต้องระบุสถานที่และวันที่จะย้ายในคำประกาศโฆษณาด้วย

ถ้าเป็นการย้ายสำนักงานสาขา หากนายทะเบียนเห็นสมควร นายทะเบียนจะสั่งให้บริษัทลงประกาศโฆษณาการย้ายสำนักงานสาขาในหนังสือพิมพ์รายวันที่ออกจำหน่ายในท้องถิ่นนั้น ๆ ด้วยก็ได้

ข้อ ๒๐ ให้บริษัทมีหนังสือแจ้งไปยังบรรดาเจ้าหนี้และลูกหนี้ทั้งหลายของบริษัท และผู้ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจของบริษัท โดยระบุสถานที่และวันที่จะย้ายสำนักงานไว้ในหนังสือบอกกล่าวนั้นด้วย

ข้อ ๒๑ เมื่อบริษัทได้ดำเนินการตามข้อ ๑๙ และข้อ ๒๐ เสร็จสิ้นแล้ว ให้บริษัทส่งหนังสือพิมพ์รายวันที่ลงประกาศโฆษณาตามข้อ ๑๙ และสำเนาหนังสือตามข้อ ๒๐ อย่างน้อยสามฉบับให้นายทะเบียนทราบด้วย

ข้อ ๒๒ การย้ายสำนักงานสาขาต่างท้องที่อำเภอจะกระทำมิได้

ประกาศนี้ ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕

(ลงชื่อ) อุทัย พิมพ์ใจชน

(นายอุทัย พิมพ์ใจชน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๐ ตอนที่ ๑๐ วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖)

ประกาศกระทรวงพาณิชย์
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีความผิด
ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๑๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ แต่งตั้งให้

- (๑) ปลัดกระทรวงพาณิชย์ หรือผู้แทน
- (๒) อธิบดีกรมการประกันภัย หรือผู้แทน
- (๓) ผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง หรือผู้แทนเป็นคณะกรรมการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕

(ลงชื่อ) **อมเรศ ศิลาอ่อน**

(นายอมเรศ ศิลาอ่อน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๐๙ ตอนที่ ๑๒๕ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๓๕)

ประกาศกระทรวงพาณิชย์

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ แต่งตั้งให้ข้าราชการกรมการประกันภัย ตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไปจนถึงระดับ ๔ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒ ประกาศนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕

(ลงชื่อ) อมเรศ ศิลาอ่อน

(นายอมเรศ ศิลาอ่อน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๐๙ ตอนที่ ๑๒๕ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๓๕)

ประกาศกระทรวงพาณิชย์

เรื่อง แก้ไขประกาศกระทรวงเกี่ยวกับผู้ถือหุ้นของบริษัทประกันวินาศภัย และบริษัทประกันชีวิต

ตามที่กระทรวงพาณิชย์ได้มีประกาศกำหนดให้บริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย และได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต จะมีผู้ถือหุ้นแต่ละคนถือหุ้นเกินกว่าร้อยละห้าของเงินทุนจดทะเบียนของบริษัทไม่ได้ ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์เรื่องกำหนดรายการเกี่ยวกับคำขอรับใบอนุญาต และเงื่อนไขการจัดตั้งบริษัทจำกัดเพื่อประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยหรือประกันชีวิต สำหรับปี ๒๕๑๓ สำหรับปี ๒๕๑๖ สำหรับปี ๒๕๑๘ สำหรับปี ๒๕๒๑ สำหรับปี ๒๕๒๕ และประกันต่อสำหรับปี ๒๕๒๑ ตามแต่กรณี นั้น

เนื่องจากในปัจจุบันได้มีประกาศใช้บังคับพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และ พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับดังกล่าวได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่อง หุ้น และผู้ถือหุ้นไว้ชัดเจน กล่าวคือ หุ้นของบริษัทต้องเป็นหุ้นสามัญชนิดระบุชื่อผู้ถือหุ้นละไม่เกินหนึ่งร้อย บาท ต้องมีจำนวนหุ้นที่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยถืออยู่ไม่ต่ำกว่าสามในสี่ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมด และมีได้มีข้อกำหนดว่าผู้ถือหุ้นแต่ละคนจะถือหุ้นเกินกว่าร้อยละห้าของเงินทุนจดทะเบียนไม่ได้ จึงเห็นสมควร ปรับปรุงแก้ไขข้อกำหนดดังกล่าวเสียใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ ประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และ มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้แก้ไขเพิ่มเติม ประกาศกระทรวงพาณิชย์ดังกล่าวข้างต้นทุกฉบับ โดยให้ยกเลิกข้อกำหนดที่ให้ผู้ถือหุ้นแต่ละคนจะถือหุ้น เกินกว่าร้อยละห้าของเงินทุนจดทะเบียนไม่ได้ นอกนั้นให้เป็นไปตามเดิม

ประกาศนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๕

(ลงชื่อ) อุทัย พิมพ์ใจชน

(นายอุทัย พิมพ์ใจชน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๑๕๓ วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๓๕)

ประกาศกระทรวงพาณิชย์

เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการยกเว้นให้บุคคลที่เป็นหรือทำหน้าที่
กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจในการจัดการของบริษัท
ประกันวินาศภัยไปเป็น กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจ
ในการจัดการของบริษัทประกันวินาศภัยอื่น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๔ (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ บุคคลที่เป็นหรือทำหน้าที่ กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจในการจัดการของ
บริษัท จะเป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจในการจัดการของบริษัทประกันวินาศภัยอื่นได้ ดังนี้

(๑) บริษัทประกันวินาศภัยอื่นนั้น ต้องเป็นบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจเฉพาะ
การประกันภัยต่อเท่านั้น

(๒) บริษัทที่บุคคลนั้นเป็นหรือทำหน้าที่ กรรมการ ผู้จัดการ หรือที่บุคคลนั้นมีอำนาจ
ในการจัดการของบริษัท ต้องอนุญาตหรือให้ความยินยอมให้บุคคลนั้นไปเป็น หรือทำหน้าที่ กรรมการ ผู้จัดการ
หรือมีอำนาจในการจัดการของบริษัทประกันวินาศภัยอื่นนั้นได้ด้วย

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

(ลงชื่อ) อุทัย พิมพ์ใจชน

(นายอุทัย พิมพ์ใจชน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

ประกาศกระทรวงพาณิชย์

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่ถือว่าเป็นการประวิง การจ่ายค่าสินไหมทดแทนหรือประวิงการคืนเบี้ยประกันภัยของ บริษัทประกันวินาศภัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่จะถือว่าเป็นการประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทนหรือประวิงการคืนเบี้ยประกันภัยของบริษัทประกันวินาศภัย ดังต่อไปนี้

๑. ในกรณีที่บริษัทได้ออกใบรับประกันเงินค่าสินไหมทดแทนหรือรับเงินเบี้ยประกันภัยคืนเมื่อถึงกำหนดวันนัดยังขอผ่อนผันหรือจ่ายเบี้ย และใบนัดให้มารับเงินค่าสินไหมทดแทนหรือรับเบี้ยประกันภัยคืนดังกล่าว ต้องมีระยะเวลาไม่เกินเจ็ดวันนับแต่วันที่บริษัทออกใบนัด

๒. จ่ายเป็นเช็คลงวันที่ล่วงหน้า

๓. เมื่อมีการตกลงหรือประนีประนอมยอมความเรื่องจำนวนค่าสินไหมทดแทนกันแล้ว บริษัทไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงหรือตามข้อประนีประนอมยอมความ เป็นเหตุให้ต้องนำคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาล

๔. ในกรณีที่มีการร้องเรียนต่อกรมการประกันภัย เมื่อกรมการประกันภัยมีคำวินิจฉัยให้บริษัทควรต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน แต่บริษัทไม่เห็นด้วยกับกรมการประกันภัย จนมีการนำคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาล และมีคำพิพากษาของศาลถึงที่สุดให้บริษัทต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

๕. บริษัทไม่เรียกเอกสารประกอบการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้ครบถ้วน ในคราวเดียวกันวัน แต่เอกสารที่เรียกเพิ่มเติมอีกนั้นเป็นเอกสารพิเศษที่จำเป็นแก่การประกอบการพิจารณาในการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนซึ่งจำเป็นต้องเรียกเพิ่มเติม

๖. เมื่อศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้บริษัทชดใช้ค่าสินไหมทดแทน แต่บริษัทไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาลจนพ้นระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคำบังคับ

๗. ในกรณีที่กรมการประกันภัยมีคำวินิจฉัยให้บริษัทต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน แต่บริษัทไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัย และไม่โต้แย้งคำวินิจฉัยภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่บริษัทได้รับคำวินิจฉัยนั้น

๘. มีพฤติกรรมแสดงให้เห็นเด่นชัดว่าไม่ประสงค์จะชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ให้ตรงตามความเสียหายที่แท้จริง หรือไม่เร่งรัดตรวจสอบความเสียหายให้เสร็จสิ้นในเวลาอันรวดเร็วโดยปราศจากเหตุผลอันสมควร

๙. ในการประกันภัยรถยนต์ บริษัทไม่ตรวจสอบประเมินความเสียหายหรือตรวจสอบแล้วแต่ออกไปสิ่งซ่อมล่าช้าเกินกว่าสามวัน หรือละเลยเพิกเฉยไม่ดำเนินการใด ๆ ให้แก่เจ้าของรถหรือผู้ครอบครองรถนั้น หรือเมื่อนำรถเข้าซ่อม แต่ไม่จัดส่งอะไหล่ให้อยู่ภายในระยะเวลาเจ็ดวันนับแต่วันที่รถเข้าซ่อม เว้นแต่อะไหล่ชิ้นนั้นไม่มีขายในท้องตลาด จำเป็นต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศ หรือเมื่อซ่อมรถเสร็จแล้วไม่ยอมจ่ายค่าซ่อมรถจนเป็นเหตุให้อยู่ซ่อมรถใช้สิทธิยึดหน่วงรถนั้นไว้ตามกฎหมาย หรือดำเนินการซ่อมรถในเวลานานเกินสมควร

๑๐. ในกรณีที่รถยนต์สูญหาย บริษัทไม่ดำเนินการชดเชยภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับความแจ้งจากผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ ทั้งนี้วันแต่จะได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนให้ขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง ๆ ละไม่เกินสามสิบวัน

ประกาศนี้ให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖

(ลงชื่อ) อุทัย พิมพ์ใจชน

(นายอุทัย พิมพ์ใจชน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๐ ตอนที่ ๑๘ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖)

ประกาศกระทรวงพาณิชย์

เรื่อง การดำรงทรัพย์สินไว้ในประเทศไทยของสาขาบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ประกาศกำหนดให้สาขาของบริษัทประกันวินาศภัย ต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ต้องดำรงทรัพย์สินไว้ในประเทศไทยตามจำนวน ชนิด วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“ ธนาคาร ” หมายความว่า ธนาคารหรือสาขานานาชาติต่างประเทศ ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบ การธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ และให้หมายความรวมถึงธนาคารที่มีกฎหมาย เฉพาะจัดตั้งขึ้น

“ บริษัทเงินทุน ” หมายความว่า บริษัทเงินทุน ที่ได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจเงินทุนตาม กฎหมายว่าด้วย การประกอบธุรกิจเงินทุน

“ บรรษัทเงินทุน ” หมายความว่า บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ข้อ ๒ ทรัพย์สินที่ต้องดำรงไว้ในประเทศไทย ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนเงินกองทุนที่บริษัท ต้องดำรงไว้ตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓ ทรัพย์สินที่ต้องดำรงไว้ในประเทศไทย ตามข้อ ๑ ต้องเป็นไปตามชนิด วิธีการ และ เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินสดวางไว้กับนายทะเบียน
- (๒) ตัวเงินคลังของกระทรวงการคลัง
- (๓) พันธบัตรรัฐบาลไทย หรือพันธบัตรองค์การหรือรัฐวิสาหกิจ
- (๔) เงินฝากประเภทฝากประจำไว้กับธนาคารหรือเงินฝากที่ฝากไว้กับบริษัทเงินทุน
- (๕) ตัวแลกเงินหรือตัวสัญญาใช้เงินที่ธนาคาร บริษัทเงินทุน หรือบรรษัทเงินทุน เป็นผู้สั่งจ่าย หรือเป็นผู้ออก
- (๖) หุ้น หุ้นกู้ หรือหุ้นกู้แปลงสภาพของบรรษัทเงินทุน
- (๗) อสังหาริมทรัพย์ที่ใช้เป็นสถานที่สำหรับประกอบธุรกิจหรือสำหรับใช้เพื่อสวัสดิการของพนักงาน หรือลูกจ้างของบริษัท ซึ่งมีมูลค่าไม่เกินร้อยละสิบของทรัพย์สินที่ต้องดำรงไว้ในประเทศไทย

ข้อ ๔ ทรัพย์สินที่บริษัทต้องดำรงไว้ในประเทศไทยตามข้อ ๒ ต้องปราศจากการติดพัน

ข้อ ๕ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

(ลงชื่อ) อุทัย พิมพ์ใจชน
(นายอุทัย พิมพ์ใจชน)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๐ ตอนที่ ๑๑๓ วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๓๖)
(๒๖/๒๕๓๖)

ประกาศกระทรวงพาณิชย์

เรื่อง การลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันวินาศภัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกประกาศกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องการลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันวินาศภัย ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๓๕ และประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องการลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๓๕

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“หุ้น” หมายความว่า ความรวมถึงใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้น

“หุ้นกู้” หมายความว่า ความรวมถึงหุ้นกู้แปลงสภาพ หรือใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นกู้

“หน่วยลงทุน” หมายความว่า หน่วยลงทุน หรือใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหน่วยลงทุน ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

“ตัวเงิน” หมายความว่า ตัวแลกเงินหรือตัวสัญญาใช้เงิน

“ซื้อตัวเงิน” หมายความว่า ความรวมถึงซื้อลดตัวเงิน

“การผูกพัน” หมายความว่า จำนวนเงินที่ต้องรับผิดชอบตามตัวเงิน (ในฐานะผู้สั่งจ่าย ผู้ออก ผู้รับรอง หรือผู้อาวลตัวเงินนั้น) จำนวนเงินกู้ยืม (ในฐานะผู้กู้ยืม) และจำนวนเงินค้ำประกันการกู้ยืมหรือจำนำเป็นประกันการกู้ยืม (ในฐานะผู้ค้ำประกันหรือเป็นผู้ออกพันธบัตร หุ้น หุ้นกู้ หรือหน่วยลงทุนที่มีผู้นำมาจำนำเป็นประกัน)

“ราคาประเมินอสังหาริมทรัพย์” หมายความว่า ราคาประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายที่ดิน หรือราคาประเมินของนิติบุคคลตามรายชื่อที่นายทะเบียนประกาศกำหนด หรือราคาที่ได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากนายทะเบียน

“ให้เข้าทรัพย์สินแบบลิสซิง” หมายความว่า การให้เข้าทรัพย์สินที่บริษัทจัดหาจากผู้ผลิตหรือผู้จำหน่าย หรือทรัพย์สินซึ่งยึดได้จากผู้เช่ารายอื่น เพื่อให้ผู้เช่าได้ใช้ประโยชน์ในกิจการอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการบริการอย่างอื่นเป็นทางค้ำปกติโดยผู้เช่ามีหน้าที่ต้องบำรุงรักษา และซ่อมแซมทรัพย์สินที่เช่า ทั้งนี้ ผู้เช่าจะบอกเลิกสัญญาก่อนครบกำหนดเพียงฝ่ายเดียวไม่ได้ แต่ผู้เช่ามีสิทธิที่จะซื้อหรือเช่าทรัพย์สินนั้นต่อไปในราคาหรือค่าเช่าที่ได้ตกลงกัน

“องค์กรหรือรัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า องค์กรหรือรัฐวิสาหกิจที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีพระราช

บัญญัติ หรือพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งขึ้น หรือรัฐวิสาหกิจที่เป็นบริษัทจำกัดตามรายชื่อที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

“สินทรัพย์ของบริษัท” หมายความว่า สินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีมูลค่าราคาประเมินที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย

“บริษัทจำกัด” หมายความว่า บริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บริษัทมหาชนจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด หรือบริษัทเงินทุน

“บริษัทเงินทุน” หมายความว่า บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

“ตลาดหลักทรัพย์” หมายความว่า ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

“เงินกองทุนส่วนเกิน” หมายความว่า เงินกองทุนส่วนที่เกินจากจำนวนที่บริษัทต้องดำรงไว้ตามมาตรา ๒๗ ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย

หมวด ๑

ประเภทการลงทุน

ส่วนที่ ๑

ประเภทการลงทุนในราชอาณาจักร

ข้อ ๓ บริษัทจะลงทุนประกอบธุรกิจอื่นในราชอาณาจักรได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) ซื้อหุ้น หุ้นกู้ หรือหน่วยลงทุน ของบริษัทจำกัด
- (๒) ซื้อตัวเงิน
- (๓) ให้กู้ยืมโดยมีอสังหาริมทรัพย์จำนองเป็นประกัน
- (๔) ให้กู้ยืมโดยมีเครื่องจักรจำนองเป็นประกัน
- (๕) ให้กู้ยืมโดยมีธนาคารในประเทศค้ำประกัน
- (๖) ให้กู้ยืมโดยมีบริษัทเงินทุนค้ำประกัน
- (๗) ให้กู้ยืมโดยมีพันธบัตรรัฐบาลไทย หรือพันธบัตรรองการค้าหรือรัฐวิสาหกิจ จำนำเป็นประกัน
- (๘) ให้กู้ยืมโดยมีหุ้น หุ้นกู้ หรือหน่วยลงทุน จำนำเป็นประกัน
- (๙) ให้กู้ยืมแก่พนักงานของบริษัท
- (๑๐) ให้กู้ยืมแก่สหกรณ์การเกษตร หรือสหกรณ์ออมทรัพย์
- (๑๑) ให้กู้ยืมแก่เกษตรกร

- (๑๒) ให้กู้ยืมโดยมีกระทรวงการคลังค้ำประกัน
- (๑๓) ชื่อ หรือชื่อลดพันธนบัตรรัฐบาลไทย ตัวเงินคลัง
- (๑๔) ชื่อลดพันตราภาษีของกระทรวงการคลัง
- (๑๕) ชื่อ หรือชื่อลดพันธนบัตรองค์การหรือรัฐวิสาหกิจ
- (๑๖) ฝากเงินไว้กับธนาคารในประเทศโดยได้รับดอกเบี้ย
- (๑๗) ฝากเงินไว้กับบริษัทเงินทุน
- (๑๘) ให้เช่าทรัพย์สินแบบลีสซิ่ง (Leasing) โดยได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนด
- (๑๙) จัดจำหน่ายที่ดิน หรือที่ดินและอาคารที่บริษัทต้องจำหน่าย ตามมาตรา ๓๓
- (๒๐) เป็นผู้จัดการกองทุนรวมตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

ส่วนที่ ๒

ประเภทการลงทุนนอกราชอาณาจักร

- ข้อ ๔ บริษัทจะลงทุนประกอบธุรกิจอื่นนอกราชอาณาจักรได้ ดังต่อไปนี้
- (๑) ชื่อหุ้นหรือหุ้นกู้ ของนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามความตกลงของประเทศในสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN) หรือของคณะกรรมการการเศรษฐกิจและสังคมแห่งภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก (ESCAP) เพื่อประกอบธุรกิจเฉพาะการประกันต่อ
 - (๒) ชื่อหุ้นของนิติบุคคลในต่างประเทศนอกจาก (๑) โดยได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

หมวด ๒

เงื่อนไขการลงทุน

ส่วนที่ ๑

เงื่อนไขทั่วไป

ข้อ ๕ การลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัท บริษัทจะต้องกระทำด้วยความสุจริต ไม่กระทำการหรืองดเว้นการที่ต้องกระทำใด ๆ อันเป็นผลให้บริษัทต้องจ่ายเงินหรือทรัพย์สินอื่นมากกว่าจำนวนที่พึงจ่าย

หรือให้บริษัทได้รับผลประโยชน์ใด ๆ น้อยกว่าจำนวนที่จะพึงได้รับโดยไม่สุจริต

ข้อ ๖ ห้ามมิให้บริษัทให้กู้ยืมแก่กรรมการ หรือคำประกันหนี้ใด ๆ ของกรรมการ หรือซื้อ รับรอง หรือรับอวัลต์ตัวเงินที่กรรมการเป็นผู้ส่งจ่ายหรือเป็นผู้ออก

การให้กู้ยืมแก่กรรมการหรือการประกันหนี้ใด ๆ ของบุคคลหรือห้างหุ้นส่วนดังต่อไปนี้ หรือการซื้อ การรับรอง หรือการรับอวัลต์ตัวเงินที่บุคคลหรือห้างหุ้นส่วนดังต่อไปนี้เป็นผู้ส่งจ่าย หรือเป็นผู้ออกให้ถือว่าเป็นการให้กู้ยืม หรือคำประกันแก่กรรมการหรือเป็นการซื้อ รับรอง หรือรับอวัลต์ตัวเงินที่กรรมการเป็นผู้ส่งจ่ายหรือเป็นผู้ออกตามวรรคหนึ่งด้วย คือ

(๑) คู่สมรสของกรรมการ

(๒) บุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของกรรมการ

(๓) ห้างหุ้นส่วนสามัญที่กรรมการหรือบุคคลตาม (๑) หรือ (๒) เป็นหุ้นส่วน

(๔) ห้างหุ้นส่วนจำกัดที่กรรมการหรือบุคคลตาม (๑) หรือ (๒) เป็นหุ้นส่วนจำพวกไม่จำกัดความรับผิด หรือเป็นหุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิดรวมกันเกินร้อยละสามสิบของทุนทั้งหมดของห้างหุ้นส่วนจำกัดนั้น

(๕) บริษัทจำกัดที่กรรมการหรือบุคคลตาม (๑) หรือ (๒) หรือห้างหุ้นส่วนตาม (๓) หรือ (๔) ถือรวมกันเกินร้อยละสามสิบของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัทจำกัดนั้น

(๖) บริษัทจำกัดที่กรรมการหรือบุคคลตาม (๑) หรือ (๒) หรือห้างหุ้นส่วนตาม (๓) และ (๔) หรือบริษัทจำกัดตาม (๕) ถือหุ้นรวมกันเกินร้อยละสามสิบของจำนวนหุ้น ที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัทจำกัดนั้น

ข้อ ๗ การลงทุนซื้อหุ้น หุ้นกู้ หรือหน่วยลงทุนตามข้อ ๓ (๑) การให้กู้ยืมตามข้อ ๓ (๓) ถึง (๑๒) และการใช้เงินลงทุนให้เข้าทรัพย์สินแบบ리스ซึ่งตามข้อ ๓ (๑๘) อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง เมื่อรวมกันแล้วให้บริษัทลงทุนแก่บุคคลนั้นได้ไม่เกินร้อยละห้าของสินทรัพย์ของบริษัท เว้นแต่

(๑) การซื้อหุ้น หรือหุ้นกู้ ของบริษัทประกันชีวิต หรือบริษัทประกันวินาศภัย ในกรณีมีเหตุจำเป็นเพื่อแก้ไขฐานะ หรือการดำเนินการของบริษัทประกันชีวิต หรือบริษัทประกันวินาศภัยนั้น ตามข้อ ๘ (๑)

(๒) การซื้อหุ้น หรือหุ้นกู้ ของบริษัทจำกัด ที่ประกอบกิจการอันเป็นประโยชน์ต่อธุรกิจประกันชีวิต หรือธุรกิจประกันวินาศภัย โดยบริษัทไทยรับประกันภัยต่อ ตามข้อ ๘ (๒)

(๓) การซื้อหุ้น หุ้นกู้ หรือหน่วยลงทุน หรือการให้กู้ยืม โดยใช้เงินกองทุนส่วนเกินตามส่วนที่ ๑๐

ส่วนที่ ๒

เงื่อนไขการซื้อหุ้น หุ้นกู้ หรือหน่วยลงทุน

ข้อ ๘ การซื้อหุ้น หุ้นกู้ หรือหน่วยลงทุน ของบริษัทจำกัด ตามข้อ ๓ (๑) บริษัทจะซื้อได้ตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) การซื้อหุ้น หรือหุ้นกู้ของบริษัทประกันชีวิตหรือบริษัทประกันวินาศภัย บริษัทจะซื้อประเภทใดประเภทหนึ่งได้ไม่เกินร้อยละสิบของจำนวนหุ้น หรือหุ้นกู้ที่ออกจำหน่ายทั้งหมดและเมื่อรวมกันทุกประเภทแล้วต้องไม่เกินร้อยละสิบของสินทรัพย์ของบริษัท เว้นแต่กรณีที่มีเหตุจำเป็นต้องแก้ไขฐานะหรือการดำเนินการของบริษัทประกันชีวิต หรือบริษัทประกันวินาศภัย นายทะเบียนด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีจะผ่อนผันให้บริษัทซื้อหุ้น หรือหุ้นกู้ (เกินกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ก็ได้ ทั้งนี้ บริษัทจะต้องจำหน่ายหุ้น หรือหุ้นกู้ส่วนที่เกินภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนดแต่ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ซื้อ

(๒) การซื้อหุ้น หรือหุ้นกู้ ของบริษัทจำกัด นอกจาก (๑) บริษัทจะซื้อประเภทใดประเภทหนึ่งได้ไม่เกินร้อยละสิบของจำนวนหุ้น หรือหุ้นกู้ ที่ออกจำหน่ายทั้งหมด และเมื่อรวมกันทุกประเภทแล้ว ต้องไม่เกินร้อยละสามสิบของสินทรัพย์ของบริษัท เว้นแต่ในกรณีที่บริษัท ไทยรับประกันภัยต่อ จำกัด จะซื้อหุ้น หรือหุ้นกู้ ของบริษัทจำกัดที่ประกอบกิจการอันเป็นประโยชน์ต่อธุรกิจประกันชีวิตหรือธุรกิจประกันวินาศภัย โดยส่วนรวมเกินกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากนายทะเบียน

(๓) การซื้อหน่วยลงทุนของบริษัทจำกัด บริษัทจะซื้อได้ไม่เกินร้อยละสิบของจำนวนหน่วยลงทุนที่ออกจำหน่ายทั้งหมดของกองทุนรวมแต่ละกองทุนของบริษัทจำกัดนั้น และเมื่อรวมกันทุกบริษัทจำกัดแล้ว ต้องไม่เกินร้อยละสิบของสินทรัพย์ของบริษัท

ทั้งนี้ การซื้อหุ้น หุ้นกู้ ตาม (๑) และ (๒) หรือหน่วยลงทุนตาม (๓) บริษัทจะซื้อได้ในราคา ดังนี้

(ก) ถ้าเป็นการซื้อหุ้น หุ้นกู้ หรือหน่วยลงทุน ที่เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ บริษัทจะซื้อในหรือนอกตลาดหลักทรัพย์ก็ได้ แต่ถ้าซื้อนอกตลาดหลักทรัพย์ต้องซื้อในราคาที่ไม่สูงกว่าราคาปิดครั้งล่าสุดของตลาดหลักทรัพย์ที่มีอยู่ภายในสามสิบวันก่อนวันที่ซื้อ

(ข) ถ้าเป็นการซื้อหุ้น หุ้นกู้ หรือหน่วยลงทุน ที่อยู่ระหว่างการขออนำหลักทรัพย์นั้นไปจดทะเบียนการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ และได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แล้ว บริษัทจะซื้อได้ไม่สูงกว่าราคาที่เสนอขายต่อบุคคลทั่วไป หรือราคาประกันการจำหน่ายโดยสถาบันการเงิน

(ค) ถ้าเป็นการซื้อหุ้นที่นอกจาก (ก) และ (ข) บริษัทจะซื้อได้ในราคาที่ไม่สูงกว่ามูลค่าของ

หุ้นที่ตั้งไว้ หรือราคาตามมูลค่าของหุ้นตามบัญชีสมดุลครั้งสุดท้ายของบริษัทจำกัดที่ออกหุ้นนั้น แล้วแต่ราคาใดจะต่ำกว่า เว้นแต่ได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากนายทะเบียน

(ง) ถ้าเป็นการซื้อหุ้นกู้ นอกจาก (ก) และ (ข) บริษัทจะซื้อได้ในราคาที่ไม่สูงกว่ามูลค่าของหุ้นกู่ที่ตั้งไว้ของบริษัทจำกัดที่ออกหุ้นกู่

(จ) ถ้าเป็นการซื้อหน่วยลงทุน นอกจาก (ก) และ (ข) บริษัทจะซื้อได้ในราคาไม่สูงกว่ามูลค่าหน่วยลงทุนที่ตั้งไว้ หรือตามมูลค่าสินทรัพย์สุทธิต่อหน่วย (NET ASSETS VALUE PER UNIT) ของกองทุนรวมนั้นในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย แล้วแต่ราคาใดจะต่ำกว่า เว้นแต่ได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากนายทะเบียน

ทั้งนี้ หุ้น หุ้นกู้ หรือหน่วยลงทุนที่ซื้อนั้นต้องไม่เป็นหุ้น หุ้นกู้ หรือหน่วยลงทุนของบริษัทจำกัดในเครือเดียวกันตามประมวลรัษฎากรกับบริษัทที่ซื้อหุ้น หุ้นกู้ หรือหน่วยลงทุนนั้น

ส่วนที่ ๓

เงื่อนไขการซื้อตัวเงิน

ข้อ ๔ การซื้อตัวเงินตามข้อ ๓ (๒) บริษัทจะซื้อได้ตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ตัวเงินนั้นต้องเป็นตัวเงินที่มีธนาคาร บริษัทประกันชีวิต บริษัทเงินทุน บริษัทเงินทุนหรือองค์การหรือรัฐวิสาหกิจ เป็นผู้ส่งจ่าย เป็นผู้ออก เป็นผู้รับรองหรือเป็นผู้อวัล การใช้เงินทั้งจำนวนเงินต้นและดอกเบี้ย

(๒) บริษัทจะซื้อได้เมื่อรวมจำนวนเงินภาระผูกพันในข้อนี้ ข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓ ของนิติบุคคลใดนิติบุคคลหนึ่งตาม (๑) เข้าด้วยกัน แล้วต้องไม่เกินภาระผูกพันที่นิติบุคคลแต่ละนิติบุคคลนั้นมีต่อบริษัทตามจำนวนดังต่อไปนี้

(ก) ธนาคาร ร้อยละยี่สิบของสินทรัพย์ของบริษัท

(ข) บริษัทประกันชีวิต ร้อยละสิบของสินทรัพย์ของบริษัท

(ค) บริษัทเงินทุน ร้อยละสิบของสินทรัพย์ของบริษัท

(ง) บริษัทเงินทุน ร้อยละสิบของสินทรัพย์ของบริษัท แต่เมื่อรวมกับการฝากเงินตามข้อ ๑๔ แล้วต้องไม่เกินร้อยละสิบห้าของสินทรัพย์ของบริษัท

(จ) องค์การหรือรัฐวิสาหกิจ ร้อยละสิบของสินทรัพย์ของบริษัท

(๓) กำหนดระยะเวลาการใช้เงินตามตัวเงินต้องไม่เกิน

(ก) สิบปี สำหรับตัวเงินที่มีธนาคาร บริษัทประกันชีวิต บริษัทเงินทุนหรือองค์การหรือรัฐ

วิสาหกิจ เป็นผู้ส่งจ่าย เป็นผู้ออก เป็นผู้รับรอง หรือเป็นผู้อวัล

(ข) สองปี สำหรับตัวเงินที่มีบริษัทเงินทุน เป็นผู้ส่งจ่าย เป็นผู้ออก เป็นผู้รับรอง หรือเป็นผู้อวัล

ส่วนที่ ๔

เงื่อนไขการให้กู้ยืม

ข้อ ๑๐ การให้กู้ยืมโดยมีอสังหาริมทรัพย์จำนองเป็นประกันการกู้ยืมตาม ข้อ ๓ (๓) บริษัทจะให้กู้ยืมได้ตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) การให้กู้ยืมนอกจาก (๒) บริษัทจะให้กู้ยืมได้เมื่อรวมกับเจ้าหนี้อื่น (ถ้ามี) แล้วต้องไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของราคาประเมินอสังหาริมทรัพย์ที่จำนองเป็นประกันการกู้ยืมจำนวนเงินที่ให้กู้ยืมแต่ละรายไม่เกินร้อยละห้าของสินทรัพย์ของบริษัท และเมื่อรวมกันทุกรายแล้วต้องไม่เกินร้อยละสามสิบของสินทรัพย์ของบริษัทและมีระยะเวลาให้กู้ยืมไม่เกินยี่สิบปี

(๒) การให้กู้ยืมเพื่อที่อยู่อาศัยบริษัทจะให้กู้ยืมได้แต่ละรายไม่เกินห้าล้านบาท และเมื่อรวมกับเจ้าหนี้อื่น (ถ้ามี) แล้วต้องไม่เกินร้อยละแปดสิบห้าของราคาประเมินอสังหาริมทรัพย์ที่จำนองเป็นประกันการกู้ยืม หรือราคาที่เสนอขายทั่วไปในโครงการนั้นหรือในกรณีไม่มีราคาเสนอขายทั่วไปจะใช้ราคาบริเวณที่ใกล้เคียงกันก็ได้ จำนวนเงินที่ให้กู้ยืมเมื่อรวมกันทุกรายแล้วต้องไม่เกินร้อยละสามสิบห้าของสินทรัพย์ของบริษัทและมีระยะเวลาให้กู้ยืมไม่เกินสามสิบปี

ทั้งนี้ การให้กู้ยืมตาม (๑) และ (๒) ต้องชำระดอกเบี้ยไม่น้อยกว่าปีละครั้ง ถ้ามีระยะปลอดการชำระเงินต้นคืนต้องไม่เกินหนึ่งในสี่ของระยะเวลาให้กู้ยืม เพื่อพ้นระยะปลอดการชำระเงินต้น หรือกรณีไม่มีระยะปลอดการชำระเงินต้น จะต้องชำระเงินต้นคืนไม่น้อยกว่าปีละครั้ง อสังหาริมทรัพย์ที่จำนองเป็นประกันการกู้ยืมต้องจำนองเป็นประกันลำดับหนึ่ง หรือร่วมจำนองพร้อมกับเจ้าหนี้อื่นเป็นลำดับหนึ่ง

ถ้าเป็นการจำนองที่ดินที่มีอาคารเป็นส่วนควบ หรือเป็นการจำนองเฉพาะอาคาร อาคารนั้นจะต้องมีประกันวินาศภัย โดยให้บริษัทเป็นผู้รับประกันตามกรมธรรม์ประกันภัยตลอดระยะเวลาตามสัญญากู้ยืม

ข้อ ๑๑ การให้กู้ยืมโดยมีเครื่องจักรจำนองเป็นประกันการกู้ยืมตามข้อ ๓ (๔) บริษัทจะให้กู้ยืมได้ตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องจักรนั้นต้องไม่มีการจำนองกับผู้อื่นติดพันอยู่

(๒) บริษัทจะให้กู้ยืมได้แต่ละรายไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของราคา เครื่องจักรที่เป็นประกันการกู้ยืมตามราคาซื้อขายในตลาด โดยไม่รวมค่าติดตั้งและค่าขนส่ง

(๓) ต้องชำระดอกเบี้ยไม่น้อยกว่าปีละครั้ง ถ้ามีระยะเวลาปลอดการชำระเงินต้นคืนต้องไม่เกินสองปี เมื่อพ้นระยะเวลาปลอดการชำระเงินต้นหรือกรณีไม่มีระยะเวลาปลอดชำระเงินต้น จะต้องชำระเงินต้นไม่น้อยกว่าปีละครั้ง

(๔) สัญญากู้ยืมต้องมีระยะเวลาไม่เกินสิบปี

ข้อ ๑๒ การให้กู้ยืมโดยมีธนาคารในประเทศค้ำประกันตามข้อ ๓ (๕) การให้กู้ยืมโดยมีบริษัทเงินทุนค้ำประกันตามข้อ ๓ (๖) และการให้กู้ยืมโดยมีพันธบัตรหรือรัฐวิสาหกิจ จำนำเป็นประกันตามข้อ ๓ (๗) นั้น ในกรณีที่นิติบุคคล ตามข้อ ๔ (๒) เป็นผู้กู้ยืม ค้ำประกันหรือเป็นผู้ออกพันธบัตรที่มีผู้มาจำนำเป็นประกัน เมื่อรวมภาระผูกพันของนิติบุคคลนั้นแล้วต้องไม่เกินจำนวนที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ (๒) ดังกล่าว

ข้อ ๑๓ การให้กู้ยืมโดยมีหุ้น หุ้นกู้ หรือหน่วยลงทุน จำนำเป็นประกันตามข้อ ๓ (๘) บริษัทจะให้กู้ยืมได้ตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ต้องเป็นหุ้น หุ้นกู้ หรือหน่วยลงทุน ที่เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ และจะรับจำนำได้แต่ละประเภทไม่เกินร้อยละสิบของจำนวนหุ้น หุ้นกู้ หรือหน่วยลงทุน ที่ออกจำหน่ายทั้งหมดของบริษัทจำกัดหรือกองทุนรวมนั้น

(๒) จำนวนเงินให้กู้ยืมรายละไม่เกินสองล้านบาทและต้องไม่เกินร้อยละหกสิบของราคาปิดของหุ้น หุ้นกู้ หรือหน่วยลงทุนนั้นในตลาดหลักทรัพย์ครั้งสุดท้ายก่อนที่มียุ่ภายในสามสิบวันก่อนให้กู้ยืม และเมื่อรวมกันทุกรายแล้วต้องไม่เกินร้อยละสิบของสินทรัพย์ของบริษัท

(๓) กำหนดระยะเวลาการชำระต้นเงินคืนพร้อมดอกเบี้ย ไม่น้อยกว่าปีละครั้ง

(๔) สัญญากู้ยืมต้องมีระยะเวลาไม่เกินห้าปี

ทั้งนี้ ในกรณีที่นิติบุคคลตามข้อ ๔ (๒) เป็นผู้กู้ยืม หรือเป็นผู้ออกหุ้น หุ้นกู้ หรือหน่วยลงทุนที่นำมาจำนำเป็นประกัน เมื่อรวมภาระผูกพันของนิติบุคคลนั้น แล้วต้องไม่เกินจำนวนที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ (๒) ดังกล่าว

ข้อ ๑๔ การให้กู้ยืมแก่พนักงานของบริษัทตามข้อ ๓ (๙) บริษัทจะให้กู้ยืมได้ตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนเงินที่ให้กู้ยืมแต่ละรายไม่เกินห้าแสนบาท และเมื่อรวมกันทุกรายแล้วต้องไม่เกินร้อยละห้าของสินทรัพย์ของบริษัท

(๒) มีพนักงานบริษัทเดียวกันคนเดียว หรือหลายคนมีเงินเดือนรวมกันสูงกว่าเงินเดือนของผู้กู้ยืมเป็นผู้ค้ำประกัน พนักงานคนหนึ่งให้ค้ำประกันได้ไม่เกินหนึ่งราย หรือมีอสังหาริมทรัพย์จำนองเป็นประกันการกู้ยืม

(๓) ในกรณีที่มือสังหาริมทรัพย์จำนองเป็นประกันการกู้ยืม จำนวนเงินที่ให้กู้ยืมแต่ละรายต้องไม่

เกินร้อยละแปดสิบห้าของราคาประเมินอสังหาริมทรัพย์ที่จำนองเป็นประกันการกู้ยืม ในกรณีราคาประเมินอสังหาริมทรัพย์ที่จำนองเป็นประกันการกู้ยืมมีราคาต่ำกว่าจำนวนเงินที่ให้กู้ยืมอาจมีพนักงานของบริษัทเดียวกันที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตาม (๒) เป็นผู้ค้ำประกันในส่วนที่จำนวนเงินให้กู้ยืมเกินกว่าราคาประเมินอสังหาริมทรัพย์ที่จำนองเป็นประกันการกู้ยืมก็ได้

(๔) กำหนดระยะเวลาชำระเงินต้นคืนพร้อมดอกเบี้ยเป็นรายงวด งดละเท่า ๆ กัน ไม่น้อยกว่าปีละครั้ง

(๕) สัญญากู้ยืมต้องมีระยะเวลาไม่เกินสิบปี เว้นแต่ในกรณีที่เมื่ออสังหาริมทรัพย์จำนองเป็นประกันการกู้ยืมทั้งจำนวน สัญญากู้ยืมต้องมีระยะเวลาไม่เกินสิบปี

(๖) ในกรณีพนักงานกู้ยืมตามข้อ ๑๐ (๒) ด้วย จำนวนเงินให้กู้ยืมเมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกินห้าล้านบาท

ข้อ ๑๕ การให้กู้ยืมแก่สหกรณ์การเกษตร หรือสหกรณ์ออมทรัพย์ตามข้อ ๓ (๑๐) บริษัทจะให้กู้ยืมได้ตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนเงินที่ให้กู้ยืมแต่ละรายไม่เกินร้อยละสองของสินทรัพย์ของบริษัท และเมื่อรวมกันทุกรายแล้วต้องไม่เกินร้อยละสิบของสินทรัพย์ของบริษัท

(๒) สัญญากู้ยืมต้องมีระยะเวลาไม่เกินห้าปีสำหรับการให้กู้ยืมแก่สหกรณ์การเกษตร และไม่เกินสิบปีสำหรับการให้กู้ยืมแก่สหกรณ์ออมทรัพย์

ข้อ ๑๖ การให้กู้ยืมแก่เกษตรกร ตามข้อ ๓ (๑๑) บริษัทจะให้กู้ยืมได้ตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนเงินที่ให้กู้ยืมแต่ละรายไม่เกินหนึ่งแสนบาท และเมื่อรวมกันทุกรายแล้วต้องไม่เกินร้อยละสิบของสินทรัพย์ของบริษัท

(๒) มีเกษตรกรที่อยู่ในตำบลเดียวกันไม่น้อยกว่าสองคนเป็นผู้ค้ำประกัน และผู้ค้ำประกันต้องไม่มีหนี้สินหรือได้ค้ำประกันผู้อื่นอยู่แล้วในวันที่ค้ำประกัน

(๓) สัญญากู้ยืมต้องมีระยะเวลาไม่เกินสามปี

ส่วนที่ ๕

เงื่อนไขการซื้อ หรือซื้อลดพันธบัตรรองการหรือรัฐวิสาหกิจ

ข้อ ๑๗ การซื้อ หรือซื้อลดพันธบัตรรองการหรือรัฐวิสาหกิจ ตามข้อ ๓ (๑๕) บริษัทจะซื้อหรือซื้อลดได้ไม่เกินร้อยละสิบของสินทรัพย์ของบริษัท

ส่วนที่ ๖

เงื่อนไขการฝากเงินกับบริษัทเงินทุน

ข้อ ๑๘ การฝากเงินไว้กับบริษัทเงินทุน ตามข้อ ๓ (๑๗) บริษัทจะฝากได้แต่ระยะไม่เกินร้อยละสิบของสินทรัพย์ของบริษัท และเมื่อรวมกับภาระผูกพันตามข้อ ๔ (๒) (ง) ของบริษัทเงินทุนรวมทั้งสิ้นต้องไม่เกินร้อยละสิบห้าของสินทรัพย์ของบริษัท

ส่วนที่ ๗

เงื่อนไขการให้เช่าทรัพย์สินแบบลิสซิง

ข้อ ๑๙ ในส่วนนี้

“ให้เช่า” หรือ “เช่า” หมายความว่า ให้เช่าหรือเช่าในธุรกิจลิสซิง

“เงินลงทุน” หมายความว่า ผลรวมของราคาทรัพย์สินที่ให้เช่าที่พึงซื้อขายกันได้ในห้องตลาดด้วยเงินสดในวันทำสัญญาเช่าและค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่บริษัทต้องชำระเพื่อการได้มาซึ่งทรัพย์สิน เช่น ค่าขนส่ง ค่าภาษีอากร และค่าเบี้ยประกันภัย เป็นต้น

“เงินดาวน์” หมายความว่า เงินที่ผู้เช่าต้องชำระครั้งแรกเมื่อทำสัญญาเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของราคาค่าเช่าตามสัญญาต่างหากจากค่าเช่ารายงวด

ข้อ ๒๐ การลงทุนประกอบธุรกิจให้เช่าทรัพย์สินแบบลิสซิง ตามข้อ ๓ (๑๘) บริษัทจะลงทุนประกอบกิจการได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

เมื่อบริษัทได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนแล้ว บริษัทจะให้เช่าทรัพย์สินแบบลิสซิงได้ตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) บริษัทจะใช้เงินลงทุนให้เช่าได้ เมื่อรวมกันทุกรายแล้วต้องไม่เกินร้อยละสิบของสินทรัพย์ของบริษัทหรือไม่เกินห้าเท่าของเงินกองทุน แล้วแต่อย่างใดจะน้อยกว่า

(๒) ให้เช่าทรัพย์สินแก่นิติบุคคลเท่านั้น และห้ามให้เช่าแก่ผู้เช่าที่มีหนี้สินสูงเกินกว่าทรัพย์สินของผู้เช่า เว้นแต่จะมีหลักทรัพย์เป็นประกันการเช่านั้น

(๓) สัญญาเช่าต้องทำเป็นหนังสือ และมีข้อกำหนดว่าผู้เช่าเพียงฝ่ายเดียวจะบอกเลิกสัญญาก่อนครบกำหนดไม่ได้

(๔) ทรัพย์สินที่ให้เช่าต้องเป็นทรัพย์สินประเภททุนเฉพาะเครื่องจักร หรือเครื่องมือและต้องเป็นทรัพย์สินใหม่ที่ไมผ่านการใช้งานมาก่อนมีราคาซื้อขายแน่นอนสามารถสอบทานได้ เว้นแต่จะเป็นทรัพย์สินที่ยึดมาจากผู้เช่ารายอื่นของบริษัท หรือเป็นทรัพย์สินที่ให้เช่า อันเนื่องจากการต่ออายุสัญญาเช่าและต้องไม่ใช่ทรัพย์สินที่โดยสภาพไม่สามารถให้ผู้อื่นเช่าได้อีก

(๕) ต้องจัดให้ผู้เช่าชำระเงินดาวน์ทันทีที่ทำสัญญาเช่า เป็นจำนวนเงินไม่ต่ำกว่าร้อยละสิบห้าของเงินลงทุนในทรัพย์สินต่างหากจากการชำระเงินค่าเช่าในงวดต่อ ๆ ไป การชำระเงินดาวน์ดังกล่าว บริษัทจะให้ผู้เช่าชำระแก่ผู้จำหน่ายทรัพย์สินนั้นโดยตรงก็ได้ แต่บริษัทต้องมีหลักฐานแสดงการชำระเงินหรือสำเนาหลักฐานดังกล่าวไว้

(๖) ระยะเวลาให้เช่าไม่เกินอายุการใช้งานของทรัพย์สินตามที่ผู้ผลิตรับรองหรือกำหนด แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินห้าปี

(๗) ต้องจัดให้มีการประกันวินาศภัยทรัพย์สินที่ให้เช่านั้น โดยให้บริษัทเป็นผู้รับประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยตลอดอายุสัญญาเช่า

(๘) ห้ามบริษัทจัดหาทรัพย์สินโดยที่ยังไม่ได้ตกลงทำสัญญาให้เช่าทรัพย์สินนั้นกับผู้ใด หรือจัดหาทรัพย์สินในราคาที่สูงกว่าราคาตลาดหรือสูงกว่าราคาต่ำสุดที่พึงจัดหาได้

ส่วนที่ ๘

เงื่อนไขการจัดจำหน่ายที่ดิน หรือที่ดินและอาคาร

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่บริษัทจัดจำหน่ายที่ดิน หรือที่ดินและอาคาร ตามข้อ ๓ (๑๙) บริษัทจะดำเนินการได้เฉพาะเท่าที่จำเป็น เพื่อการขายที่ดิน หรือที่ดินและอาคารดังกล่าวเท่านั้นและจำนวนเงินที่ใช้ในการจัดจำหน่ายที่ดิน หรือที่ดินและอาคารนั้น ต้องไม่เกินร้อยละสิบของสินทรัพย์ของบริษัท ทั้งนี้จะดำเนินการได้ต่อเมื่อได้เสนอโครงการต่อนายทะเบียน และได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากนายทะเบียนแล้ว

ส่วนที่ ๙

เงื่อนไขการลงทุนนอกราชอาณาจักร

ข้อ ๒๒ การลงทุนซื้อหุ้น หรือหุ้นกู้ ตามข้อ ๔ (๑) บริษัทจะซื้อได้เมื่อรวมกับการซื้อหุ้นตามข้อ ๒๓ แล้วต้องไม่เกินร้อยละห้าของสินทรัพย์ของบริษัท

ข้อ ๒๓ การลงทุนซื้อหุ้นตามข้อ ๔ (๒) บริษัทจะซื้อได้โดยการใช้เงินกองทุนส่วนเกินตามข้อ ๒๖ และต้องได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากนายทะเบียน ทั้งนี้เมื่อรวมกับการซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ตามข้อ ๒๒ แล้วต้องไม่เกินกว่าร้อยละห้าของสินทรัพย์ของบริษัท

ส่วนที่ ๑๐

เงื่อนไขการลงทุนด้วยเงินกองทุนส่วนเกิน

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่บริษัทมีเงินกองทุนส่วนเกินและประสงค์จะใช้เงินกองทุนส่วนเกินดังกล่าว ลงทุนประกอบธุรกิจตามประเภทที่กำหนดไว้ในข้อ ๓ (๑) ถึง (๑๗) และ (๑๙) ให้บริษัทใช้เงินกองทุนส่วนเกินจำนวนไม่เกินครึ่งหนึ่งของเงินกองทุนส่วนเกินนั้น ลงทุนตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในส่วนที่ ๒ ถึงส่วนที่ ๔ ตามแต่กรณีได้อีก โดยเพิ่มจำนวนเงินลงทุนแต่ละรายและจำนวนรวมได้อีกหนึ่งเท่าของจำนวนเดิมตามเงื่อนไข

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่บริษัทลงทุนโดยใช้เงินกองทุนส่วนเกินครบครึ่งหนึ่งของเงินกองทุนส่วนเกินตามข้อ ๒๔ แล้วประสงค์จะใช้เงินกองทุนส่วนเกินอีกร้อยละยี่สิบห้าของเงินกองทุนส่วนเกิน เพื่อลงทุนประกอบธุรกิจอื่นตามประเภทที่กำหนดไว้ในข้อ ๓ (๑) ถึง (๑๗) และ (๑๙) และไม่เป็นไปตามเงื่อนไขของประเภทนั้น ๆ ในหมวด ๒ ตั้งแต่ข้อ ๗ ถึงข้อ ๒๑ ได้โดยได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากนายทะเบียน

ข้อ ๒๖ การลงทุนซื้อหุ้นตามข้อ ๔ (๒) บริษัทจะซื้อได้โดยการใช้เงินกองทุนส่วนเกินจำนวนไม่เกินร้อยละสิบของเงินกองทุนส่วนเกินโดยเมื่อรวมกับข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ แล้วต้องไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบห้าของเงินกองทุนส่วนเกินนั้น

ส่วนที่ ๑๑

เงื่อนไขเกี่ยวกับดอกเบี๋ยและผลประโยชน์

ข้อ ๒๗ การซื้อตัวเงินตามข้อ ๓ (๒) การให้กู้ยืมตามข้อ ๓ (๓) ถึง (๑๒) และการฝากเงินตามข้อ ๓ (๑๗) บริษัทต้องได้รับดอกเบี๋ยไม่ต่ำกว่าอัตราดอกเบี๋ยที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

ข้อ ๒๘ การให้เช่าทรัพย์สินแบบลิสซิง ตามข้อ ๓ (๑๘) ต้องได้รับผลประโยชน์ไม่ต่ำกว่าอัตราที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

หมวดที่ ๓

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๕ ก่อนวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ ถ้าบริษัทใดลงทุนไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้บริษัทดำเนินการต่อไปได้เพียงสิ้นภาระหรือสิ้นระยะเวลาที่ผูกพันไว้ในสัญญาหรือข้อตกลงนั้น

ประกาศนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๖

(ลงชื่อ) อุทัย พิมพ์ใจชน

(นายอุทัย พิมพ์ใจชน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๐ ตอนที่ ๑๕๑ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๖)

ระเบียบกระทรวงพาณิชย์

ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการบริหารกองทุน

เพื่อการพัฒนาธุรกิจประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการบริหารกองทุนเพื่อการพัฒนาธุรกิจประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนเพื่อการพัฒนาธุรกิจประกันวินาศภัย ตามมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อการพัฒนาธุรกิจประกันวินาศภัย

“ผู้อำนวยการกอง” หมายความว่า ผู้อำนวยการกองประกันวินาศภัย

“หัวหน้ากองคลัง” หมายความว่า ผู้อำนวยการกองคลัง หัวหน้าแผนกคลังหรือตำแหน่งอื่นใดซึ่งปฏิบัติงานมีลักษณะเช่นเดียวกันด้วย

ข้อ ๔ ให้ปลัดกระทรวงพาณิชย์ เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจวางระเบียบและวิธีปฏิบัติภายใน เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามระเบียบนี้เท่าที่ไม่ขัดกับระเบียบนี้ไว้

หมวด ๑

ข้อความทั่วไป

ข้อ ๕ กองทุนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายในการพัฒนาธุรกิจประกันวินาศภัย ให้มีความมั่นคงและเสถียรภาพ

ข้อ ๖ กองทุนประกอบด้วยเงินหรือทรัพย์สินดังต่อไปนี้

(๑) เงินที่ได้รับตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕

- (๒) เงินที่ได้รับตามมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๓) เงินเพิ่มที่ได้รับตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๔) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่มีผู้มอบให้ และ
- (๕) ดอกผลของกองทุน

หมวด ๒

การรับเงิน

ข้อ ๗ การรับเงินเข้ากองทุน ให้รับได้โดยวิธีอย่างใดอย่างหนึ่ง ต่อไปนี้

- (๑) รับเป็นเงินสด หรือเช็ค หรือตราพท์
- (๒) โดยทางธนาคารตามวิธีการที่กรมการประกันภัยกำหนด

ข้อ ๘ เช็คที่จะรับทุกกรณีต้องมีลักษณะและเงื่อนไข ดังนี้

- (๑) สั่งจ่ายแก่ “กองทุนเพื่อการพัฒนาธุรกิจประกันวินาศภัย” และต้องมีใช้เช็คโอนสลักหลัง
- (๒) มีรายการครบถ้วนตามมาตรา ๔๘๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และห้ามมิ

ให้รับเช็คลงวันที่ล่วงหน้า

- (๓) เป็นเช็คของบุคคล หรือนิติบุคคลที่เข้ามาผูกพันกับการจ่ายเงินแก่สำนักงานโดยตรง

เท่านั้น

- (๔) เป็นเช็คที่เรียกเก็บเงินได้ ณ ธนาคารในท้องที่ที่สำนักงานซึ่งระบุเป็นผู้รับเงินตามเช็คตั้ง

อยู่เท่านั้น

- (๕) เป็นเช็คขีดคร่อมสั่งจ่ายเงินแก่กรมการประกันภัย และขีดฆ่าคำว่า “ผู้ถือ”

หมวด ๓

การจ่ายเงิน

ข้อ ๙ เงินกองทุนให้จ่ายได้ ตามวัตถุประสงค์ในข้อ ๕ ตามมติของคณะกรรมการ

ข้อ ๑๐ ให้อธิบดีกรมการประกันภัย หรือผู้ที่อธิบดีมอบหมาย ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๖ ฝ่ายหนึ่ง กับ ผู้ที่คณะกรรมการแต่งตั้งอย่างน้อย ๑ คนอีกฝ่ายหนึ่งลงลายมือชื่อร่วมกันสั่งจ่ายเช็คเบิกจ่ายเงินเพื่อใช้จ่ายในกิจการตามวัตถุประสงค์ของกองทุนตามที่คณะกรรมการ อนุมัติ

ในการนี้สั่งจ่ายเงินเพื่อขอรับเงินสดมาจ่าย ให้ออกเช็คสั่งจ่ายในนามเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการ และขีดฆ่าคำว่า “หรือตามคำสั่ง” หรือ “หรือผู้ถือ” ออก ห้ามออกเช็คสั่งจ่ายเป็นเงินสด

ข้อ ๑๑ ในเดือนที่มีการเบิกจ่ายเงินกองทุน ให้กรรมการประกันภัยจัดทำรายงานของเดือนที่มีการเบิกจ่าย เสนอคณะกรรมการภายในเดือนถัดไป

หมวด ๔

การเก็บรักษาเงิน

ข้อ ๑๒ ให้กรรมการประกันภัย เปิดบัญชีเงินฝากกับธนาคารพาณิชย์ที่เป็นรัฐวิสาหกิจเรียกว่า “บัญชีกองทุนเพื่อการพัฒนาธุรกิจประกันวินาศภัย”

ข้อ ๑๓ เงินรายรับของกองทุน ให้นำฝากเข้าบัญชีกองทุนเพื่อการพัฒนาธุรกิจประกันวินาศภัย ในวันที่ได้รับหรืออย่างช้าภายในวันทำการถัดไป

ข้อ ๑๔ การบัญชี ให้จัดทำตามหลักบัญชีที่ยอมรับโดยทั่วไป โดยความเห็นชอบของกรมบัญชีกลาง

ข้อ ๑๕ ให้นำเงินกองทุนไปหาดอกผลได้ ตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

ข้อ ๑๖ ให้จัดทำรายงาน การรับ-การจ่าย เงินกองทุนเป็นประจำทุกเดือน แล้วเสนอคณะกรรมการภายในสิ้นเดือนถัดไป

ข้อ ๑๗ ภายใน ๓ เดือน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ให้ปิดบัญชี และจัดทำงบการเงินส่งผู้ตรวจสอบ ซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการ ทำการตรวจสอบ และรายงานให้คณะกรรมการทราบ แล้วส่งให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน และกรมบัญชีกลางทราบด้วย

หมวด ๕

การบริหารกองทุน

ข้อ ๑๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการบริหารกองทุน เพื่อการพัฒนาธุรกิจประกันวินาศภัย” ประกอบด้วย อธิบดีกรมการประกันภัย เป็นประธานกรรมการ รองอธิบดีกรมการประกันภัย ทุกคน เป็นรองประธานกรรมการ นายกสสมาคมประกันวินาศภัย นายกสสมาคมประกันชีวิตไทย ผู้เชี่ยวชาญ

พิเศษด้านการประกันวินาศภัย ผู้อำนวยการสถาบันประกันภัยไทย ผู้แทนสมาคมประกันวินาศภัย ผู้อำนวยการกองประกันชีวิต เลขาธิการกรมการประกันภัย เป็นกรรมการ ผู้อำนวยการกองประกันวินาศภัยเป็น กรรมการและเลขานุการ หัวหน้ากองคลัง เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๑๔ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณากำหนดมาตรการการเกี่ยวกับการวางระบบ เพื่อช่วยพัฒนาธุรกิจประกันวินาศภัย
(๒) พิจารณานุมัติ แผนงาน งาน โครงการ หรือกิจกรรม และงบประมาณรายจ่ายจาก กองทุนเกี่ยวกับการพัฒนาธุรกิจประกันภัย ตามที่ส่วนราชการและภาคเอกชนเสนอ ตามวัตถุประสงค์ของ ระเบียบนี้

(๓) ควบคุมและติดตามผลการดำเนินงาน ตามแผนงาน งานโครงการ หรือกิจกรรม และ งบประมาณ ตามข้อ ๑๔ (๒) ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

(๔) ติดตามและประเมินผล การบริหารกองทุนรวมทั้งดูแลรักษาผลประโยชน์ของเงินกองทุน

(๕) พิจารณานุมัติการใช้เงินตามวัตถุประสงค์ของระเบียบนี้

ข้อ ๒๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบนี้ คณะกรรมการตามข้อ ๑๔ มีอำนาจแต่งตั้งคณะ อนุกรรมการ เพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๒๑ ให้กองประกันวินาศภัย ดำเนินการเกี่ยวกับการดำเนินงานของกองทุนมีหน้าที่และรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการ การเงิน การบัญชี และการพัสดุ

ข้อ ๒๒ วิธีปฏิบัติอื่นใด ที่มีได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ โดยอนุโลม ในกรณีที่ไม้อาจปฏิบัติตามระเบียบได้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

(ลงชื่อ) อุทัย พิมพ์ใจชน

(นายอุทัย พิมพ์ใจชน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๑๐ ตอนที่ ๘๑ วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๓๖)

คำสั่งนายทะเบียน

ที่ ๒/ ๒๕๓๕

เรื่อง ให้บริษัทประกันวินาศภัยยื่นรายงานเกี่ยวกับฐานะการเงินและกิจการของบริษัท

เพื่อให้ทราบถึงฐานะการเงินและกิจการของบริษัทประกันวินาศภัยเป็นประจำทุกเดือน นายทะเบียน โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงให้บริษัทประกันวินาศภัยยื่นรายงานเกี่ยวกับฐานะการเงิน และกิจการของบริษัทตามแบบและรายการแนบท้ายคำสั่งนี้ ทั้งนี้ ให้ส่งต่อนายทะเบียนเป็นประจำทุกกรอบเดือนภายในสิ้นเดือนถัดไป

ทั้งนี้ ให้ใช้บังคับสำหรับรายงานประจำเดือนตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๓๕

(ลงชื่อ) สนิท วรปัญญา

(นายสนิท วรปัญญา)

อธิบดีกรมการประกันภัย

นายทะเบียน

คำสั่งนายทะเบียน

ที่ ๑/๒๕๓๖

เรื่อง ให้ส่งสำเนาคำฟ้อง คำให้การและคำพิพากษาของศาล

ด้วยปรากฏว่ามีคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาลเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ อันเนื่องจากการปฏิเสธการชดเชยค่าสินไหมทดแทนของบริษัทประกันวินาศภัย สมควรที่กรมการประกันภัยจะได้ทราบถึงเหตุผลในการปฏิเสธการชดเชยค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวว่าสมควรหรือไม่ เพียงใดและมีลักษณะเป็นการประวิงการชดเชยค่าสินไหมทดแทนหรือไม่ รวมทั้งเพื่อจะได้ทราบถึงผลการพิจารณาคดีของศาลทุกชั้นด้วย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงให้บริษัทประกันวินาศภัยทุกบริษัทส่งสำเนาคำฟ้อง คำให้การ และคำพิพากษา ของศาลทุกชั้น ต่อนายทะเบียนเฉพาะในคดีที่ผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ ตามกรมธรรม์ประกันภัย หรือประชาชนได้ยื่นฟ้องต่อศาลภายในระยะเวลาดังต่อไปนี้

๑. คำฟ้องและคำให้การ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่บริษัทยื่นคำให้การ
๒. คำพิพากษา ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๓๖ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๖

(ลงชื่อ) สนิท วรปัญญา

(นายสนิท วรปัญญา)

อธิบดีกรมการประกันภัย

นายทะเบียน

ประกาศนายทะเบียน

เรื่อง กำหนดหลักสูตรและวิธีการสอบความรู้เกี่ยวกับการประกันวินาศภัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๔ (๘) และมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ นายทะเบียนประกาศกำหนดหลักสูตรและวิธีการสอบความรู้เกี่ยวกับการประกันวินาศภัย สำหรับผู้สมัครสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยและนายหน้าประกันวินาศภัยไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศนายทะเบียนเรื่องกำหนดหลักสูตรและวิธีการสอบความรู้เกี่ยวกับการประกันวินาศภัย ออกตามความในมาตรา ๖๔ (๘) และมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๓๕ และให้ใช้หลักสูตรและวิธีการสอบตามประกาศนี้แทน

ข้อ ๒ หลักสูตรการสอบ

ผู้สมัครสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยนายหน้าประกันวินาศภัยประเภทการจัดการประกันภัยโดยตรง และนายหน้าประกันวินาศภัยประเภทการจัดการประกันภัยต่อ ต้องสอบความรู้ได้ตามหลักสูตรดังต่อไปนี้

ก. ตัวแทนประกันวินาศภัย ต้องสอบความรู้ในรายวิชา ดังนี้

(๑) วิชาหลักการประกันวินาศภัย คะแนนเต็ม ๖๐ คะแนน

ประกอบด้วย

- ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการประกันวินาศภัย
- การประกันอัคคีภัย
- การประกันภัยรถยนต์
- การประกันภัยทางทะเลและการขนส่ง
- การประกันภัยเบ็ดเตล็ด

(๒) วิชาประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยประกันภัย

คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน

(๓) วิชาพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕

คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน

ข. ตัวแทนประกันวินาศภัยเฉพาะบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคลและประกันสุขภาพ ต้องสอบ ความรู้ในรายวิชา ดังนี้

(๑) วิชาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล และการประกันสุขภาพ
คะแนนเต็ม ๖๐ คะแนน

(๒) วิชาประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยประกันภัย คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน

(๓) วิชาพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน

ค. นายหน้าประกันวินาศภัยประเภทการจัดการประกันภัยโดยตรง ต้องสอบความรู้ใน
แต่ละรายวิชา โดยมีคะแนนเต็มวิชาละ ๑๐๐ คะแนน ดังนี้

(๑) วิชาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการประกันวินาศภัย

(๒) วิชาการประกันอัคคีภัย

(๓) วิชาการประกันภัยรถยนต์

(๔) วิชาการประกันภัยทางทะเลและการขนส่ง

(๕) วิชาการประกันภัยเบ็ดเตล็ด

(๖) วิชาประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยประกันภัย

(๗) วิชาพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕

ง. นายหน้าประกันวินาศภัยประเภทการจัดการประกันภัยต่อ

ต้องสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ประเภทการจัดการ
ประกันภัยโดยตรงได้แล้ว และต้องสอบวิชาความรู้เกี่ยวกับการประกันภัยต่อ

ข้อ ๓ วิธีการสอบ

ใช้วิธีการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและหรือแบบปรนัย

ข้อ ๔ หลักฐานการสมัครสอบ

ผู้สมัครสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกัน
วินาศภัย ต้องยื่นใบสมัครสอบพร้อมทั้งแนบหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) รูปถ่ายขนาด ๒.๕ x ๓ ซม. ถ่ายไว้ไม่เกิน ๖ เดือน ก่อนวันสมัครสอบ จำนวน
๒ รูป

(๒) ภาพถ่ายบัตรประจำตัว

ข้อ ๕ สถานที่รับสมัครสอบ

กรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ หรือ สำนักงานประกันภัยจังหวัดทุกจังหวัด

ข้อ ๖ กำหนดวันรับสมัครและกำหนดวันสอบ

นายทะเบียนจะประกาศให้ทราบเป็นคราว ๆ ตามระยะเวลาที่เห็นสมควร

ข้อ ๗ ค่าธรรมเนียมการสมัครสอบ

ผู้สมัครสอบชำระค่าธรรมเนียมในวันสมัครสอบตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ค่าธรรมเนียมดังกล่าวจะไม่คืนให้ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น

ข้อ ๘ หลักฐานการเข้าห้องสอบ

ผู้สมัครสอบต้องแสดงบัตรประจำตัวสอบต่อผู้ควบคุมห้องสอบ

สำหรับผู้สมัครสอบเพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยประเภทการประกันภัยต่อ ต้องแสดงหลักฐานว่าสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยประเภทการจัดการประกันภัยโดยตรงได้แล้วมาแสดงต่อผู้ควบคุมห้องสอบด้วย

ข้อ ๙ เกณฑ์การตัดสิน

ผู้สมัครสอบต้องสอบได้คะแนนรวมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ จึงถือว่าสอบได้

ข้อ ๑๐ ระเบียบการเข้าสอบ

เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการเข้าห้องสอบ ให้ผู้สมัครสอบปฏิบัติตามระเบียบดังต่อไปนี้

(๑) ผู้สมัครสอบต้องเข้าสอบตามวัน เวลา และสถานที่ตามประกาศกำหนด หากเวลากำหนดเข้าห้องสอบผ่านพ้นไปแล้ว ๑๕ นาที ผู้สมัครสอบไม่มีสิทธิเข้าห้องสอบ

(๒) ต้องแต่งกายสุภาพ เรียบร้อย ตามสากลนิยม

(๓) ต้องนั่งสอบในที่นั่งที่กำหนดไว้ และแสดงบัตรประจำตัวสอบโดยวางไว้บนโต๊ะที่นั่ง

สอบ

(๔) ต้องใช้กระดาษคำตอบที่ผู้ควบคุมห้องสอบแจกให้เท่านั้น

(๕) ห้ามนำกระดาษ สมุด ตำรา หรือ เอกสารอื่นใด เข้าไปในห้องสอบโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ควบคุมห้องสอบ

(๖) ห้ามนำข้อสอบหรือกระดาษคำตอบออกจากห้องสอบ

(๗) อุปกรณ์ในการตอบข้อสอบ เช่น ปากกา ดินสอ น้ำหมึก หรือยางลบ ผู้เข้าสอบจัดหาเอง

(๘) ห้ามพูดคุย ปรีกษาหรือ ลอกเลียนผู้อื่น ส่งเสียงดังหรือกระทำการใด อันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อื่น ในขณะที่ทำการสอบ

(๙) ต้องลงลายมือชื่อของผู้เข้าสอบด้วยตนเองในทะเบียนผู้เข้าสอบตามผู้ควบคุมห้องสอบจัดให้

ข้อ ๑๑ บทกำหนดโทษ

(๑) ผู้เข้าสอบผู้ใดฝ่าฝืนระเบียบการเข้าสอบตามที่กำหนดในข้อ ๑๐ แห่งประกาศ

นายทะเบียนฉบับนี้ ข้อหนึ่งข้อใด ให้ถือว่าผู้นั้นสอบตก

(๒) ผู้เข้าสอบผู้ใดกระทำการทุจริต หรือมีส่วนร่วมทุจริตในการสอบหรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำการสอบแทน ทั้งผู้กระทำการทุจริตและผู้กระทำการสอบแทน ต้องถูกตัดสิทธิมิให้สมัครสอบเพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยและนายหน้าประกันวินาศภัยกำหนดระยะเวลา ๓ ปี นับแต่วันที่ได้กระทำความผิด

ข้อ ๑๒ การประกาศผลสอบ

ผลสอบจะปิดประกาศ ณ กรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ หรือสำนักงานประกันภัยจังหวัด แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๓ สิทธิการขอรับใบอนุญาต

ผู้ที่สอบได้ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย ต่อนายทะเบียนภายในกำหนดระยะเวลา ๑ ปี นับแต่วันที่ประกาศผลสอบ หรือผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย ซึ่งใบอนุญาตดังกล่าวสิ้นอายุก็ให้ขอรับใบอนุญาตใหม่ได้ภายในกำหนดระยะเวลา ๑ ปี นับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวจะขอรับใบอนุญาตไม่ได้แต่ไม่ตัดสิทธิในการสมัครสอบความรู้เกี่ยวกับการประกันวินาศภัยใหม่ตามประกาศนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

(ลงชื่อ) สนิท วรปัญญา

(นายสนิท วรปัญญา)

อธิบดีกรมการประกันภัย

นายทะเบียน

ประกาศนายทะเบียน

เรื่อง การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันวินาศภัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕
นายทะเบียน ประกาศกำหนดให้บริษัทปฏิบัติการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทไว้ ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

การประเมินราคาทรัพย์สิน

ข้อ ๑ ทรัพย์สินที่สามารถประเมินราคาได้ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) มีอยู่ในประเทศไทย เว้นแต่ทรัพย์สินที่ได้รับอนุญาตเพื่อการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในต่างประเทศ หรือทรัพย์สินที่เกิดขึ้นเนื่องจากการประกอบธุรกิจประกันภัยต่อกับต่างประเทศ หรือทรัพย์สินที่เกิดขึ้นเนื่องจากการที่บริษัทลงทุนในต่างประเทศตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันวินาศภัย ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒) บริษัทมีกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิเรียกร้อง

(๓) บริษัทได้มาหรือมีอยู่โดยไม่ฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ประกาศหรือคำสั่งของนายทะเบียนและเงื่อนไขที่ออกหรือกำหนดตามกฎหมายกระทรวง ประกาศกระทรวง ประกาศหรือคำสั่งของนายทะเบียนซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒ การประเมินราคาทรัพย์สิน ให้ใช้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) พันธบัตร ให้ประเมินราคาตามราคาซื้อหลังจากปรับราคาส่วนเกินหรือส่วนลดจากราคาที่ตั้งไว้

(๒) บัตรภาษีของกระทรวงการคลัง ให้ประเมินราคาตามจำนวนเงินที่ปรากฏในบัตรภาษีนั้น

(๓) หุ้ณสามัญและหุ้ณบุริมสิทธิ ให้ประเมินราคาดังนี้

(ก) ถ้ามีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้ประเมินราคาตามราคาปิด

ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ณ วันประเมินราคา แต่ถ้าวันประเมินราคาไม่มีราคาปิด ให้ประเมินราคาโดยใช้ราคาปิดครั้งหลังสุดที่มีอยู่ก่อนวันประเมินราคา

(ข) ถ้าไม่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้ประเมินราคาตามราคาซื้อ แต่ไม่เกินราคาที่ผู้ขายประกาศให้มีการจอง ถ้าไม่มีการประกาศให้มีการจอง ให้ประเมินราคาตามราคาซื้อแต่ไม่เกินราคามูลค่าตามบัญชีที่แท้จริง (Book Value) ของหุ้นตามบัญชีงบดุลของผู้ถือหุ้น ณ วันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย

(๔) หุ้นกู้ หุ้นกู้แปลงสภาพ หน่วยลงทุน และใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้น ให้ประเมินราคาดังนี้

(ก) ถ้ามีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้ประเมินราคาตามราคาปิดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ณ วันประเมินราคา แต่ถ้าวันประเมินราคาไม่มีราคาปิด ให้ประเมินราคาโดยใช้ราคาปิดครั้งหลังสุดที่มีอยู่ก่อนวันประเมินราคา

(ข) ถ้าไม่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้ประเมินราคาตามราคาซื้อ แต่ไม่เกินราคาที่ผู้ขายประกาศให้มีการจอง ถ้าไม่มีการประกาศให้มีการจอง ให้ประเมินราคาตามราคาซื้อ แต่ไม่เกินราคาที่ตราไว้

(๕) ตั้งเงินให้ประเมินราคาดังนี้

(ก) ถ้าเป็นตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงิน ให้ประเมินราคาตามจำนวนเงินที่ปรากฏในตั๋ววันนั้น เว้นแต่ตั๋วเงินนั้นไม่ได้นำไปขึ้นเงินภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ตั๋ววันนั้นครบกำหนด

(ข) ถ้าเป็นเช็คที่กำหนดจ่ายเงินเมื่อทวงถามและได้ยื่นเช็คแก่ธนาคาร เพื่อให้ใช้เงินภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ได้รับเช็คนั้น ให้ประเมินราคาตามจำนวนเงินที่ตั้งไว้ เว้นแต่เช็คนั้นถูกปฏิเสธการจ่ายเงิน

ในกรณีที่ตั๋วเงินนั้นถูกปฏิเสธการจ่ายเงินและได้มีการดำเนินคดีทางศาลให้ประเมินราคาตามจำนวนเงินที่ปรากฏในตั๋ววันเมื่อคดีถึงที่สุดและบริษัทมีสิทธิได้รับชำระหนี้ตามคำพิพากษา ให้ประเมินราคาตามคำพิพากษาต่อไปได้อีกไม่เกินสามเดือนนับแต่วันที่บริษัทมีสิทธิบังคับคดี เว้นแต่จะได้ดำเนินการบังคับคดี หรือได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน เมื่อบริษัทร้องขอ

(๖) เงินฝากธนาคาร บริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ให้ประเมินราคาตามจำนวนเงินที่ฝากไว้

(๗) เงินสดหรือเงินตราต่างประเทศที่เก็บไว้ที่สำนักงานของบริษัทให้ประเมินราคาตามจำนวนเงินที่มีอยู่

(๘) ธนาณัติ การรับจ่ายเงินและโอนเงิน (อ.ร.จ.) ให้ประเมินราคาตามจำนวนเงินที่ระบุไว้

(๙) เงินให้กู้ยืมให้ประเมินราคาตามจำนวนเงินต้นและดอกเบี้ยที่ค้างชำระแต่ต้องค้างชำระ

ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ครบกำหนดชำระ เว้นแต่จะได้มีการดำเนินคดีทางศาล เมื่อคดีถึงที่สุดและบริษัทมีสิทธิได้รับชำระหนี้ตามคำพิพากษา ให้ประเมินราคาตามคำพิพากษาต่อไปได้อีกไม่เกินสามเดือนนับแต่วันที่บริษัทมีสิทธิบังคับคดี เว้นแต่จะได้มีการบังคับคดี หรือได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน เมื่อบริษัทร้องขอ

(๑๐) ดอกเบี้ยค้างรับจากพันธบัตร เงินฝากธนาคาร บริษัทเงินทุน หรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ และหุ้นกู้ ให้ประเมินราคาตามจำนวนเงินที่ค้างรับ

(๑๑) ดอกเบี้ยตัวแลกเงินและตัวสัญญาใช้เงิน ให้ประเมินราคาตามจำนวนที่ค้างรับ เว้นแต่

(ก) ดอกเบี้ยตัวแลกเงินและตัวสัญญาใช้เงินที่ครบกำหนดเวลาใช้เงินตามตัว และมีได้นำตัวนั้นไปขึ้นเงินภายในเจ็ดวันทำการ นับแต่วันที่ตัวนั้นครบกำหนด

(ข) ดอกเบี้ยตัวแลกเงินและตัวสัญญาใช้เงินที่กำหนดใช้เงินเมื่อทวงถามหรือเมื่อได้เห็น และมีได้นำตัวนั้นไปขึ้นเงินจนพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกตัวนั้น

(ค) ดอกเบี้ยตัวแลกเงินหรือตัวสัญญาใช้เงินที่นำไปขึ้นเงินแต่ถูกปฏิเสธการจ่ายเงิน ไม่ว่าด้วยเหตุใดก็ตาม

(๑๒) ดอกเบี้ยค้างรับอื่น ๆ นอกจาก (๙) (๑๐) และ (๑๑) ให้ประเมินราคาตามจำนวนเงินที่ครบกำหนดชำระแต่ทั้งนี้ต้องค้างรับไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ครบกำหนดชำระ

(๑๓) เงินปันผลที่ประกาศจ่ายและยังค้างรับอยู่ ให้ประเมินราคาตามจำนวนเงินที่ค้างรับ

(๑๔) เงินวางไว้จากการประกันภัยต่อ ให้ประเมินราคาตามจำนวนเงินที่วางไว้

(๑๕) เงินค้างรับจากการประกันภัยต่อ ให้ประเมินราคาตามจำนวนเงินที่ค้างรับ

(๑๖) เบี้ยประกันภัยต่อไปนี้ ให้ประเมินราคาตามจำนวนเงินที่ค้างรับ

(ก) เบี้ยประกันภัยค้างรับตามสัญญาคุ้มครองชั่วคราว

(ข) เบี้ยประกันภัยค้างรับจากส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และองค์การระหว่างประเทศ

(ค) เบี้ยประกันภัยค้างรับจากการประกันภัยทางทะเล

(ง) เบี้ยประกันภัยค้างรับจากการประกันภัยต่อ

(จ) เบี้ยประกันภัยค้างรับนอกจาก (ก) (ข) (ค) และ (ง) ซึ่งค้างรับไม่เกินสามเดือนนับแต่วันที่สัญญาประกันภัยเริ่มต้นให้ความคุ้มครอง หรือนับแต่วันที่ถึงกำหนดชำระในงวดต่อ ๆ ไป ในกรณีที่สัญญาประกันภัยนั้นได้กำหนดให้มีการชำระเป็นงวดหรือภายในระยะเวลาที่นานตามที่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนตามประกาศนายทะเบียนว่าด้วยการเก็บเบี้ยประกันภัย ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕

(๑๗) อสังหาริมทรัพย์ให้ประเมินราคาดังนี้

(ก) ถ้าเป็นที่ดินให้ประเมินราคาตามราคาประเมินของกรมที่ดินครั้งสุดท้ายหรือตามราคาบัญชี แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินราคาประเมินของกรมที่ดินครั้งสุดท้ายหรือประเมินราคาตามราคาที่นายทะเบียน

กำหนด เมื่อบริษัทร้องขอ

(ข) ถ้าเป็นที่ดินที่อยู่ในระหว่างการเช่าซื้อเพื่อประกอบธุรกิจของบริษัท ให้ประเมินราคาตามราคาเช่าซื้อ

(ค) ถ้าเป็นอาคารซึ่งตั้งอยู่บนที่ดินของบริษัท ให้ประเมินราคาตามราคาบัญชี หรือประเมินราคาที่น่าจะเทียบกำหนดเมื่อบริษัทร้องขอ แต่ถ้าเป็นอาคารที่อยู่ในระหว่างการเช่าซื้อ ให้ประเมินราคาตามราคาเช่าซื้อ

(ง) ถ้าเป็นอาคารซึ่งตั้งอยู่บนที่ดินของบุคคลอื่น ให้ประเมินราคาตามราคาบัญชีหรือราคาที่น่าจะเทียบกำหนดเมื่อบริษัทร้องขอ แต่ถ้าเป็นอาคารที่อยู่ในระหว่างการเช่าซื้อ ให้ประเมินราคาตามราคาเช่าซื้อ

ในการประเมินราคาตาม (ค) ให้หักค่าเสื่อมราคาในอัตราสูงสุดตามประมวลรัษฎากรครั้งสุดท้าย และในการประเมินราคาตาม (ง) ให้หักค่าเสื่อมราคาในอัตราสูงสุดตามประมวลรัษฎากรครั้งสุดท้าย หรือในอัตราส่วนเฉลี่ยของระยะเวลาการเช่า ตามที่กำหนดไว้ในหนังสือสัญญาเช่าที่ดินนั้น แล้วแต่อัตราใดจะสูงกว่า

(๑๘) สหกรณ์ทรัพย์ ให้ประเมินราคาตามราคาบัญชี โดยหักค่าเสื่อมราคาในอัตราสูงสุดตามประมวลรัษฎากรครั้งสุดท้าย แต่ถ้าเป็นสหกรณ์ทรัพย์ที่อยู่ในระหว่างการเช่าซื้อ ให้ประเมินราคาตามราคาเช่าซื้อ โดยหักค่าเสื่อมราคาในอัตราสูงสุดตามประมวลรัษฎากรครั้งสุดท้าย

สหกรณ์ทรัพย์ตามวรรคหนึ่ง นอกจากเครื่องสมอกล ให้ประเมินราคารวมกันได้ไม่เกิน ร้อยละห้าของสินทรัพย์รวมของบริษัทที่ได้รับการประเมินราคาครั้งสุดท้ายแล้วแต่จะได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนเมื่อบริษัทร้องขอ

(๑๙) ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายภาษีเงินได้จ่ายล่วงหน้า และภาษีที่ได้ชำระไว้เกิน ให้ประเมินราคาตามจำนวนเงินที่บริษัทสามารถถือเป็นเครดิตในการคำนวณภาษีเงินได้ในปีนั้น ๆ หรือมีสิทธิเรียกคืนได้ตามกฎหมาย

(๒๐) เงินมัดจำ ให้ประเมินราคาตามจำนวนเงินที่บริษัทมีสิทธิเรียกคืนได้ตามกฎหมาย

(๒๑) เงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของบริษัทซึ่งได้ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย ให้ประเมินราคาเต็มจำนวน

(๒๒) ทรัพย์สินอื่นซึ่งมิได้กำหนดไว้ในหมวดนี้ จะประเมินราคาให้ได้ต่อเมื่อบริษัทร้องขอ และให้ประเมินราคาตามราคาที่น่าจะเทียบกำหนด

หมวด ๒

การประเมินราคาหนี้สิน

ข้อ ๓ บรรดาหนี้สินทั้งปวงที่บริษัทต้องชำระ หรือมีความผูกพันที่ต้องชำระหรือคาดว่าจะต้องชำระ รวมทั้งเงินสำรองที่บริษัทต้องจัดสรรไว้ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเงินสำรองอื่นให้ประเมินราคาเต็มจำนวน เว้นแต่ค่านายหน้าค้างจ่ายจากเบี้ยประกันภัยค้างรับที่เกินกว่าระยะเวลาที่กำหนดไว้ในประกาศนายทะเบียนว่าด้วยการเก็บเบี้ยประกันภัย ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ยังมีให้ถือเป็นหนี้สินที่บริษัทมีความผูกพันต้องชำระ

หมวด ๓

เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๔ ทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทซึ่งมีค่าหรือราคาเป็นเงินตราต่างประเทศให้คำนวณค่าหรือราคาของทรัพย์สินและหนี้สินเป็นเงินตราไทย ตามอัตราที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

ข้อ ๕ การแก้ไขความไม่ถูกต้องในการประเมินราคา

การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัท เมื่อนายทะเบียนเห็นว่าไม่ถูกต้อง หรือไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้บริษัทแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้อง หรือครบถ้วนสมบูรณ์ ภายในเวลาที่นายทะเบียนกำหนด

ข้อ ๖ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๓๕

(ลงชื่อ) สนิท วรปัญญา

(นายสนิท วรปัญญา)

อธิบดีกรมการประกันภัย

นายทะเบียน

ประกาศนายทะเบียน

เรื่อง กำหนดอัตราดอกเบี้ยการให้กู้ยืมและการซื้อหรือลดตั๋วแลกเงิน หรือตั๋วสัญญาใช้เงินของบริษัทประกันวินาศภัย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๑ แห่งประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การลงทุนประกอบธุรกิจ
อื่นของบริษัทประกันวินาศภัย ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๓๕ นายทะเบียนประกาศดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การให้กู้ยืมแก่พนักงานของบริษัทโดยมีพนักงานบริษัทเดียวกันค้ำประกัน หรือมือสังหารม-
ทรัพย์จำนองเป็นประกัน บริษัทจะต้องกำหนดอัตราดอกเบี้ยการให้กู้ยืมไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๙.๕ ต่อปี

ข้อ ๒ การให้กู้ยืมแก่เกษตรกร สหกรณ์การเกษตรและสหกรณ์ออมทรัพย์ บริษัทจะต้องกำหนด
อัตราดอกเบี้ยไม่สูงกว่าอัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรให้กู้ยืมแก่เกษตรกร
หรือ สหกรณ์เพื่อการเกษตรและสหกรณ์ออมทรัพย์ให้กู้ยืมแก่สมาชิกแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓ การให้กู้ยืม นอกจากที่ได้กำหนดไว้ในข้อ ๑ และข้อ ๒ บริษัทจะต้องกำหนดอัตราดอกเบี้ย
การให้กู้ยืมไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ข้อ ๔ การซื้อหรือซื้อลดตั๋วแลกเงิน หรือตั๋วสัญญาใช้เงิน ตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงินนั้นจะ
ต้องมีอัตราดอกเบี้ย ดังต่อไปนี้

(๑) ตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงินที่ต้องจ่ายคืนเมื่อทวงถาม จะต้องม้อัตราดอกเบี้ย
ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗ ต่อปี

(๒) ตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงินที่ต้องจ่ายคืนเมื่อสิ้นระยะเวลาตั้งแต่ ๑ เดือน แต่ไม่
เกิน ๓ เดือน จะต้องม้อัตราดอกเบี้ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘ ต่อปี

(๓) ตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงินที่ต้องจ่ายคืนเมื่อสิ้นระยะเวลาตั้งแต่ ๓ เดือน แต่ไม่
เกิน ๖ เดือน จะต้องม้อัตราดอกเบี้ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘.๕ ต่อปี

(๔) ตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงินที่ต้องจ่ายคืนเมื่อสิ้นระยะเวลาตั้งแต่ ๖ เดือน แต่ไม่
เกิน ๑ ปี จะต้องม้อัตราดอกเบี้ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘.๗๕ ต่อปี หรือร้อยละ ๘.๒๕ ต่อปี โดยถัวเฉลี่ยเป็น
รายเดือน

(๕) ตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงินที่ต้องจ่ายคืนเมื่อสิ้นระยะเวลาตั้งแต่ ๑ ปี แต่ไม่เกิน
๑๐ ปี จะต้องม้อัตราดอกเบี้ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘ ต่อปี หรือร้อยละ ๗.๕ ต่อปี โดยถัวเฉลี่ยเป็นรายเดือน

ข้อ ๕ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๓๕

(ลงชื่อ) สนิท วรปัญญา

(นายสนิท วรปัญญา)

อธิบดีกรมการประกันภัย

นายทะเบียน

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๑๒๙ วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๓๕)

ประกาศนายทะเบียน

เรื่อง แบบและรายการสมุดทะเบียนเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัทประกันวินาศภัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕
นายทะเบียนกำหนดแบบและรายการสมุดทะเบียนเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัทดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ สมุดทะเบียนเกี่ยวกับธุรกิจประกันวินาศภัย อย่างน้อยต้องมีรายการตามแบบ ดังนี้	
สมุดทะเบียนรับประกันวินาศภัย	ตามแบบ ทบ. ๑
สมุดทะเบียนรับประกันภัยรถโดยข้อบังคับของกฎหมาย	ตามแบบ ทบ. ๑.๑
สมุดทะเบียนรับประกันภัยรถโดยความสมัครใจและโดยข้อบังคับของกฎหมาย	ตามแบบ ทบ. ๑.๒
สมุดทะเบียนสลักหลังกรมธรรม์ประกันวินาศภัย	ตามแบบ ทบ. ๑.๓
สมุดทะเบียนการต่ออายุกรมธรรม์ประกันภัย	ตามแบบ ทบ. ๑.๔
สมุดทะเบียนรับประกันภัยต่อเฉพาะราย	ตามแบบ ทบ. ๑.๕
สมุดทะเบียนสลักหลังกรมธรรม์ประกันภัยต่อเฉพาะราย	ตามแบบ ทบ. ๑.๖
สมุดทะเบียนการเอาประกันภัยต่อเฉพาะรายในประเทศ	ตามแบบ ทบ. ๒.๑
สมุดทะเบียนการเอาประกันภัยต่อเฉพาะรายต่างประเทศ	ตามแบบ ทบ. ๒.๒
สมุดทะเบียนค่าสินไหมทดแทน	ตามแบบ ทบ. ๓
สมุดทะเบียนค่าสินไหมทดแทนรถโดยข้อบังคับของกฎหมาย	ตามแบบ ทบ. ๓.๑
สมุดทะเบียนค่าสินไหมทดแทนรถโดยความสมัครใจและโดยข้อบังคับของกฎหมาย	ตามแบบ ทบ. ๓.๒
สมุดทะเบียนให้กู้ยืม	ตามแบบ ทบ. ๔
สมุดทะเบียนพันธบัตร	ตามแบบ ทบ. ๕
สมุดทะเบียนหุ้น	ตามแบบ ทบ. ๖
สมุดทะเบียนหุ้นกู้-หุ้นกู้แปลงสภาพ	ตามแบบ ทบ. ๗
สมุดทะเบียนหน่วยลงทุน	ตามแบบ ทบ. ๘
สมุดทะเบียนตัวสัญญาใช้เงิน	ตามแบบ ทบ. ๙
สมุดทะเบียนตัวแลกเงิน	ตามแบบ ทบ. ๑๐
สมุดทะเบียนใบสำคัญแสดงสิทธิการซื้อหุ้นสามัญ	ตามแบบ ทบ. ๑๑

สมุดทะเบียนสั้งหริมทรัพย์

ตามแบบ ทบ. ๑๒

สมุดทะเบียนทรัพย์สินดำเนินงาน

ตามแบบ ทบ. ๑๓

สมุดทะเบียนจัดสรรการเอาประกันภัยต่อประเภทอัคคีภัย

ตามแบบ ทบ. ๑๔.๑

สมุดทะเบียนจัดสรรการเอาประกันภัยต่อประเภทภัยทางทะเล

และขนส่ง

ตามแบบ ทบ. ๑๔.๒

ข้อ ๒ การรับประกันภัยรถ ให้บริษัทรายการในสมุดทะเบียน ดังนี้

(๑) ในกรณีรับประกันภัยรถที่ออกกรมธรรม์ ให้ความคุ้มครองเฉพาะโดยข้อบังคับของกฎหมายเพียงอย่างเดียว ให้ลงรายการใน ทบ. ๑.๑

(๒) ในกรณีรับประกันภัยรถ ที่ออกกรมธรรม์ ให้ความคุ้มครองเฉพาะโดยความสมัครใจเพียงอย่างเดียว ให้ลงรายการใน ทบ. ๑

(๓) ในกรณีรับประกันภัยรถ ที่ออกกรมธรรม์ ให้ความคุ้มครองทั้งโดยข้อบังคับของกฎหมาย และโดยความสมัครใจในฉบับเดียวกัน ให้ลงรายการใน ทบ. ๑.๒

(๔) ถ้าบริษัทต้องการลงรายการรับประกันภัยรถทั้งหมดในเล่มเดียวกันให้นำรายการใน (๑) และ (๒) มาลงรายการใน ทบ. ๑.๒ ก็ได้

ข้อ ๓ คำสินไหมทดแทน ให้บริษัทรายการในสมุดทะเบียน ดังนี้

(๑) ในกรณีคำสินไหมทดแทนเกิดจากกรมธรรม์ที่ให้ความคุ้มครองเฉพาะ โดยข้อบังคับกฎหมาย เพียงอย่างเดียว ให้ลงรายการคำสินไหมทดแทนใน ทบ. ๓.๑

(๒) ในกรณีคำสินไหมทดแทนเกิดจากกรมธรรม์ ที่ให้ความคุ้มครองเฉพาะโดยความสมัครใจเพียงอย่างเดียว ให้ลงรายการคำสินไหมทดแทนใน ทบ. ๓

(๓) ในกรณีคำสินไหมทดแทนเกิดจากกรมธรรม์ ที่ให้ความคุ้มครองทั้งโดยข้อบังคับของกฎหมาย และโดยความสมัครใจ ในฉบับเดียวกัน ให้ลงรายการคำสินไหมทดแทนใน ทบ. ๓.๒

(๔) ถ้าบริษัทต้องการลงรายการคำสินไหมทดแทนรถทั้งหมดในเล่มเดียวกันให้นำรายการใน (๑) และ (๒) มาลงรายการใน ทบ. ๓.๒ ก็ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕

(ลงชื่อ) สนิท วรปัญญา

(นายสนิท วรปัญญา)

อธิบดีกรมการประกันภัย

นายทะเบียน

ประกาศนายทะเบียน
เรื่อง กำหนดแบบรายการรายงานประจำปีแสดงฐานะการเงิน
และกิจกรรมของบริษัทประกันวินาศภัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕
นายทะเบียน กำหนดแบบและรายการรายงานประจำปีแสดงฐานะการเงินและกิจกรรมของบริษัทประกันวินาศภัย
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ รายงานประจำปีแสดงฐานะการเงินและกิจกรรมของบริษัทประกันวินาศภัยให้ทำตามแบบ
ว. ๑ ถึง ว. ๔๑ แนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๒ ประกาศนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่รายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๓๖ ที่จะต้องส่งต่อนายทะเบียน
ภายในเดือนพฤษภาคม ๒๕๓๗ เป็นต้นไป และให้ส่งต่อนายทะเบียน จำนวน ๒ ชุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๓๕

(ลงชื่อ) สนิท วรปัญญา

(นายสนิท วรปัญญา)

อธิบดีกรมการประกันภัย

นายทะเบียน

ประกาศนายทะเบียน

เรื่อง ผู้ที่ได้รับการศึกษาวิชาการประกันวินาศภัยจากสถาบันการศึกษาซึ่ง
ได้รับการยกเว้นไม่ต้องสอบความรู้เกี่ยวกับการประกันวินาศภัย

ด้วย มาตรา ๖๔ (๘) และมาตรา ๖๗ ววรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย หรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย แล้วแต่กรณี ต้องเป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาวิชาการประกันวินาศภัยจากสถาบันการศึกษาที่นายทะเบียนประกาศกำหนด หรือสอบความรู้เกี่ยวกับการประกันวินาศภัยได้ตามหลักสูตร และวิธีการที่นายทะเบียนประกาศกำหนด นายทะเบียนจึงออกประกาศให้ผู้สำเร็จการศึกษาวิชาการประกันวินาศภัยจากสถาบันการศึกษาดังต่อไปนี้ ได้รับยกเว้นไม่ต้องสอบความรู้เกี่ยวกับการประกันวินาศภัย คือ

๑. สำเร็จการศึกษา ไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาตรี หรือเทียบเท่าจากสถาบันการศึกษาในประเทศไทย หรือต่างประเทศ โดยได้ศึกษาวิชาการประกันวินาศภัย ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต หรือ

๒. ได้รับประกาศนียบัตรวิชาการประกันวินาศภัย ตั้งแต่ระดับต้นขึ้นไป จากสถาบันประกันภัย ไทย หรือสถาบันประกันภัยต่างประเทศ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

(ลงชื่อ) สนิท วรปัญญา

(นายสนิท วรปัญญา)

อธิบดีกรมการประกันภัย

นายทะเบียน

ประกาศนายทะเบียน

เรื่อง การประกันต่อ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๗ (๓) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ นายทะเบียนประกาศกำหนดให้บริษัทปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันต่อของบริษัทไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้ สัญญาประกันภัยต่อ (Treaty Reinsurance) หมายความว่า สัญญาเอาประกันภัยต่อ (Outward Reinsurance Treaty) และสัญญารับประกันภัยต่อ (Inward Reinsurance Treaty)

ข้อ ๒ เมื่อบริษัทได้ทำสัญญาประกันภัยต่อ (Treaty Reinsurance) ให้บริษัทปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งรายละเอียดของสัญญาประกันภัยต่อเบื้องต้น ตามแบบ ดังนี้

ก. ในกรณีที่เป็นการเอาประกันภัยต่อแบบกำหนดสัดส่วน (Proportional Treaties) ให้ใช้แบบ ป.ต. ๑

ข. ในกรณีที่เป็นการเอาประกันภัยต่อแบบไม่กำหนดสัดส่วน (Non -Proportional Treaties) ให้ใช้แบบ ป.ต. ๒

ทั้งนี้ให้ส่งต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่สัญญาประกันภัยต่อนั้นมีผลบังคับ และให้ส่งสำเนาสัญญาประกันภัยต่อฉบับถาวรแก่นายทะเบียนภายในสามสิบวัน นับตั้งแต่วันที่บริษัทได้ลงนามในสัญญาประกันภัยต่อฉบับถาวรนั้นด้วย

ถ้าหากสัญญาประกันภัยต่อใดมีใบสรุปเงื่อนไขของสัญญาประกันภัยต่อ (Reinsurance Slip) ที่มีรายการไม่น้อยกว่ารายการที่กำหนดไว้ในแบบ ป.ต. ๑ หรือแบบ ป.ต. ๒ แล้วแต่กรณี บริษัทจะส่งสำเนาใบสรุปเงื่อนไขของสัญญาประกันภัยต่อ (Reinsurance Slip) นั้น ต่อนายทะเบียนแทนการส่งแบบ ป.ต. ๑ หรือแบบ ป.ต. ๒ ก็ได้

(๒) ส่งรายงานค่าบำเหน็จตามผลกำไร หรือรายงานส่วนลดตามผลกำไร (Profit Commission Statement) สำหรับสัญญาประกันภัยต่อแบบกำหนดสัดส่วน (Proportional Treaties) ตามแบบ ป.ต. ๓ ไม่ว่าสัญญานั้นจะมีกำไรหรือไม่ก็ตาม และให้ส่งรายงานแจ้งจำนวนเบี้ยประกันภัยต่อ เบี้ยประกันภัยสุทธิที่ใช้ในการคำนวณเบี้ยประกันภัยต่อ (Gross Net Retained Premium Income) และค่าสินไหมทดแทน สำหรับสัญญาประกันภัยต่อแบบไม่กำหนดสัดส่วน (Non-Proportional Treaties) สำหรับรอบปีของสัญญาประกันภัยต่อที่ล่วงแล้วต่อนายทะเบียนภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันครบรอบปีที่บริษัทได้เอาประกันภัยต่อตามสัญญาเอาประกันภัยต่อนั้น

ถ้าหากบริษัทได้มีการจัดทำรายงานดังกล่าวส่งให้แก่ผู้รับประกันภัยต่ออยู่แล้ว บริษัทจะส่งสำเนา

รายงานคำบำเหน็จตามผลกำไร หรือรายงานส่วนลดตามผลกำไร (Profit Commission Statement) นั้น
ต่อนายทะเบียนแทนการส่งแบบ ป.ต. ๓ ก็ได้

(๓) ในกรณีที่มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกสัญญาประกันภัยต่อดังกล่าว หรือมีการเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกผู้รับประกันภัยต่อ บริษัทต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบเป็นหนังสือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกนั้น พร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสือแจ้งการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกสัญญานั้นด้วย

ข้อ ๓ เมื่อบริษัทได้เอาประกันภัยต่อแบบเฉพาะราย (Outward Facultative Reinsurance) กับผู้ประกอบการธุรกิจประกันวินาศภัยในต่างประเทศ ไม่ว่าจะได้กระทำโดยตรงหรือผ่านนายหน้าประกันวินาศภัยให้บริษัทปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งรายละเอียดของการเอาประกันภัยต่อดังกล่าวตามแบบ ป.ต. ๔ (ทบ.๒.๒) ต่อนายทะเบียนภายในวันสุดท้ายของเดือนถัดจากเดือนที่ได้เอาประกันภัยต่อ

ในกรณีที่มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกการเอาประกันภัยต่อก่อนวันสิ้นสุดของกรมธรรม์ประกันภัยต่อ บริษัทต้องส่งรายละเอียดการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกการเอาประกันภัยต่อตามแบบ ป.ต. ๔ ต่อนายทะเบียนภายในวันสุดท้ายของเดือนถัดจากเดือนที่มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกการเอาประกันภัยต่อ

(๒) เมื่อเกิดความเสียหายขึ้น และผู้รับประกันภัยต่อต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนจากการประกันภัยต่อ นั้น และในกรณีที่มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกจำนวนค่าสินไหมทดแทนดังกล่าว ให้บริษัทส่งรายละเอียดของการแจ้งเรียกค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทแจ้งแก่ผู้รับประกันภัยต่อ และการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกจำนวนค่าสินไหมทดแทนดังกล่าว ตามแบบ ป.ต. ๕ ต่อนายทะเบียนภายในวันสุดท้ายของเดือนถัดจากเดือนที่บริษัทมีหนังสือแจ้งเรียกค่าสินไหมทดแทน หรือเดือนที่แจ้งแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกจำนวนค่าสินไหมทดแทนนั้น

ข้อ ๔ เมื่อบริษัทได้รับประกันภัยต่อแบบเฉพาะราย (Inward Facultative Reinsurance) จากผู้ประกอบการธุรกิจประกันวินาศภัยในต่างประเทศ ไม่ว่าจะได้กระทำโดยตรงหรือผ่านนายหน้าประกันวินาศภัยให้บริษัทปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ส่งสำเนาหนังสือแจ้งขอเอาประกันภัยต่อให้แก่นายทะเบียนภายในวันสุดท้ายของเดือนถัดจากเดือนที่ได้รับหนังสือแจ้งขอเอาประกันภัยต่อ

(๒) เมื่อเกิดความเสียหายขึ้นและผู้รับประกันภัยต่อต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนจากการรับประกันภัยต่อ นั้น ให้บริษัทส่งสำเนาหนังสือแจ้งเรียกค่าสินไหมทดแทนของบริษัทที่เอาประกันภัยต่อให้แก่นายทะเบียน ภายในวันสุดท้ายของเดือนถัดจากเดือนที่บริษัทได้รับหนังสือแจ้งเรียกค่าสินไหมทดแทนนั้น

(๓) เมื่อมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกการรับประกันภัยต่อก่อนวันสิ้นสุดของกรมธรรม์

ประกันภัยต่อ หรือมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงจำนวนค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวให้บริษัทแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในวันสุดท้ายของเดือนถัดจากเดือนที่ได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกนั้น พร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสือแจ้งการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกนั้นด้วย

ข้อ ๕ เมื่อนายทะเบียนเห็นสมควร นายทะเบียนจะสั่งให้บริษัทส่ง หรือดำเนินการให้มีการส่ง รายงานประจำปี หรือรายงานแสดงฐานะการเงินและกิจการของผู้รับประกันภัยต่อ หรือของนายหน้าประกันวินาศภัยที่ซื้อหรือจัดการให้มีการทำสัญญาหรือตกลงเอาประกันภัยต่อ สำหรับปีที่ล่วงแล้วให้แก่ นายทะเบียนภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนดก็ได้

ข้อ ๖ การประกันภัยต่อที่บริษัทได้ทำไว้ตามข้อ ๒ ข้อ ๓ และข้อ ๔ ไม่ว่าจะได้ทำโดยตรงกับผู้เอาประกันภัยต่อ หรือผู้รับประกันภัยต่อ หรือทำโดยผ่านนายหน้าประกันวินาศภัย นายทะเบียนจะสั่งให้บริษัทแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกสัญญาประกันภัยต่อนั้นทั้งหมด หรือบางส่วนหรือเลิกการติดต่อกับผู้รับประกันภัยต่อหรือนายหน้าประกันวินาศภัยนั้นภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนดก็ได้ เมื่อปรากฏแก่นายทะเบียนว่า

(๑) การประกันภัยต่อนั้นไม่เป็นไปตามหลักการประกันภัยที่ดีหรือไม่เหมาะสม ซึ่งจะทำให้เกิดการสูญเสียรายได้ของบริษัทหรืออาจเกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจ หรือธุรกิจประกันภัยของประเทศ เป็นส่วนรวม

(๒) ผู้เอาประกันภัยต่อ ผู้รับประกันภัยต่อ หรือนายหน้าประกันวินาศภัยนั้น มีฐานะการเงินไม่มั่นคงหรือมีการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายใด ๆ ขึ้นต่อบริษัทประกันภัยในประเทศไทย ผู้เอาประกันภัย หรือประชาชน

(๓) ผู้รับประกันภัยต่อหรือนายหน้าประกันวินาศภัยไม่ส่งรายงานประจำปีหรือรายงานแสดงฐานะการเงินและกิจการ เมื่อได้มีการดำเนินการให้มีการส่งตามข้อ ๕ แล้ว

ข้อ ๗ เมื่อนายทะเบียนพิจารณาเห็นว่าบริษัทใดมีการประกันภัยต่อกับผู้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในต่างประเทศ ในอัตราสูงหรือรับเสี่ยงภัยเองในจำนวนต่ำเกินสมควร นายทะเบียนจะสั่งให้บริษัทลดอัตราการประกันภัยต่อนั้นลง หรือเพิ่มจำนวนการรับเสี่ยงภัยเองให้สูงขึ้นภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนดก็ได้

ข้อ ๘ แบบ ป.ต. ๑ ป.ต. ๒ ป.ต. ๓ ป.ต. ๔ และ ป.ต. ๕ ให้ทำตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๙ ประกาศนี้ให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๓๖

(ลงชื่อ) สนิท วรปัญญา

(นายสนิท วรปัญญา)

นายทะเบียน

แบบและรายการของสัญญาประกันภัยต่อ แบบกำหนดสัดส่วน (Proportional Treaties)

-
๑. บริษัทเอาประกันภัยต่อ (Ceding Company)
 ๒. ประเภทการประกันภัย (Class of Business)
 ๓. อาณาเขตที่คุ้มครอง (Territorial Scope)
 ๔. แบบสัญญาประกันภัยต่อ (Type of Treaty)
 ๕. ความรับผิดชอบตามสัญญา (Treaty Limit)
 - ๕.๑ ถ้าเป็นแบบรับเป็นเปอร์เซ็นต์ของแต่ละกรรมธรรม์ (Quota Share)%
 - ความรับผิดชอบสูงสุดของสัญญา (Maximum Liability).....
 - ๕.๒ ถ้าเป็นแบบอื่น ๆ (Others)
 - จำนวนรับเสี่ยงภัยไว้เอง (Retention)
 - จำนวนเท่า (Number of Lines)
 - ความรับผิดชอบสูงสุดต่อภัยหนึ่ง ๆ (Maximum Liability Per Risk).....
 -(หากมี Table of Limits ให้แนบมาด้วย)
 ๖. อัตราค่าบำเหน็จจากการประกันภัยต่อ หรืออัตราส่วนลดการประกันภัยต่อ.....%
 - (Reinsurance Commission)
 ๗. อัตราค่าบำเหน็จตามผลกำไร หรืออัตราส่วนลดตามผลกำไร.....%
 - (Profit Commission)
 - (ค่าใช้จ่ายของบริษัทรับประกันภัยต่อ.....% หักขาดทุนยกมา.....ปี)
 ๘. เงินสำรองเบี้ยประกันภัยต่อ (Reinsurance Premium).....%
 - Deposit)
 - อัตราดอกเบี้ยเงินสำรองเบี้ยประกันภัยต่อ (Interest on Premium Reserve Deposit)
 -%
 ๙. เงินสำรองค่าสินไหมทดแทน (Loss Reserve Deposit).....%
 - อัตราดอกเบี้ยเงินสำรองค่าสินไหมทดแทน (Interest.....%
 - on Loss Reserve Deposit)

๑๐. การโอนภัยที่ยังไม่หมดอายุ (Portfolio Transfer)
๑๑. ค่าสินไหมทดแทนที่จะเรียกเก็บได้ทันที (Cash Loss)
๑๒. วันเริ่มสัญญา (Effective Date)
๑๓. การบอกเลิกสัญญา (Notice of Cancellation)
๑๔. จำนวนเบี้ยประกันภัยที่คาดว่าจะมี (Estimated Premium Income).....
๑๕. ผู้รับประกันภัยต่อ (Reinsurer) มีดังนี้

ผู้รับประกันภัยต่อ (Reinsurer)		เปอร์เซ็นต์ รับประกันภัยต่อ (Share of Acceptance)	นายหน้าประกันภัยต่อ (Broker)	
ชื่อ (Name)	ประเทศ (Country)		ชื่อ (Name)	ประเทศ (Country)

ลงชื่อ.....กรรมการบริษัท
(.....)

ประทับตราบริษัท

แบบและรายการของสัญญาประกันภัยต่อ แบบไม่กำหนดสัดส่วน (Non-Proportional Treaties)

๑. บริษัทเอาประกันภัยต่อ (Ceding Company)	
๒. ประเภทการประกันภัย (Class of Business)	
๓. อาณาเขตที่คุ้มครอง (Territorial Scope)	
๔. แบบสัญญาประกันภัยต่อ (Type of Treaty)	
๕. ความรับผิดสูงสุด (Treaty Limit)	
๖. ส่วนเกินของ (Excess of)	
๗. การคงสภาพความรับผิด (Reinstatement)	 ครั้ง
๘. อัตราเบี้ยประกันภัยต่อ (Reinsurance Premium Rate)	
๙. เบี้ยประกันภัยต่อต่ำสุดที่ต้องชำระและถือเป็นมัดจำ (Minimum and Deposit Premium)	
๑๐. ระยะเวลาคุ้มครอง (Period) เริ่มจาก (Commencement) ถึง (Termination)	
๑๑. จำนวนเบี้ยประกันภัยที่คาดว่าจะมี (Estimated Premium Income)	
๑๒. ผู้รับประกันภัยต่อ (Reinsurer) มีดังนี้	

ผู้รับประกันภัยต่อ (Reinsurer)		เปอร์เซ็นต์ รับประกันภัยต่อ (Share of Acceptance)	นายหน้าประกันภัยต่อ (Broker)	
ชื่อ (Name)	ประเทศ (Country)		ชื่อ (Name)	ประเทศ (Country)

ลงชื่อ.....กรรมการบริษัท
(.....)

ประทับตราบริษัท

รายงานค่าบำเหน็จตามผลกำไรหรือส่วนลดตามผลกำไร ของสัญญาประกันภัยต่อแบบกำหนดสัดส่วน

ประจำปี.....

ชื่อบริษัท..... ชื่อสัญญา.....

รายได้ Income

๑. เบี้ยประกันภัยรับในปีปัจจุบัน
(Premium for current year)
๒. ค่าสินไหมค้างจ่ายของปีก่อน
(Losses outstanding from previous year)
๓. เบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถึงเป็นรายได้ยกมา
จากปีก่อน (Unearned premium reserve
brought forward from previous year)

รวม

รายจ่าย Outgo

๑. ค่าบำเหน็จหรือส่วนลดการประกันภัยต่อ
ของปีปัจจุบัน (Commissions paid for
current year)
๒. ค่าสินไหมจ่ายระหว่างปีปัจจุบัน
(Losses paid during current year)
๓. เบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถึงเป็นรายได้ของปีปัจจุบัน
(Unearned premium reserve for current year)
๔. ค่าสินไหมค้างจ่ายของปีปัจจุบัน
(Losses outstanding at end of current year)

รวม

กำไร (ขาดทุน)

ขอรับรองว่ารายงานข้างต้นถูกต้องและเป็นจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....กรรมการบริษัทหรือผู้มีอำนาจ

(ประทับตราบริษัท)

ประกาศนายทะเบียน

เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการออกใบอนุญาต ให้นิติบุคคลเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ นายทะเบียนประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตให้นิติบุคคลเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศนายทะเบียน เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตให้นิติบุคคลเป็นนายหน้าเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๓๕ และประกาศนายทะเบียน เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตให้นิติบุคคลเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๖

ข้อ ๒ ใบอนุญาตให้นิติบุคคลเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย มี ๒ ประเภท คือ

- ๒.๑ การซื้อหรือจัดการให้มีการประกันภัยโดยตรง
- ๒.๒ การซื้อหรือจัดการให้มีการประกันภัยต่อ

ข้อ ๓ นิติบุคคลที่จะขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

๓.๑ เป็นบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือบริษัท มหาชน จำกัด ตามกฎหมายว่าด้วยบริษัท มหาชน จำกัด

๓.๒ มีวัตถุประสงค์ประกอบกิจการอื่นมิได้ นอกจากวัตถุประสงค์ประกอบกิจการเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย และวัตถุประสงค์อื่นที่จำเป็นต้องมีเพื่อประโยชน์ในการประกอบกิจการเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย

๓.๓ มีจำนวนหุ้นที่บุคคลสัญชาติไทยถืออยู่ไม่ต่ำกว่าสามในสี่ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมด และมีกรรมการเป็นบุคคลสัญชาติไทยอยู่ไม่ต่ำกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด

๓.๔ สำนักงานของนิติบุคคลต้อง

๓.๔.๑ เป็นสัดส่วนของตนเองโดยเฉพาะ จะอยู่ร่วมกับธุรกิจอื่นหรือรวมกับสำนักงานตัวแทนประกันวินาศภัยไม่ได้ และจะตั้งสำนักงานแห่งอื่น ๆ อีกไม่ได้นอกจากจะได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนให้เปิดเป็นสาขา

๓.๔.๒ มีป้ายชื่อของนิติบุคคลติดไว้หน้าสำนักงาน อย่างเปิดเผยและเห็นได้ชัดเจน

๓.๔.๓ มีกรรมการ ผู้จัดการ พนักงาน หรือนายหน้าประกันวินาศภัยที่ทำการแทนนิติบุคคลอยู่ประจำ ณ สำนักงานไม่น้อยกว่าหนึ่งคน เพื่อติดต่อกับประชาชนหรือให้คำชี้แจงต่อนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๔ ห้ามมิให้ตั้งหรือยอมให้บุคคลซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้เป็นหรือทำหน้าที่กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคล ผู้มีอำนาจในการจัดการของนิติบุคคล

๔.๑ ถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย หรือใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย ในระยะเวลาสามปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

๔.๒ เป็นนายหน้าประกันวินาศภัย หรือเป็นนายหน้าประกันชีวิตที่กระทำการแทนนิติบุคคลอื่นในเวลาเดียวกัน

๔.๓ เป็นกรรมการ ผู้จัดการ สมุห์บัญชี หรือพนักงานผู้มีอำนาจในการจัดการของบริษัทที่ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในเวลาเดียวกัน

๔.๔ เป็นกรรมการ หุ่นส่วนผู้จัดการหรือผู้รับผิดชอบในการจัดการของนิติบุคคลอื่นที่ได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยในเวลาเดียวกัน

๔.๕ เคยได้รับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ที่กระทำโดยทุจริต

๔.๖ เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย

๔.๗ เป็นบุคคลวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

๔.๘ เป็นตัวแทนประกันวินาศภัย

ข้อ ๕ การจดทะเบียนแก้ไขเพิ่มเติมต่อนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยบริษัท มหาชน จำกัด ต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนเป็นหนังสือก่อน

ข้อ ๖ ดำรงไว้ซึ่งเงินกองทุน (สินทรัพย์ส่วนที่เกินกว่าหนี้สิน) ตลอดเวลาที่ได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ตามประเภทใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ดังต่อไปนี้

๖.๑ ไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านบาทสำหรับการประกอบธุรกิจนายหน้าประกันวินาศภัย ตามข้อ๒.๑

๖.๒ ไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านบาทสำหรับการประกอบธุรกิจนายหน้าประกันวินาศภัย ตามข้อ๒.๒

๖.๓ ไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านบาทสำหรับสำหรับการประกอบธุรกิจนายหน้าประกันวินาศภัย

ตาม ๒.๑ และ ๒.๒

๖.๔ การดำรงไว้ซึ่งเงินกองทุนดังกล่าว ให้กระทำโดยวิธีดังต่อไปนี้

๖.๔.๑ ซื้อพันธบัตรรัฐบาลไทย หรือพันธบัตรรองการหรือรัฐวิสาหกิจ

๖.๔.๒ ฝากประจำไว้กับธนาคารหรือบริษัทเงินทุน

๖.๔.๓ ชื่อตัวสัญญาใช้เงินของบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือ บริษัทเงินทุน หรือ

๖.๔.๔ นำไปลงทุนอย่างอื่นตามที่ได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากนายทะเบียน

นิติบุคคลต้องแจ้งต่อผู้รับฝากเงิน ผู้ออกหลักทรัพย์หรือนำเงินไปลงทุนตามวรรคสองให้นายทะเบียน มีสิทธิสอบถามยอดเงินฝาก ยอดเงินตามพันธบัตรหรือตัวสัญญาใช้เงินจากผู้ออกหลักทรัพย์ หรือผู้ที่นิติบุคคลนำเงินไปลงทุนนั้นได้โดยตรง

ข้อ ๗ ต้องมีนายหน้าประกันวินาศภัยประเภทประกันภัยโดยตรงกระทำการแทนนิติบุคคลจำนวน ไม่น้อยกว่าห้าคนสำหรับการประกอบธุรกิจนายหน้าประกันวินาศภัย ตามข้อ ๒.๑ และนายหน้าประกันวินาศ ภัยประเภทการประกันภัยต่อ จำนวนไม่น้อยกว่าสามคนสำหรับการประกอบธุรกิจนายหน้าประกันวินาศภัย ตาม ๒.๒ และอย่างน้อยคนหนึ่งต้องดำรงตำแหน่งกรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลนั้น ตลอด เวลาที่ได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย

นายหน้าประกันวินาศภัยจำนวนหนึ่งคน และกรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลตาม วรรคหนึ่งอีกหนึ่งคนต้องผ่านการทดสอบความรู้เกี่ยวกับการประกันวินาศภัยโดยวิธีสัมภาษณ์จากคณะกรรมการ ที่นายทะเบียนแต่งตั้ง

ข้อ ๘ มีการกระจายการซื้อหรือจัดการให้บุคคลทำสัญญาประกันวินาศภัยกับบริษัทที่ได้รับใบ อนุญาตให้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยอย่างน้อยสามบริษัทและได้รับคำบำเหน็จจากบริษัทหนึ่งไม่เกินร้อยละสิบของจำนวนรายได้คำบำเหน็จทั้งหมดในแต่ละรอบปีบัญชีของนิติบุคคลที่เป็นนายหน้าประกันวินาศภัย นั้น

ข้อ ๙ การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้ ถือว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยของกฎหมาย และให้นายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตหรือ ระับการให้ต่ออายุใบอนุญาตได้

ข้อ ๑๐ เมื่อได้รับอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยจากนายทะเบียนแล้วต้องประกอบการภายในสองเดือนนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต หากมิได้ประกอบการภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่า นิติบุคคลนั้นไม่ประสงค์ที่จะประกอบการต่อไป และยินยอมให้นายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตหรือ ระับการให้ต่ออายุใบอนุญาตได้

ข้อ ๑๑ ให้นิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยอยู่ก่อนวันที่ประกาศนี้มีผลใช้ บังคับต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขแห่งประกาศนี้ เว้นแต่ กรณีดังต่อไปนี้

๑๑.๑ นิติบุคคลที่เป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลให้คงเป็น ห้างหุ้นส่วนเช่นนั้นได้ต่อไป

๑๑.๒ ในกรณีที่มิวัตุประสงค์ประกอบกิจการอื่น ซึ่งไม่เป็นไปตาม ๓.๒ และประกอบ การตามวัตุประสงค์นั้นอยู่ ให้คงมิวัตุประสงค์และประกอบกิจการเช่นนั้นได้ต่อไป โดยจะต้องปฏิบัติตาม วรรคทุกประการ เพื่อแยกรายรับและรายจ่ายของธุรกิจนายหน้าประกันวินาศภัย ออกเป็นส่วนหนึ่งต่างหาก จากรายรับและรายจ่ายของธุรกิจอื่น ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๘ เป็นต้นไป

๑๑.๓ นิติบุคคลใดมีผู้ถือหุ้น ผู้เป็นหุ้นส่วน กรรมการ หรือหุ้นส่วนผู้จัดการที่เป็น บุคคลผู้มีสัญชาติไทย ต่ำกว่าอัตราที่กำหนดไว้ใน ๓.๓ ให้คงมีผู้ถือหุ้น หรือเป็นหุ้นส่วน กรรมการ หรือ หุ้นส่วนผู้จัดการที่เป็นบุคคลสัญชาติไทยในอัตราที่เป็นอยู่ได้ต่อไป

๑๑.๔ ให้บริษัทจัดให้มีการดำรงไว้ซึ่งเงินกองทุนให้ถูกต้อง ตามข้อ ๖ ภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๓๘

๑๑.๕ การกระจายการซื้อหรือจัดการ ตามข้อ ๘ ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามประกาศนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๘ เป็นต้นไป

๑๑.๖ ในกรณีที่กรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลหรือหุ้นส่วนผู้จัดการไม่เป็น ไปตามข้อ ๗ วรรคแรก ให้คงมีกรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลหรือหุ้นส่วนผู้จัดการเช่นนั้น ได้ต่อไปจนกว่าบุคคลนั้นจะพ้นจากการเป็นกรรมการผู้มีอำนาจลงนามหรือหุ้นส่วนผู้จัดการ ของนิติบุคคลนั้น

ประกาศนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๓๗

(ลงชื่อ) **ประชา จารุตระกูลชัย**

(นาย**ประชา จารุตระกูลชัย**)

อธิบดีกรมการประกันภัย

นายทะเบียน

(ราชกิจจานุเบกษาฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๗๓ ง ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๓๗)

ประกาศนายทะเบียน

เรื่อง แก้ไขประกาศหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตให้นิติบุคคลเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย

ตามที่นายทะเบียนได้ประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตให้นิติบุคคลเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๓๗ นั้น

เพื่อความเหมาะสมบางประการ จึงเห็นสมควรปรับปรุงแก้ไขประกาศนายทะเบียนดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ นายทะเบียนให้ยกเลิกความในข้อ ๘ และข้อ ๑๑.๕ แห่งประกาศนายทะเบียน เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตให้นิติบุคคลเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๓๗

ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๓๗

(ลงชื่อ) **ประชา จารุตระกูลชัย**

(นายประชา จารุตระกูลชัย)

อธิบดีกรมการประกันภัย

นายทะเบียน

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑ ตอนพิเศษ ๕๓ ง วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๓๗)

ประกาศกระทรวงพาณิชย์

เรื่อง การลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกประกาศกำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒๑) ของข้อ ๓ แห่งประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันวินาศภัย ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๖

“(๒๑) ให้เช่าซื้อรถ”

ข้อ ๒ ให้เพิ่มส่วนในหมวด ๒ ขึ้นอีกหนึ่งส่วน เป็นส่วนที่ ๘ ทวิ โดยเรียกชื่อส่วนว่า เงื่อนไขการลงทุนให้เช่าซื้อรถ และเพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๒๑ ทวิ และข้อ ๒๑ ตริ แห่งประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันวินาศภัย ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๖

“ส่วนที่ ๘ ทวิ

เงื่อนไขการลงทุนให้เช่าซื้อรถ

ข้อ ๒๑ ทวิ “รถ” หมายความว่า รถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์และรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

ข้อ ๒๑ ตริ การลงทุนให้เช่าซื้อรถ ตามข้อ ๓ (๒๑) บริษัทจะให้เช่าซื้อได้ตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- (๑) บริษัทจะให้เช่าซื้อได้เมื่อรวมกันทุกรายแล้วต้องไม่เกินสองเท่าของเงินกองทุนของบริษัท
- (๒) ผู้เช่าซื้อต้องชำระราคาค่าเช่าซื้อขณะทำสัญญา เป็นจำนวนเงินไม่ต่ำกว่าร้อยละสิบของราคาค่าเช่าซื้อ
- (๓) สัญญาเช่าซื้อต้องมีระยะเวลาไม่เกินห้าปี
- (๔) รถที่ให้เช่าซื้อต้องมีประกันวินาศภัย โดยให้บริษัทเป็นผู้รับประกันตามกรมธรรม์ประกันภัยตลอดระยะเวลาการเช่าซื้อ

(๕) บริษัทจะให้เช่าซื้อได้เฉพาะแก่ผู้เช่าซื้อที่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในกรณีที่บริษัทจะขยายเขตการลงทุนออกไปยังจังหวัดอื่น ๆ นอกจากเขตกรุงเทพมหานครและ

ปริณทล ต้องได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากนายทะเบียน”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๗ แห่งประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การลงทุนประกอบธุรกิจ
อื่นของบริษัทประกันวินาศภัย ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๗ การซื้อตัวเงินตามข้อ ๓ (๒) การให้กู้ยืมตามข้อ ๓ (๓) ถึง (๑๒) การฝากเงินตาม
ข้อ ๓ (๑๗) และการให้เช่าซื้อรถตามข้อ ๓ (๒๑) บริษัทต้องได้รับดอกเบี้ยไม่ต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยที่
นายทะเบียนประกาศกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๘

(ลงชื่อ) อุทัย พิมพ์ใจชน

(นายอุทัย พิมพ์ใจชน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๑๒ ตอนพิเศษ ๒๒ ง วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๓๘)

พระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
พ.ศ. ๒๕๓๕

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“รถ” หมายความว่า รถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ รถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก และรถยนต์ทหารตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ทหาร

“เจ้าของรถ” หมายความว่า ผู้ซึ่งมีกรรมสิทธิ์ในรถหรือผู้มีสิทธิครอบครองรถตามสัญญาเช่าซื้อ และหมายความรวมถึงผู้นำรถที่จดทะเบียนในต่างประเทศเข้ามาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวด้วย

“ผู้ประสบภัย” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกายหรืออนามัย เนื่องจากรถที่ใช้หรืออยู่ในทางหรือเนื่องจากสิ่งกีดขวางหรือติดขัดในรถนั้น และหมายความรวมถึงทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยซึ่งถึงแก่ความตายด้วย

“ ความเสียหาย ” หมายความว่า ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกายหรืออนามัยอันเกิดจากรถ

“ ผู้ซึ่งอยู่ในรถ ” หมายความว่า ผู้ซึ่งอยู่ในหรือบนหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของรถ และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งกำลังขึ้นหรือกำลังลงจากรถนั้นด้วย

“ บริษัท ” หมายความว่า บริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัยที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการประเภทประกันภัยรถ

“ ค่าเสียหายเบื้องต้น ” ในกรณีความเสียหายต่อร่างกาย หมายความว่า ค่ารักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของผู้ประสบภัย และในกรณีความเสียหายต่อชีวิต หมายความว่า ค่าปลงศพและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการจัดการศพผู้ประสบภัยซึ่งถึงแก่ความตาย ทั้งนี้ตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง

“ เครื่องหมาย ” หมายความว่า เครื่องหมายแสดงว่ามี การประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถตามพระราชบัญญัตินี้

“ นายทะเบียน ” หมายความว่า อธิบดีกรมการประกันภัยหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมการประกันภัยมอบหมายโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“ กองทุน ” หมายความว่า กองทุนทดแทนผู้ประสบภัย

“ รัฐมนตรี ” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

การออกกฎกระทรวงกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยเพื่อ ความเสียหายตามมาตรา ๗ และจำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๒๐ ให้กระทำโดยคำแนะนำของคณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถตามมาตรา ๖

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ประกอบด้วยปลัดกระทรวงพาณิชย์ เป็นประธาน ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคมประกันวินาศภัย เป็นกรรมการ และกรรมการอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐสองคนและจากผู้ซึ่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคเสนอสองคนและให้ผู้แทนกรมการประกันภัยเป็นเลขานุการ

กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

หมวด ๑

การประกันความเสียหาย

มาตรา ๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๘ เจ้าของรถซึ่งใช้รถหรือมีรถไว้เพื่อใช้ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยโดยประกันภัยกับบริษัท

จำนวนเงินเอาประกันภัย ให้กำหนดตามชนิด ประเภท และขนาดของรถ แต่ต้องไม่น้อยกว่าจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ รถดังต่อไปนี้ไม่ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๗

(๑) รถสำหรับเฉพาะองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท และรถสำหรับผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(๒) รถของสำนักพระราชวังที่จดทะเบียนและมีเครื่องหมายตามระเบียบที่เลขาธิการพระราชวังกำหนด

(๓) รถของกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด สุขาภิบาล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และราชการส่วนท้องถิ่นที่เรียกชื่ออย่างอื่น และรถยนต์ทหารตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ทหาร

(๔) รถอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙ รถที่จดทะเบียนในต่างประเทศและนำเข้ามาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว โดยเจ้าของรถไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร เจ้าของรถต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัย ทั้งนี้ ตามจำนวนเงิน หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐ บริษัทต้องรับประกันตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๙ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์

และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถที่ไม่ได้จัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๙

มาตรา ๑๒ ให้นายทะเบียนจัดทำเครื่องหมายส่งให้บริษัทเพื่อส่งมอบให้แก่เจ้าของรถที่ได้จัดให้มีการประกันความเสียหายกับบริษัทตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๙ แล้ว

เจ้าของรถต้องติดเครื่องหมายไว้ที่รถ

ลักษณะของเครื่องหมายและวิธีการติดเครื่องหมาย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่บริษัทหรือเจ้าของรถบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยก่อนครบกำหนดความคุ้มครองไม่ว่าด้วยเหตุใด บริษัทต้องแจ้งการบอกเลิกนั้นให้นายทะเบียนทราบ และเจ้าของรถต้องส่งคืนเครื่องหมายตามมาตรา ๑๒ ให้แก่นายทะเบียนหรือทำให้เครื่องหมายนั้นใช้ต่อไปไม่ได้

การแจ้งการบอกเลิกและการส่งคืนเครื่องหมายหรือการทำให้เครื่องหมายนั้นใช้ต่อไปไม่ได้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ การประกันตามมาตรา ๗ และมาตรา ๙ ต้องมีข้อกำหนดให้มีการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๑๕ กรมธรรม์ประกันภัย หรือเอกสารประกอบ หรือแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัย ซึ่งมีข้อความระบุถึงความรับผิดชอบของบริษัทแตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ บริษัทจะยกเป็นข้อต่อสู้เพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบต่อผู้ประสบภัยในการชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้นมิได้

มาตรา ๑๖ บริษัทจะยกเอาเหตุแห่งความไม่สมบูรณ์หรือการฝ่าฝืนเงื่อนไขของกรมธรรม์ประกันภัยระหว่างบริษัทกับเจ้าของรถ หรือการได้บอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยกับเจ้าของรถ เพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบต่อผู้ประสบภัยในการชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้นมิได้ เว้นแต่บริษัทได้มีหนังสือแจ้งการบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยให้เจ้าของรถและนายทะเบียนทราบล่วงหน้า

การบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยให้มีผลเมื่อครบกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่บริษัทได้มีหนังสือแจ้งการเลิกกรมธรรม์ประกันภัยไปยังผู้เอาประกันภัยตามภูมิลำเนาที่ทราบครั้งสุดท้าย โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

มาตรา ๑๗ บริษัทจะยกเอาความทุจริตหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัยมาเป็นข้อต่อสู้เพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบในการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยมิได้

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่รถซึ่งเจ้าของรถได้เอาประกันภัยไว้กับบริษัทได้โอนไปยังบุคคลอื่นโดยผลของกฎหมายว่าด้วยมรดกหรือโดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น ให้ผู้ได้มาซึ่งรถดังกล่าวมีฐานะเสมือนเป็นผู้เอาประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยนั้น และบริษัทต้องรับผิดชอบตามกรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าวต่อไปตลอดอายุของกรมธรรม์ประกันภัยที่ยังเหลืออยู่

มาตรา ๑๙ ในการรับจดทะเบียนรถยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์และกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ให้นายทะเบียนตามกฎหมายดังกล่าวตรวจสอบการได้จัดให้มีประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ ก่อนจะรับจดทะเบียนด้วย

หมวด ๒

ค่าเสียหายเบื้องต้น

มาตรา ๒๐ เมื่อมีความเสียหายเกิดขึ้นแก่ผู้ประสบภัยจากรถที่บริษัทได้รับประกันภัยไว้ ให้บริษัทจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นแก่ผู้ประสบภัยเมื่อได้รับคำร้องขอจากผู้ประสบภัย

ความเสียหายที่จะได้รับค่าเสียหายเบื้องต้น จำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้น การร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นและการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่บริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๒๐ ให้แก่ผู้ประสบภัยหรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวนที่ต้องจ่าย ให้ผู้ประสบภัยแจ้งการไม่ได้รับชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นหรือการได้รับค่าเสียหายเบื้องต้น ไม่ครบจำนวนจากบริษัทต่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๒ การได้รับชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๒๐ ไม่ตัดสิทธิผู้ประสบภัยที่จะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพิ่มเติมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๒๓ ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากเงินกองทุน

(๑) เจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายมิได้จัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๙ และเจ้าของรถไม่ยอมจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัย หรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวน

(๒) ขณะเกิดเหตุ รถที่ก่อให้เกิดความเสียหายมิได้อยู่ในความครอบครองของเจ้าของรถเพราะเหตุที่รถนั้นได้ถูกยกยอก จ้อโก่ง กรรโชก ลักทรัพย์ ริดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์ และเจ้าของรถได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน

(๓) ไม่มีผู้แสดงตนเป็นเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหาย และรถนั้นไม่มีการประกันภัยกับบริษัท

(๔) มีความเสียหายจากรถเกิดแก่ผู้ประสบภัย แต่ไม่อาจทราบได้ว่ารถคันใดก่อให้เกิดความเสียหาย

(๕) บริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๒๐ ให้แก่ผู้ประสบภัย หรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวน หรือ

(๖) ความเสียหายที่เกิดแก่ผู้ประสบภัยนั้นเกิดจากรถตามมาตรา ๘

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่รถตั้งแต่สองคันขึ้นไปก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประสบภัยซึ่งอยู่ในรถ ให้บริษัทที่รับประกันภัยรถแต่ละคันจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยซึ่งอยู่ในรถคันที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัท

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง แต่ผู้ประสบภัยมิใช่เป็นผู้ซึ่งอยู่ในรถ ให้บริษัทดังกล่าวร่วมกันจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยทุกคนโดยเฉลี่ยจ่ายในอัตราส่วนที่เท่ากัน

สำหรับกรณีตามมาตรา ๒๓ ให้สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจ่ายหรือร่วมจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๕ ให้บริษัทหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๔ ให้แก่ผู้ประสบภัยให้เสร็จสิ้นภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอ ทั้งนี้ โดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ความรับผิดชอบ

ให้ถือว่าค่าเสียหายเบื้องต้นเป็นส่วนหนึ่งของเงินค่าสินไหมทดแทนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่เจ้าของรถหรือบริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยหรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวนตามมาตรา ๒๓ (๑) หรือมาตรา ๒๓ (๕) แล้วแต่กรณี เมื่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไปตามมาตรา ๒๕ แล้วให้นายทะเบียนมีคำสั่งเรียกเงินตามจำนวนที่ได้จ่ายไปนั้นคืนจากเจ้าของรถหรือบริษัท แล้วแต่กรณี และเจ้าของรถหรือบริษัทจะต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าเสียหายเบื้องต้นที่จ่ายจากกองทุนสงเคราะห์สมทบกองทุนอีกต่างหาก

ให้เจ้าของรถหรือบริษัทจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นคืนกองทุนพร้อมด้วยเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง

มาตรา ๒๗ การขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ประสบภัยต้องร้องขอภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่มีความเสียหายเกิดขึ้น

มาตรา ๒๘ ในกรณีตามมาตรา ๒๓ (๑) และ (๓) ให้นายทะเบียนยึดรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายไว้ได้หากมิได้มีการยึดรถนั้นไว้ตามกฎหมายอื่นอยู่ก่อนแล้ว จนกว่าเจ้าของรถจะได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจนครบจำนวน หรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นคืนกองทุนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำสั่งจากนายทะเบียน และหากมีการยึดรถนั้นตามกฎหมายอื่นอยู่ก่อนแล้ว ให้กรมการประกันภัยมีสิทธิขอเข้าเฉลี่ยในทรัพย์สินนั้นหากมีการขายทอดตลาด

มาตรา ๒๙ รถที่ยึดไว้ตามมาตรา ๒๘ ให้นายทะเบียนมีอำนาจขายทอดตลาดได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่เจ้าของรถตามมาตรา ๒๓ (๑) ไม่จ่ายเงินค่าเสียหายเบื้องต้นที่จ่ายจากกองทุนแทนตนคืนให้แก่กองทุนภายในเจ็ดวันนับแต่วันได้รับคำสั่งจากนายทะเบียน

(๒) กรณีที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหาย และนายทะเบียนได้ประกาศหาตัวเจ้าของรถโดยปิดประกาศไว้ ณ ที่ทำการของนายทะเบียนซึ่งได้ยึดรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายไว้ และประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันที่จำหน่ายในท้องถิ่นที่เกิดเหตุอย่างน้อยสองวันติดต่อกัน แต่เจ้าของรถไม่ปรากฏตัวต่อนายทะเบียน ซึ่งได้ยึดรถนั้นไว้ภายในสามสิบวันนับแต่วันแรกที่ประกาศในหนังสือพิมพ์

มาตรา ๓๐ วิธีการยึดรถตามมาตรา ๒๘ และการขายทอดตลาดรถตามมาตรา ๒๙ ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดรถตามมาตรา ๒๙ ให้หักเป็นค่าใช้จ่ายในการยึดและการขายทอดตลาด และจ่ายเป็นค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสพภัยหรือจ่ายคืนให้แก่กองทุน แล้วแต่กรณี ถ้ามีเงินเหลือเท่าใดให้คืนแก่เจ้าของรถ ในกรณีที่ไม่มีผู้แสดงตนเป็นเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหาย ให้กรรมการประกันภัยเก็บรักษาเงินนั้นไว้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาและถ้าเจ้าของรถไม่เรียกเงินนั้นคืนภายในห้าปีนับจากวันที่ขายทอดตลาดให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ความเสียหายเกิดขึ้นจากการกระทำของบุคคลภายนอก หรือเกิดขึ้นเพราะความจงใจหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของเจ้าของรถ ผู้ขับขี่รถ ผู้ซึ่งอยู่ในรถหรือผู้ประสพภัยเมื่อบริษัทหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสพภัยได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสพภัยไปแล้วเป็นจำนวนเท่าใด ให้บริษัทหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสพภัย แล้วแต่กรณี มีสิทธิไล่เบี้ยเอาแก่บุคคลดังกล่าว หรือมีสิทธิเรียกให้ผู้ประสพภัยคืนเงินค่าเสียหายเบื้องต้นได้

การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่ง ต้องกระทำภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้จ่ายเงินค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสพภัย หรือภายในห้าปีนับแต่วันรู้ตัวผู้ซึ่งต้องรับผิดชอบ

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่นายทะเบียนได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสพภัย สำหรับความเสียหายที่เกิดจากรถตามมาตรา ๘ ให้หน่วยงานซึ่งเป็นเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหาย ส่งเงินตามจำนวนที่ได้จ่ายจากเงินกองทุนคืนให้แก่กองทุนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

หมวด ๓

กองทุนทดแทนผู้ประสพภัย

มาตรา ๓๓ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นเรียกว่า “ กองทุนทดแทนผู้ประสพภัย ” มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็น

ทุนสำหรับจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยเมื่อมีกรณีตามมาตรา ๒๓ และเป็นค่าใช้จ่ายอื่นในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

กองทุนประกอบด้วย

- (๑) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้
- (๒) เงินที่บริษัทจ่ายสมทบตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามมาตรา ๓๖
- (๓) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- (๔) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาตามมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๒
- (๕) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้
- (๖) ดอกผลของเงินกองทุน
- (๗) เงินที่ได้จากการขายทรัพย์สินที่ได้มาตาม (๔) และ (๕)
- (๘) เงินรายได้อื่นๆ

เงินและทรัพย์สินดังกล่าวให้เป็นของกรมการประกันภัยเพื่อใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของกองทุน โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๓๔ ให้มีสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยขึ้นในกรมการประกันภัย เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับกองทุน

การเบิกจ่าย การเก็บรักษา และการจัดการกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๓๕ เมื่อมีกรณีตามมาตรา ๒๓ เกิดขึ้น และผู้ประสบภัยไม่อาจขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือบริษัทได้ ให้สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากกองทุน เมื่อผู้ประสบภัยได้นำหลักฐานสำเนาบันทึกประจำวันในคดีของพนักงานสอบสวนมาแสดงพร้อมกับการยื่นคำขอ

การร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากกองทุนและการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นจากกองทุน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๖ ให้บริษัทจ่ายเงินสมทบให้แก่กองทุนเป็นรายปี ในอัตราไม่เกินร้อยละสองของเบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากผู้เอาประกันภัยในแต่ละปี เงินสมทบที่บริษัทจ่ายนั้นให้นำไปหักเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากรได้

การเรียกเก็บและการจ่ายเงินสมทบจากบริษัท ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๗ เจ้าของรถผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๓๘ บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๓๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๔๐ เจ้าของรถผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง หรือบริษัทหรือเจ้าของรถผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๔๑ ผู้ใดปลอมเครื่องหมาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๔๒ ผู้ใดติดหรือแสดงเครื่องหมายอันเกิดจากการกระทำความผิดตามมาตรา ๔๑ กับรถคันหนึ่งคันใด ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับการกระทำความผิดตามมาตรา ๔๑

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๔๑ ให้ลงโทษตามมาตรานี้แต่กระหนเดียว

มาตรา ๔๓ เจ้าของรถผู้ใดติดหรือแสดงเครื่องหมายที่ต้องส่งคืนต่อนายทะเบียนตามมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา ๔๔ บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ หรือเจ้าของรถหรือบริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๔๕ ผู้ประสมภัยผู้ใดยื่นคำขอรับชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้โดยทุจริตหรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จเพื่อขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๖ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้นายทะเบียนมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ และเมื่อได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๗ ให้เจ้าของรถซึ่งใช้รถหรือมีรถไว้เพื่อใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับดำเนินการจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยตามพระราชบัญญัตินี้ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และก่อนพ้นระยะเวลาดังกล่าวมิให้ถือว่าเจ้าของรถนั้นไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘

ให้บทบัญญัติมาตรา ๒๓ (๕) มีผลใช้บังคับกับรถที่เจ้าของรถได้จัดให้มีการประกันความเสียหายไว้แล้วตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘

ภายใต้บังคับวรรคสอง บทบัญญัติมาตรา ๒๓ ยังมีให้ใช้บังคับจนกว่าจะพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๔๔ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๓๕)